DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 94. | Czwartek 1 (13) Maja. | 1869 r.

Rok 6.

Dziennik wychodzi codziennie, oprócz Świąt uroczystych i Niedziel. — Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i w Urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej Numer 487, jak i w innych jej miejskich kantorach. — Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8; — półrocznie rs. 4; — kwartalnie rs. 2; — miesięcznie kop. 67.— Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się.—Za odnoszenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5; — w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10; — półrocznie rs. 5; —kwartalnie rs. 2 kop. 50 i na te tylko termina przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same termina a na inne po kop. 92 na miesiąc.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadesłane do zamieszczania bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji.— Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą trzy miesiące; przyjęte, wrazie potrzeby podlegają skróceniom.—Listy przyjmują się tylko frankowane.— Artykuły i ogłoszenia nadsyłane do zamieszczenia *tegoż samego dnia*, powinny być dostawiane do Redakcji przed godziną 9-tą z rana. — Redakcja otwartą jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12-ej do 1-ej po południu.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 1 (13) Maja.

Monarsze nagrody. — Najjaśniejszy Pan, w dniu 20 kwietnia, udzielić raczył niżej wymienionym osobom następujące nagrody za waleczność i rozporządzenia w rozprawie z bucharcami 2 czerwca 1868 r. na wzgórzach zirabułagskich: jenerał-majorom: dyrektorowi kancelarji jenerał-gubernatora turkiestańskiego *Hejntzowi* — order św. Stanisława 1-ej klasy z mieczami; wojennemu gubernatorowi obwodu syr-daryjskiego dowodzącemu wojskami tamże *Gołowaczewowi* — złotą szablę ozdobioną brylantami z napisem „za waleczność”; pomocnikowi dowodzącego wojskami obwodu syr-daryjskiego *Abramowowi* - złotą szablę z napisem „za waleczność” bez ozdób; zostającemu w dyspozycji dowodzącego wojskami okręgu wojennego turkiestańskiego *Pistolkorsowi* — order św. Stanisława 1-ej klasy z mieczami; pomocnikowi szefa sztabu okręgu wojennego turkiestańskiego *Petruszewskiemu* — order św. Włodzimierza 3-ej klasy z mieczami, i naczelnikowi artylerji tegoż okręgu *Zarinowowi* — order św. Anny 2-ej klasy z mieczami, ozdobiony koroną Cesarską; a zostającemu do poleceń przy sztabie tegoż okręgu, kapitanowi jeneralnego sztabu *Łyko* — order św. Włodzimierza 4-ej klasy z mieczami. *(Gon. Urzęd.)*.

Order. — Najjaśniejszy Pan Najmiłościwiej raczył, na dniu 20-m kwietnia, zaliczyć do orderu św. Stanisława klasy 1-ej — arcybiskupa *Makarego*, zarządzającego djecezją gruzyjsko - imeretyńsko - ormjańsko-gregorjańską. *(Tamże)*.

Awanse. — Przez Najwyższy rozkaz do ministerstwa spraw zagranicznych, z 20 kwietnia, posunięci zostali za odznaczenie się w służbie: z rzeczywistego radcy stanu na tajnego radcę, poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny przy dworach saskich, w godności szambelana, hr. Andrzej *Błudow*; z radcy stanu na rzeczywistego radcę stanu, radca ambasady w Paryżu, w godności szambelana, Grzegorz *Okuniew*, z pozostawieniem w godności dworskiej; z radcy kolegjalnego na radcę stanu, w godności kamerjunkra, urzędnik do szczególnych poruczeń ministerstwa przy Namiestniku kaukazkim dla stosunków pogranicznych, Michał *Bartołomej*, z pozostawieniem w godności dworskiej. *(Tamże)*.

Postanowienie rady wojennej. — Rada wojenna, na przedstawienie zarządu głównego inżenjerskiego w przedmiocie zaprowadzenia zmian w przepisach dotyczących odkomenderowywania oficerów od inżenjerji do zostawania przy drogach żelaznych, postanowiła: Zezwolić na odkomenderowywanie oficerów korpusu inżenierów, z upoważnienia ministra wojny, na służbę w towarzystwach dróg żelaznych prywatnych, z zaliczeniem ich, na cały czas odkomenderowania, do korpusu inżenjerów, bez wszelkiej płacy ze skarbu, lecz z zaliczeniem czasu pozostawania w towarzystwach za służbę rzeczywistą. Zgodnie z tem ma być zniesiony art. 1068 księgi I części II zbioru postanowień wojennych. Postanowienie to uzyskało Najwyższe zatwierdzenie na d. 29-m marca r. b. *(Tamże)*.

Wzbronienie wydawnictwa gazety „Moskwa”. Rada państwa, w połączonych departamentach spraw cywilnych i duchownych i prawodawczych, oraz w ogólnem zgromadzeniu, roztrząsnąwszy wniesioną, z powodu różnicy w zdaniach trzech pierwszych departamentów i departamentu heroldji senatu rządzącego, sprawę na skutek raportu ministra spraw wewnętrznych względem wzbronienia wydawnictwa gazety *Moskwa*, wzięła na uwagę, że w ogólnem zgromadzeniu senatu, większość senatorów zgodziła się z ministrem spraw wewnętrznych, podczas gdy niektórzy inni senatorowie znajdowali, że przestępstwa i przekroczenia, których dopuściła się gazeta *Moskwa*, ulegają ściganiu na drodze nie administracyjnej, lecz sądowej. Ze względu na to, rada państwa uznała za niezbędne oznaczyć przedewszystkiem granice i znaczenie kwestji mającej być rozstrzygniętą. Podług obowiązujących przepisów, pociąganie pism perjodycznych do odpowiedzialności, może być dokonywane dwiema drogami: bądź zapomocą ścigania sądowego, ze wszystkiemi jego skutkami, bądź też na drodze administracyjnej, podług której, po udzieleniu trzeciego ostrzeżenia, minister spraw wewnętrznych, jeżeli uzna za potrzebne, wnosi w 1-m departamencie senatu rządzącego za zupełnem wzbronieniem wydawnictwa. Na zasadzie p. 5-go dodatku do art. 1000 ustawy proced. krymin. (podług dalszego ciągu z r. 1868), stawienie żądania co do ścigania sądowego za przestępstwa i przekroczenia, popełnione zapomocą prasy, służy zarządowi głównemu do spraw prasowych, komitetom cenzury, oraz w niektórych wydarzeniach, innym wyszczególnionym w tym punkcie władzom, lub nareszcie osobom prywatnym. Podług dokładnego brzmienia tego przepisu, jak również podług ducha ogólnego praw obowiązujących co do prasy — w tych wydarzeniach, gdy ściganie sądowe przez pomienione władze lub osoby, nie zostanie uznane za potrzebne i stosowne, kwestja odesłania wydawnictwa perjodycznego na drogę sądową, nie może wcale mieć miejsca. Jeżeli przeto minister spraw wewnętrznych, po wybraniu drogi ścigania administracyjnego, wniósł w senacie rządzącym za wzbronieniem wydawnictwa, w takim razie należy zastanowić się nie nad prawidłowością drogi obranej przez ministra, lecz jedynie nad stopniem doniosłości przyczyn przytaczanych dla zastosowania środka pomienionego. Prawo w tym względzie jest tak jasne i stanowcze, że nie daje w wypadku niniejszym żadnej podstawy do zastanawiania się nad tem, czy redaktor gazety *Moskwa* ulegałby ściganiu na drodze sądowej, i cała kwestja ogranicza się przeto na tem: czy są powody dostateczne do wzbronienia wydawnictwa tej gazety na drodze administracyjnej? Zwracając się, dla rozstrzygnięcia tej kwestji, do ocenienia tak treści gazety *Moskwa*, jak również okoliczności towarzyszących jej wydawnictwu, rada państwa nie widzi potrzeby wdawania się ze swej strony w rozbiór szczegółowy zdań, które wynurzane były przez tę gazetę o bieżących kwestjach politycznych, ekonomicznych i innych. Roztrząsanie w prasie perjodycznej kwestij podobnych dozwolone jest stanowczo przepisami istniejącemi, które nie wzbraniają nawet zastanawiania się „tak nad pojedynczemi prawami i nad całem prawodawstwem, jak i nad ogłoszonemi rozporządzeniami rządowemi, pod warunkiem atoli, ażeby nie było przy tem zachęty do nieulegania prawom, oraz ażeby nie zaprzeczano ich sile obowiązującej, i nie było wyrażeń obrażających władze ustanowione”. Prawdziwe wyrażanie zdań o przedmiotach, roztrząsanie których jest na tej zasadzie dozwolone, nawet w razie, gdyby zdania te nie zgadzały się z poglądami rządu, nie może być stawiane za winę wydawnictwu perjodycznemu, jeżeli tylko w wykładzie ich zachowane zostaną warunki wymagane przez prawo, i jeżeli wydawnictwo, tak przez ogólny swój kierunek, jak również przez swe zdania szczegółowe, nie targa się na podstawy religji, moralności i porządku państwowego. Redaktor gazety *Moskwa* oświadcza w swych objaśnieniach, że gazeta jego stroniła od doktryn burzących, i że głównemi jej zasadami były: przychylność dla władzy zwierzchniej, wierność dla prawosławia, przywiązanie do narodowości ruskiej i zupełne spółczucie dla przekształceń dokonanych z Najwyższej woli. Rada państwa znajdowała, że gdyby kierunek gazety *Moskwa* odpowiadał rzeczywiście we wszystkiem tym zasadom, to nietylko rząd nie miałby powodu do potępiania jej, lecz przeciwnie, mogłaby ona zajmować z pożytkiem miejsce w szeregu organów naszej prasy perjodycznej. Lecz w rozwoju i w sposobie wykładu swoich myśli, w tonie mowy i w trybie polemiki, dopuszczała się ona licznych naruszeń postanowień, zapewniających nietykalność tychże zasad. Ostre i nieumiarkowane napaści na czynności władz ustanowionych, od niższych do wyższych, nieprzyzwoite co do wyrażeń zwracanie się do przedmiotów powszechnie szanowanych, i namiętny, wywołujący rozdrażnienie umysłów, sąd o kwestjach wymagających roztrząsania obmyślanego i spokojnego, były cechami charakteryzującemi znaczną liczbę jej artykułów. Przy takich ostatecznościach i uniesieniach, gazeta nie mogła nie podkopywać w wielu czytelnikach poszanowania dla tych właśnie zasad, których mieniła się być reprezentantką i obrońcą. Dla powstrzymania gazety *Moskwa* od uniesień pomienionych, ministerstwo spraw wewnętrznych, od 1-go stycznia 1867 r. do 21 października 1868 r., udzielało jej dziewięć razy ostrzeżenia i zawieszało trzy razy jej wydawnictwo. Pomimo to, gazeta *Moskwa* nietylko nie zmieniła w niczem swego kierunku, lecz nawet niezwłocznie po każdem zawieszeniu jej wydawnictwa, potępiała w wyrażeniach ostrych i niekiedy grubiańskich rozporządzenia, które ją dotykały. Po powtórnem zawieszeniu wydawnictwa gazety *Moskwa*, w końcu 1867 r., redaktor jej, przedsięwziąwszy wydawanie tej gazety w dalszym ciągu, pod tytułem *Moskwicz*, oświadczył następnie jawnie, szydząc sobie z ministerstwa spraw wewnętrznych, że miał on mianowicie na celu obejście wyznaczonej mu kary, przyczem pozwolił sobie nawet zaprzeczać znaczeniu obowiązującemu praw, z mocy których ministerstwo działało. Wszystkiem wyż przytoczonem, gazeta *Moskwa* dała dowód kierunku, który nie może być cierpiany. Na skutek wyż przytoczonych wniosków, oraz zważywszy, że minister spraw wewnętrznych, przez wzgląd na podstawy zasadnicze gazety *Moskwa*, nie robił przedstawienia co do wzbronienia jej wydawnictwa, ani przy pierwszem, ani przy drugiem zawieszeniu, lecz że to, co uznanem zostało w niej za szkodliwe, nie uległo następnie w niczem zmianie, rada państwa uchwaliła: wzbronić wydawnicwo gazety *Moskwa*. Najjaśniejszy Pan raczył Najwyżej zatwierdzić wyż przytoczoną uchwałę rady państwa, o czem ukaz senatu rządzącego zakomunikowany został ministrowi spraw wewnętrznych 18-go kwietnia 1869 roku. *(Goniec Urzęd.)*

Rozkaz do wojsk okręgu wojennego warszawskiego z daty 23 kwietnia Nr. 56. — Najjaśniejszy Pan, na dniu 20 kwietnia, Najmiłościwiej udzielić raczył niżej wyszczególnionym osobom, za odznaczającą się gorliwością służbę, nagrody następujące: Dowódcy 9-go pułku sybirskiego grenadjerów Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Mikołaja Mikołajewicza Starszego, pułkownikowi *Timrotowi* — order św. Anny klasy 2-ej; urzędnikowi inżynierji, radcy dworu *Muchinowi*, order św. Anny klasy 3-ej; kapitanowi od inżynierów wojennych *Żukowowi*, członkowi sądu wojennego polo

wego, ustanowionego w warszawskiej Aleksandrowskiej cytadeli, liczącemu się w piechocie armji podpułkownikowi *Franke*, pomocnikowi zarządzającego kancelarją sztabu okręgowego, radcy dworu *Kotowowi*, ordery św. Stanisława klasy 2-ej; kapitanom: 6-ej brygady artylerji, *Chodorowskiemu*, dowódcy komendy warsztatów inżynierji w Iwangrodzie, *Łazarewowi*, pomocnikowi starszego adjutanta sztabu okręgowego, porucznikowi (obecnie sztabs-kapitanowi) 6-go pułku taurychkiego, baronowi *Morgenstiernowi*, i urzędnikom inżynierji, sekretarzom gubernjalnym *Fomi owi* i *Romanenkowi*— ordery św. Stanisława klasy 3-ej.

N. 3. **ROZKAZ**

do Zarządu Cywilnego w Królestwie Polskiem.

w Warszawie, dnia 16 (28) Kwietnia 1869 r.

I. Z ROZPORZĄDZENIA JENERAŁ-FELDMARSZAŁKA NAMIESTNIKA W KRÓLESTWIE.

Zaliczony—spadły z etatu Naczelnik zwiniętego Wydziału Urlopowanych Wojskowych przy Sztabie miejscowych Wojsk Warszawskiego Okręgu Wojennego, Radca Kolegjalny *Łukawski*, do Kancelarji Namiestnika w Królestwie Polskiem, od dnia 1 Marca.

Uwolnieni od służby na żądanie: Spadły z etatu Starszy Pomocnik Sekretarza b. Rady Stanu Królestwa, a zaliczony nadetatowym Urzędnikiem do Kancelarji Komisji Emerytalnej Wincenty *Szumiel*, z powodu upływu dwuletniego zakresu spadnięcia z etatu, od dnia 1-go kwietnia.

Otrzymują urlop: Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu *Skibiński*, do Krakowa na dni 15;—Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa *Jędrzejewicz*, do Paryża na dni 28;—Obrońca przy Trybunale Cywilnym Kieleckim *Batogowski*, do Prus na dni 28;—Sędzia Trybunału Cywilnego Kieleckiego *Lübke*, do Niemiec na miesięcy 4;—Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu *Leo*, do Austrji i Niemiec na miesięcy 4;—Radca Dyrekcji Głównej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego *Psarski*, do Austrji i Belgji na miesięcy 6;—tejże Dyrekcji Adjunkt Wydziału sprawdzania listów zastawnych i kuponów *Kaczorowski*, do Prus na dni 10;—byłemu Pomocnikowi Radcy Prawnego zniesionej Komisji Spraw Wewnętrznych, zaliczonemu do Prokuratorji Królestwa, Radcy Kolegjalnemu *Jankowskiemu*, przedłuża się, udzielony w miesiącu grudniu roku zeszłego 28-dniowy urlop do Francji, jeszcze na miesięcy 2.

II. Z ROZPORZĄDZENIA KOMITETU URZĄDZAJĄCEGO.

Mianowani: Właściciel dóbr Boguszyce Stanisław *Wierzbicki*, na urząd Sędziego Pokoju w Łomży od dnia 8 (20) Marca;—b. Obrońca przy b. Radzie Stanu i Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Józef *Karpiński*, na urząd Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu;—Asesor Sądu Poprawczego Wydziału II w Warszawie Feliks *Dębski*, na urząd p. o. Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym, obadwaj od dnia 29 Marca (10 Kwietnia);—Prokurator Królewski przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu, Radca Kolegjalny *Mączewski*, na urząd Sędziego Sądu Apelacyjnego Królestwa;—Sędzia Trybunału Cywilnego w Kaliszu Teodor *Walęcki*, na urząd Prokuratora Królewskiego przy tymże Trybunale, i Podprokurator przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu, Asesor Kolegjalny *Pękosławski*, na urząd Sędziego tegoż Trybunału, wszyscy trzej z dniem 5 (17) Kwietnia; Obrońca Prokuratorji Michał *Miszkiewicz*, na urząd Radcy Prokuratorji, i właściciel dóbr Potok-Wielki *Suchecki* na urząd Sędziego Pokoju w Andrzejewie, oba od dnia 12 (24) Kwietnia.

III. Z ROZPORZĄDZENIA ZAWIADUJĄCEGO SPRAWAMI WYZNAŃ OBCYCH W KRÓLESTWIE POLSKIEM.

Mianowani: Podsekretarz *Kujanowski*, Starszym Rachmistrzem;—Podsekretarz *Teplicki*, Sekretarzem; Urzędnik do pisma *Leśkiewicz*, Podsekretarzem;—Dziennikarz *Wardziński*, Podsekretarzem;—Sekretarz Sekcji Rachunkowej *Bosakiewicz*, na takiż urząd w Sekcji Prawnej;—Urzędnik do pisma *Sokołowski*, Podsekretarzem;—Starszy Rachmistrz *Trzaskowski*, Tłumaczem;—Urzędnik do pisma *Iwanow*, Dziennikarzem.

Namiestnik w Królestwie,
Jenerał-Feldmarszałek (podpisano): Hrabia *Berg*.

Okólnik do Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem.

O ZMIANACH W SKŁADZIE OSOBISTYM.

Nro 3.

dnia 15 Kwietnia 1869 roku.

I. Z ROZPORZĄDZENIA JENERAŁ-FELDMARSZAŁKA PREZESA KOMITETU URZĄDZAJĄCEGO.

Mianowani:—Członkowie Rady Głównej Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych, Radcowie Dworu: *Moldaur*, Prezydującym w Radzie Szczegółowej Opiekuńczej Domu Przytułku i Pracy w Warszawie, i *Pruszyński*, Prezydującym w Domu Schronienia Starców św. Ducha i Panny Marji w Warszawie.

Uwolniony.—Prezydujący w Radzie Szczegółowej Domu Schronienia Starców, *Prażmowski*.

II. Z ROZPORZĄDZENIA CZŁONKA ZAWIADUJĄCEGO CZYNNOŚCIAMI KOMITETU URZĄDZAJĄCEGO.

Mianowani.—Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, Aleksander *Parisot*, Członkiem Rady Szczegółowej Opiekuńczej Szpitala Starozakonnych w Warszawie;—Właściciel domu w m. Warcie, Ludwik *Śniegocki*, Prezydującym w Radzie Szczegółowej Opiekuńczej Domu Schronienia w tymże mieście;—Właściciele dóbr: Zagajewo, Roman *Kuczborski*, i Łabędzie, Telesfor *Kowalewski*, i Kasjer m. Warty, Leon *Kochański*, Członkami Rady Szczegółowej Domu Schronienia w m. Warcie;—Dymisjonowany wojskowy Inżenier, Kapitan Józef *Jeziorański*, Prezydującym w Radzie Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych w Powiecie Petrokowskim, również Rady Szczegółowej Opiekuńczej Głównego Domu Schronienia i Ochrony dla dzieci św. Kamilji w Petrokowie;—Członek Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych Miechowskiego Powiatu, Teofil *Szyc*, Prezydującym w tejże Radzie;—Właściciel dóbr Słomkowo, Tadeusz *Lewiński*, Prezydującym w Radzie Szczegółowej Opiekuńczej Szpitala św. Tadeusza w Ciechocinku;—Członek Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych Powiatu Łowickiego, Ignacy *Łowiński*, Prezydującym w tejże Radzie;—Ksiądz Prawosławnej cerkwi, Mikołaj *Straszkiewicz*, Nauczyciel Ruskiego Progimnazjum w Zamostju, Mikołaj *Kozakin*, Nauczyciel tegoż Progimnazjum, Grzegorz *Trochanowski*, i Starszy Budowniczy przy budowie Greko-Unickich cerkwi, Anastazy *Szankowski*, Członkami Rady Szczegółowej Opiekuńczej Szpitala św. Łazarza w Zamostju;—Proboszcz Greko-Unickiej parafji w Zamostju, Antoni *Reszetiłowicz*, Prezydującym w Radzie Szczegółowej Opiekuńczej Domu Schronienia w Zamostju;—Komisarz do spraw włościańskich Powiatu Zamostskiego, Włodzimierz *Tchórzewski*, Lekarz Powiatu Zamostskiego, Zygmunt *Skrzyński*, Inspektor Zamostskiego Progimnazjum, Piotr *Michałowski*, Nauczyciel tegoż Progimnazjum, Harjon *Luterski* i Pomocnik Naczelnika Powiatu Zamostkiego, Erazm *Kamiński*, Członkami Rady Szczegółowej Opiekuńczej Domu Schronienia w Zamostju;—b. Lekarz Powiatu Prasnyszskiego, Adam *Kiernożycki*, Lekarzem Szpitala św. Stanisława w Prasnyszu;—Lekarz Szpitala św. Aleksandra w Łodzi, Juljan *Nielipiński*, Lekarzem Powiatowego Szpitala w Lipnie;—wolno-praktykujący Lekarz w Łodzi, Adam *Barok*, Lekarzem Szpitala św. Aleksandra w Łodzi;—wolno-praktykujący Lekarz, Ludwik *Szymanowski*, Lekarzem Szpitala św. Tadeusza w Łowiczu.

Uwolnieni od służby na żądanie:—Prezydujący w Radzie Szczegółowej Opiekuńczej Szpitala św. Aleksandra w Łodzi, Karol *Schajbler*;—Prezydujący w Radzie Szczegółowej Opiekuńczej Głównego Domu Schronienia i Ochrony św. Kamilli dla dzieci w Petrokowie, Franciszek *Kleszczewski*;—Prezydujący w Radzie Szczegółowej Opiekuńczej Szpitala św. Tedeusza w Ciechocinku, Feliks *Mikorski*;—Członek Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych Powiatu Krasnostawskiego, Józef *Kozerski*;—Członek Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych Powiatu Zamostskiego, Edward *Michałowski*; Członek Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych Powiatu Opoczeńskiego, Tomasz *Jasiński*;—Członek Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych Powiatu Radomskiego, Nestor *Rożynkowski*;—Członek Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych Powiatu Łęczyckiego, Karol *Werner*;—Członek Bady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych Powiatu Sandomierskiego, Roman *Iwanowski*;—Członek Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych Powiatu Konińskiego, Wiktor *Lalewicz*;—Członek Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych Powiatu Wieluńskiego, August *Schnürstein*,—Członek Rady Szczegółowej Opiekuńczej Ochrony dla dzieci w Kaliszu, Franciszek *Nowicki*,—Członek Rady Szczegółowej Opiekuńczej Szpitala Najświętszej Marji Panny w Częstochowie, Leon *Wodziński*;—Prezydujący w Radzie Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych Powiatu Łowickiego, Książę Zygmunt *Radziwiłł*.

Z powodu zmiany miejsca zamieszkania:—Członkowie Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych Powiatu Siedleckiego, Stanisław *Rzepecki* i Maciej *Berliński*;—Członek Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych Powiatu Radyńskiego, Feliks *Kisielewski*;—Członek Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych Powiatu Zamostskiego, Łukasz *Urbanowski*;—Członek Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych Powiatu Suwałkskiego, Bogumił *Rode*;—Członkowie Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych Powiatu Marjampolskiego, Florjan *Kozicki* i Stanisław *Kierśnicki*;—Członek Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych Powiatu Pułtuskiego, Józef *Górski*.

Z powodu wysłużenia lat oznaczonych Ustawą o szpitalach:—Członek Rady Opiekuńczej Zakładów dobroczynnych powiatu Siedleckiego, Maksymiljan *Tchórzewski*;—Członkowie Rad Opiekuńczych Zakładów dobroczynnych: powiatu Opatowskiego, ksiądz Wincenty *Jaworski*, Feliks *Karczewski* i powiatu Kaliszskiego: Jan *Nawrocki*, Antoni *Celiński*, Franciszek *Żelawski*, Józef *Lisiecki* i Zygmunt *Wyganowski*.

Z powodu długiej nieobecności:—Członek Rady Opiekuńczej Zakładów dobroczynnych powiatu Lipnowskiego, Wawrzyniec *Engestrom*.

Z powodu reorganizacji Zakładów:—Członkowie Rad Szczegółowych Opiekuńczych: Szpitala św. Łazarza w Zamostju, Bazyli *Żukowski*, Jan *Zaleski* i Wojciech *Kudliński*; i głównego domu schronienia w Zamostju, Antoni *Głowacki*, Michał *Żardecki*, Konstanty *Zawisza* i Jan *Jaworski*.

Z powodu zmiany miejsca urzędowania:—Członkowie Rady Szczegółowej Opiękuńczej szpitala w Augustowie, Juljan *Moszyński* i Tomasz *Guzewicz*.

III. Z ROZPORZĄDZENIA RADY GŁÓWNEJ OPIEKUŃCZEJ.

Mianowani:—Urzędnik do pisma w Kancelarji Rady Szczegółowej Opiekuńczej szpitala Dzieciątka Jezus, Henryk *Dygat*, p. o. Sekretarza w Kancelacrji przy tymże szpitalu;—dymisjonowany Sztabs-Kapitan, Aleksander *Kierśnicki*, Sekretarzem-Ekonomem Instytutu moralnie zaniedbanych dzieci w Mokotowie;—b. Urzędnik Rządu Gubernjalnego w Radomiu, Cypryjan *Kozłowski*, Sekretarzem Rady Szczegółowej Opiekuńczej szpitala starozakonnych w Radomiu;—Rachmistrz Kancelarji szpitala św. Ducha w Warszawie, Tomasz *Soszyński*, Sekretarzem Kancelarji szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie;—b. Urzędnik w Zarządzie Oberpolicmajstra w Warszawie, Juljan *Wolfke*, Sekretarzem-Ekonomem szpitala św. Aleksandra w Łodzi;—b. Rządca szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie, Ludwik *Warszewski*, Rachmistrzem Kancelarji szpitala św. Ducha;—spadły z etatu, b. Nadzorca Urzędu Konsumcyjnego m. Warszawy, Wiktor *Swięcki*, Sekretarzem-Ekonomem szpitala św. Aleksandra w Radomsku;—Urzędnik do pisma Kancelarji Towarzystwa Wyścigów konnych w Królestwie Polskiem, Konstanty *Niepałtowski*, Sekretarzem-Ekonomem szpitala św. Pawła w Sterdyni.

Uwolnieni ze służby na żądanie:—Sekretarz Rady Szczegółowej Opiekuńczej szpitala w Łodzi, Dymisjonowany Sztabs-Kapitan Józef *Zarzycki*;—Sekretarz-Ekonom szpitala św. Tadeusza w Łowiczu, Zygmunt *Ordon*.

Z przyczyny słabości zdrowia:—Sekretarz Rady Opiekuńczej Zakładów dobroczynnych powiatu Kaliszskiego, Józef *Olszański*.

Przeniesiony:—Sekretarz-Ekonom szpitala św. Aleksandra w Radomsku, dymisjonowany Sztabs-Kapitan Jan *Kisłowski*, na urząd Sekretarza-Ekonoma szpitala św. Tadeusza w Łowiczu.

Członek-Zawiadujący czynnościami Komitetu Urządzającego, Senator (podp.) *J. Sołowjew*.
Zarządzający Sekretarjatem (podp.) *W. Djakonow*.

W rozkazach Warszawskiego Ober-Policmajstra do policji wykonawczej za Nr. 117 i 118 wydanym, zamieszczono: 1) Prezydent miasta Warszawy odezwą z d. 25 kwietnia r. b. za Nr. 26297, zawiadomił mnie, że z powodu pojawienia się we wsi Koło, gminy Czyste, choroby na bydło (księgosusz), wydał rozporządzenie zabraniające wprowadzenia do miasta bydła z gminy Czyste i Powązki pochodzącego. O czem uprzedzam policję, dla wiadomości i stosownego w czem należy postąpienia. 2) Biorąc na uwagę, że podczas obecnej gorącej pory, wszelkie nieczystości ulegają prędszemu zepsuciu a zatruwając powietrze, szkodliwie oddziaływają na zdrowie mieszkańców, polecam komisarzom policji wykonawczej ściśle przestrzegać, ażeby wszystkie place i rynki zaraz po ukończeniu targu, były akuratnie zamiatane i ciągle utrzymywane w należytej czystości, a także, ażeby w jatkach rzeźniczych, przy zachowaniu ciągle ścisłego porządku, każdodziennie trzy razy, to jest o godzinie 5-ej zrana, w południe i o godzinie 7-ej wieczorem, wszystkie ścieki i rynsztoki przemywane były roczczynem koperwasu, pod surową odpowiedzialnością, tak utrzymujących jatki jako i miejscowych uczątkowych naczelników.

Kasa Oszczędności Miasta Warszawy z Kantorem Pomocniczym w gmachu szkolnym za kościołem św. Aleksandra przy Alei Belwederskiej pomieszczonym, w tygodniu upłynionym do dnia 27 Kwietnia (9 Maja) r. bież. włącznie, wydała książeczek nowych 57, na które tudzież na dawniejsze w 339 wnioskach złożono rub. sr. 5,822 kop. 55. Na żądanie zaś 137 uczestników (prócz

procentu rsr. 53 kop. 44, należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów), wypłaciła rs. 7,940 kop. 32½ i umorzyła książeczek 59. Przeto uczestników 19.008, posiada kapitał rub. sr. 667,997 kop. 90.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 1 (13) Maja.

Telegraficzne doniesienie berlińskiej *Ajencji Wolfa* z Florencji, o ukonstytuowaniu się tam gabinetu, jak o tem wspominaliśmy wczoraj, było przedwczesne. Telegram nasz z Florencji przez Wiedeń, pod datą znacznie późniejszą zapewnił, że gabinet jeszcze się nieukonstytuował, że p. Menabrea porozumiewa się z reprezentantami wszystkich odcieni większości parlamentarnej, w celu skombinowania odpowiedniego im gabinetu i że panuje różność zdań co do powierzenia p. Minghettemu wydziału spraw zagranicznych. Z innych źródeł zaś donoszą, iż także znaczna część większości nie ma tyle zaufania dla p. Ferraris, aby uważała za właściwe powierzyć mu tak ważny wydział, jak wydział spraw wewnętrznych. Ponieważ we Florencji nie ma właściwie przesilenia gabinetowego, tylko następuje przekształcenie ministerstwa, przeto zwłoka taka w ukonstytuowaniu się gabinetu, nie jest zbyt niebezpieczną. Przy zamknięciu redakcji otrzymaliśmy nowy telegram z Florencji, podający nowy skład gabinetu.

Doniesienia z Hiszpanji z jednego dnia zaprzeczają doniesieniom z dnia poprzedniego, co jest następstwem dotychczasowej niepewności położenia tego kraju, w obec braku odpowiedniego kandydata do tronu. Niedawno doniesienia z Madrytu zapewniały, że myśl utworzenia dyrektorjatu brała znów górę i już wymieniano rozmaite kombinacje, to jakoby do dyrektorjatu mieliby być powołani pp. Serrano, Rivero, Olozaga i Prim, to znów jakoby p. Serrano miał objąć godność rejenta, jenerał Prim zaś godność prezesa nowego gabinetu, który miałby uformować. Tymczasem według dzisiejszych doniesień, myśl utworzenia dyrektorjatu została zaniechana z powodu, że p. Serrano oświadczył się stanowczo przeciwko wszelkiemu przedłużeniu tymczasowości. W sferach parlamentarnych dodawano iż unjoniści i część progresistów zamierzają postawić wniosek, aby kortezy po uchwaleniu artykułu dotyczącego kształtu rządu (art. 33-go) przystąpiły bezzwłocznie do obrania króla. Czy taki wniosek na wiele się przyda, w braku odpowiedniego kandydata do tronu, — przyszłość dopiero pokaże.

Z Brukselli donoszą o mianowaniu członków do komisji mięszanej, a nazwiska ich również jak i nazwiska członków francuzkich dostatecznie wskazują, że komisja ta zajmować się będzie wyłącznie technicznemi, szczegółowemi kwestjami, w celu ułatwienia komunikacji pomiędzy Belgją a Francją.

Dzienniki angielskie zaczynają się zajmować tem, jaki los spotka bil dotyczący kościoła panującego w Irlandji w izbie lordów, a zważywszy że dawno się nie zdarzyło, aby podobnie ważne prawo uchwalone było w izbie gmin, prawie bez zmiany od pierwotnego projektu gabinetu i tak znaczną większością, wnoszą iż wbrew dotychczasowym pogłoskom, izba lordów nie będzie stawiała mu zbyt silnej opozycji. — *Indép. belge* doniosła, że gabinet londyński z powodu mowy p. Sumnera w senacie washingtońskim, nie czekając na przybycie posła Stanów Zjednoczonych p. Motley do Londynu i urzędowe zawiadomienie o odrzuceniu umowy w przedmiocie sprawy statku *Alabama*, przesłał do rządu washingtońskiego notę, w której obstaje przy zasadzie rozsądzenia za pomocą sądu polubownego, wszystkich roszczeń obywateli obu krajów do wynagrodzenia za szkody doznane podczas ostatniej wojny. Wiadomość ta zdaje się mało prawdopodobną, gdyż dotąd nie było zwyczajem dyplomatycznym, aby mowy w ciałach politycznych były przedmiotem not. Obok tego senator Sumner właściwie obstawał przy tem, iż od Anglji należy się wynagrodzenie nietylko obywatelom Stanów Zjednoczonych, ale samym Stanom Zjednoczonym jako państwu. Czy rząd washingtoński podzieli ten pogląd i czy p. Motley po przybyciu do Londynu wystąpi urzędownie z podobnem roszczeniem, niewiadomo. Tymczasem dzienniki angielskie dowodzą, że jeżeli Anglja ma być odpowiedzialna za szkody popełnione przez statek *Alabama*, który wypłynął z portu angielskiego nieuzbrojony do wojny, na jakąż odpowiedzialność narażają się Stany Zjednoczone pozwalając jawnie i publicznie formować na swem terytorjum zbrojne wyprawy, to dawniej przeciwko Kanadzie, to obecnie przeciwko hiszpańskim posiadłościom na w. Kubie.

Kongres meksykański za przykładem kongresu washingtońskiego upoważnił prezydenta Juareza do uznania powstańców na w. Kubie za stronę wojującą. Na szczęście dla Hiszpanji, według ostatnich wiadomości, powstanie to coraz bardziej słabło.

Telegramy Dziennika Warszawskiego.

Bukareszt, *11 maja (29 kwietnia)*. **Mowa tronowa księcia przy otwarciu posiedzeń izby, uwydatnia potrzeby pokojowe; podczas bardzo krótkiej sesji, ważne propozycje rządowe zostaną wniesione.**

Florencja, *11 maja (29 kwietnia)*. **Przesilenie ministerjalne jeszcze nie ukończone. Menabrea ponowił kroki ku reprezentantom wszystkich odcieni większości w celu skombinowania gabinetu; co do powierzenia Minghettemu wydziału spraw zagranicznych panuje różność zdań. — Książę Napoleon wyjechał do Wenecji.**

Florencja, *12 maja (30 kwietnia)*. **Gabinet ukonstytuował się. Menabrea pozostaje prezesem gabinetu i ministrem spraw zagranicznych; Ferraris obejmuje wydział spraw wewnętrznych, Cambray-Digny skarbu, Felippo sprawiedliwości, Bertole-Viale wojny, Ribotti marynarki, Minghetti rolnictwa, Mordini robót publicznych, Bargoni oświecenia.**

(Correspondenz Bureau).

Wiadomości telegraficzne.

* *Wiedeń, 10 maja (28 kwietnia).* Izba deputowanych przyjęła dziś projekt do prawa w przedmiocie budowy drogi żelaznej z Bludenz do granicy bawarskiej. — Izba panów przyjęła prawo o szkołach ludowych bez zmian, po odrzuceniu wniosku co do przejścia do porządku dziennego. — *Wiener Abendpost* oświadcza, że bezzasadne są twierdzenia niektórych gazet o nieistnieniu funduszu pochodzącego z kaucji składanych przez oficerów przy zawieraniu związków małżeńskich. Z wykazu urzędowego okazuje się, że cały ten fundusz, wynoszący 69 miljonów guldenów, istnieje nietknięty, i że wszelkie żądania legalne, jakie będą postawione, mogą być zaspokojone bez przeszkody. (*Wolffs T. B*).

* *Paryż, 10 maja (28 kwietnia). Journal officiel* pisze w swym przeglądzie politycznym: Mowa cesarza w Chartres jest lojalnem odwołaniem się do zdrowego rozsądku i do mocy ducha wszystkich ludzi prawych przeciw knowaniom rewolucyjnym skierowanym do przewrotu, i jednocześnie wielką rękojmią dla ducha liberalnego, którym powodować się będzie stale postępowanie rządu. (*Tamże*).

* *Bruksela, 10 maja (28 kwietnia).* Ze strony Belgji mianowani zostali do uczestniczenia w pracach komisji francuzko-belgickiej w kwestji dróg żelaznych: Fassiaux, dyrektor jeneralny administracji dróg żelaznych, Vanderswelp, inspektor jeneralny tejże administracji, i Mercier, dyrektor jeneralny w ministerstwie skarbu. (*Tamże*).

* *Bern, 10 maja (28 kwietnia).* Rada związkowa wystosowała do rządów związku północno-niemieckiego, Włoch i Badenu zaproszenie co do przysłania do Bernu pełnomocników na konferencję w kwestji drogi żelaznej przez górę św. Gotarda. (*Tamże*).

* *St. Gallen, 10 maja (28 kwietnia).* W radzie rządowej złożona została obecnie umowa zawarta pomiędzy towarzystwem bankierów paryzkich i towarzystwem połączonych dróg żelaznych szwajcarskich w przedmiocie zaprowadzenia komunikacji drogą żelazną z Lombardją. Linja projektowana pójdzie wzdłuż przedniej części doliny Renu przez Lukmanier do Bellinzony, z rozgałęzieniem do Locarno, dalej zaś przez górę Cenere do Camerlaty, w którym to punkcie połączy się z siecią dróg żelaznych lombardzkich. Rada rządowa posłała dwóch swych członków, Aepli'ego i Zünd'a, dla wzięcia udziału w konferencji w tej kwestji. (*Tamże*).

* *Madryt, 10 maja (28 kwietnia).* Ze źródła wiarogodnego donoszą, że projekt zaprowadzenia dyrektorjatu został znowu usunięty na dalszy plan, albowiem Serrano oświadczył się stanowczo przeciw przedłużeniu stanu tymczasowości. W sferach parlamentarnych powiadają, że niezwłocznie po przyjęciu artykułu 33 konstytucji (dotyczącego formy rządu), unjoniści i część progresistów postawią wniosek, ażeby przystąpiono natychmiast do wyboru króla. — Na dzisiejszem posiedzeniu kortezów wszczęły się w kwestji milicji narodowej rozprawy ożywione, w których wzięli udział Balaguer, Salmeron i Zorilla. (*Tamże*).

* (Obchód uroczystości). Czytamy w *Dzien. gub. petrokowskim*: W drugie święto Wielkanocne podług kalendarza juljańskiego, dnia 21 kwietnia (3 maja), przeznaczone na obchód uroczystości rocznicy urodzin Najjaśniejszego Cesarza Aleksandra Mikołajewicza, w cerkwi prawosławnej petrokowskiej odprawione zostało nabożeństwo z modłami dziękczynnemi w obecności gubernatora, oraz wszystkich urzędników cywilnych i wojskowych. Po modłach dziękczynnych odbyła się parada kościelna 38-go pułku tobolskiego piechoty Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Sergjusza Aleksandrowicza, bataljonu guberajalnego i pułku kozaków N° 58, konsystujących w Petrokowie. Wieczorem dany był w klubie ruskim bal.

* (Kurjerek miejski). Wczorajszy koncert dwóch artystów: skrzypka, pana Jelskiego i ociemniałego fortepjanisty, pana Szachno, dany wieczorem w sali resursy obywatelskiej, powiódł się arcy-szczęśliwie! Zdawało się że maj, ten naturalny wróg wszelkich widowisk i przedstawień w miejscach zamkniętych, a także i świeżo spełnione z ogromnem powodzeniem koncerta, panny Braciszewskiej i pana Troschla i nakoniec deszcz ulewny, który spadłszy po południu, zalał ulice i trotuary—przeszkodzą liczniejszemu zebraniu się publiczności na koncert, mało tu znanych artystów. Otóż przeciwnie się stało, albowiem obszerną salę resursy obywatelskiej zasiadły gęste masy słuchaczy, szczególniej też sam środek sali w całej długości, przedstawiał pokaźny widok. Panowie Jelski i Szachno, usprawiedliwili taką sympatję publiczności—obadwaj posiadają talent prawdziwy. P. Jelski, uczeń sławnego Vieuxtemps'a, były solista symfonicznych koncertów w Mayence (Moguncji) posiada mechanizm podbity w wysokim stopniu,— gra jego biegła, czysta i pełna czucia, traktowanie sztuki dowodzące wysokiego wykształcenia muzycznego, zdradzające nawet utalentowanego kompozytora—podobały się zarówno znawcom jak i ogółowi słuchaczy. Wszystkie numera z programu, przypadające na skrzypka, pan Jelski wykonał wśród oznak powszechnego zadowolnienia—towarzyszył mu w nich pan Szachno, lecz oprócz tego popisywał się z wykonaniem solowych numerów, jako to: scherza Chopina (B miękie) oraz walca i mazurka własnego utworu. Być może iż niekiedy, w wykonaniu niektórych części, czuć było że klawisze posłuszne są palcom, na których oko spocząć nie może... lecz za to, ileż smaku, czucia i poezji było w tem wykonaniu! Bardzo rzadko zdarza się usłyszeć Chopina wykonanego tak dobrze, z takiem przeczuciowem pojęciem ducha tego muzyka-poety! Ta część scherza, w której prze-

pływa melodja piosenki, wybiegła tak rozpłakana w tęsknocie, tak prosta i rzewna razem, że nie podobna było uchronić się od żywego, przenikającego do serca wrażenia. Taż sama tęsknota szopenowska i odbłyski jego ducha, widne były w dwóch oryginalnych kompozycjach p. Szachny, który jako kompozytor w tym rodzaju, do niepospolitych zaliczonym być może. Publiczność podbita szczerotą uczucia i artystyczną intelligencją w grze obydwóch koncertantów, nagradzała ich rzęsistemi oklaskami i pełnem serdeczności przyjęciem. Zdaje się, że takie pierwsze powodzenie zachęci pp. Jelskiego i Szachno do powtórnego wystąpienia, które sprowadzi im zapewne liczniejszych jeszcze słuchaczy.

— O tejże samej porze w teatrze wielkim, po cenach zniżonych, występował p. Rapacki w „Damach i Huzarach" Fredry, przedstawiając tam rolę majora. Artysta krakowski, i tym razem okazał nam ogromne zasoby swego tak różnostronnego talentu: niktby zpewnością nie odgadł w surowym, o marsowatej twarzy a szczerozłotem sercu wojaku, owego pana Radcę Dziszewskiego, niedołęgę pierwszego gatunku! Zebrana publiczność oceniła talent artysty żywemi oklaskami, z których część nie mała spadła także na pp. Figarską i Mazurowskę, oraz p. Ostrowskiego, którzy wybornie i z prawdziwym humorem przedstawili powierzone im role. Oddzielnie tu zaznaczyć musimy tryumf zasłużonego weterana sceny naszej, Panczykowskiego, który wczoraj jak zawsze, w roli „Lekarza" był nieporównanym a sceną w akcie trzecim, w której wszyscy mu czynią wymówki i swojem stopniowanem „Co się dzieje", wywołał burzę oklasków i okrzyków zapału, zakończoną dwukrotnem przywołaniem ze sceny. Patrząc na Panczykowskiego, dziś jeszcze tak niespożytego w talencie—drżemy na myśl, że wiek i tyloletnia praca mogą nas za lat kilka pozbawić takiego artysty, gdyż z pewnością nikt go na scenie tutejszej zastąpić nie zdoła. Szczególniej też komedje Fredry, ucierpiałyby na tem straszliwie a niektóre z nich całkiem z repertuaru wraz z Panczykowskim zejśćby musiały! Miejmy jednak nadzieję, że znakomity nestor artystów naszych, nie prędko jeszcze opuści tę scenę, której przez pół wieku prawie, był ozdobą i chlubą. *Al.*

* (Zakład leczenia kumysem w Warszawie). W chęci dogodzenia ogólnej potrzebie i zadosyć czyniąc życzeniu tutejszych lekarzy, jak szanownych doktorów *Baranowskiego*, *Chałubińskiego*, *Gliszczyńskiego*, *Helbicha*, *Natansona*, *Neugebauera*, *Pląskowskiego*, *Rosego* i wielu innych, znających zbawienne lecznicze skutki kumysu, lekarze, *A. Przystański* i *J. F. Nowakowski*, z dozwolenia władzy administracyjnej i lekarskiej, otwierają w Warszawie zakład leczenia kumysem z krowiego mleka, w ujeżdżalni, przy Saskim ogrodzie, uważając miejscowość tę pod wielu względami za najdogodniejszą dla chorych. Kumys liczący bardzo wielu zwolenników na Wschodzie, już i za granicą w coraz większe wchodzi użycie, jak o tem świadczy broszura dr. *Schnepp*, lekarza źródłowego w Eaux-Bonnes, gdzie autor w zastosowaniu do warunków miejscowości, zaleca przeciw suchotom płucnym, na wzór kobylego, mleko oślic fermentowane. Lekarz Aleksander Przystański, jeden z założycieli zakładu kumysowego, mieszkając lat sześć na granicy stepu kirgizkiego, gdzie użycie kumysu jest nadzwyczaj upowszechnionem, gdzie napój ten z powodu wielkiej swej pożywności, stanowi prawie powszedni chleb kirgizów, miał sposobność poznać nietylko przyrządzenie kumysu, ale zarazem doświadczyć jego skuteczności w rozmaitych chorobach u wielu osób umyślnie tam, dla leczenia się kumysem, przybywających; widząc zaś zbawienne, często nawet nadzwyczajne skutki kumysu, przekonany jest, że i u nas, przy zastosowaniu odpowiednich prawideł i warunków, leczenie to przyniesie cierpiącym błogie skutki. Kumys krowi, według licznych przez wielu lekarzy czynionych doświadczeń, ani fizycznemi i chemicznemi własnościami, ani działaniem na organizm ludzki nie różni się od kobylego mleka, skoro przy sporządzeniu onego części składowe mleka krowiego na podstawie analizy chemicznej, zrównoważą się z częściami składowemi mleka kobylego. Przy leczeniu się kumysem używa się rozmaita jego ilość, od jednej do sześciu butelek dziennie, w różnych gatunkach. Każdy gatunek ma swoje osobne działanie i dla tego trzeba aby lekarz kierował leczeniem kumysowem, urozmaicając użycie gatunków kumysu i ich ilość, według indywidualności chorobnego stanu, obrazu działania i wielu innych względów. Leczenie kumysem nie zależy od klimatu samarsko-orenburgskiego kraju; równie jest ono dostępne w naszym kraju i innych klimatach, o czem przekonali się wielu doświadczeniami lekarze pp. *Bogojawleński*, *Dalia*, *Leparski*, *Ostrowski*, *Połubiński*, *Rosenplenter*, *Zeland* i inni. Kumys zaleca się w następujących chorobach: 1) W ubytku i niedostatku krwi, powstałych w skutek znacznej onej utraty, po długociągłych ropieniach, biegunkach i t. p. W konwalescencji po ciężkich chorobach, po zbytecznem wytężeniu sił, w merkurjalizmie, po długotrwałych febrach i innych podobnych cierpieniach. 2) W chronicznych suchotach płuc (szczególniej przy ich początku). 3) W chronicznym katarze dróg oddechowych i pokarmowych. 4) W bladaczce. 5) W szkorbucie. 6) W długotrwałych djarjach. 7) W rozmaitych chronicznych odpływach. 8) We wszystkich chronicznych chorobach, które mogą być uleczone poprawą masy krwi, jako to: w skrofułach, leukemji, hydremji i t. p. 9) W histerji i hypochondrji, jeżeli choroby te pochodzą z wyniszczenia i niedostatku krwi. Leczenie kumysowe odbywać się będzie rok cały. Sezon kuracyjny dla jednej osoby wynosi sześć tygodni, które w porze wiosennej i letniej są najdogodniejszemi. Dla tego lekarze zakładu, upraszają szanownych kolegów o jednoczesne zaopatrywanie chorych przysyłanych do leczenia się kumysem, w krótką historją choroby, a to dla ułatwienia wskazań, czynienia spostrzeżeń i późniejszych statystycznych wypadków. Zakład wydawać będzie także kumys częściowo na przepis pp. lekarzy i do zupełnego ich rozporządzenia, którzy wtedy sami, wedle życzenia, czuwają nad przebiegiem kuracji swoich pacjentów. Nad choremi zaś wprost udającemi się do zakładu, czuwać będą lekarze zakładu kumysowego. Nadmienić jeszcze wypada, że kumys co dzień ze świeżego mleka się wyrabia i dłużej nad dni trzy zachowanym być nie może, gdyż po upływie tego czasu staje się niezdatnym do celów lekarskich, dla tego pragnący korzystać z metodycznej kuracji kumysowej raczą wcześniej zgłaszać się z żądaniami do zakładu, gdzie o warunkach szczegółowe powezmą wiadomości. Zarząd ze swej strony nieszczędzi trudów i kosztu, by z całą sumiennością godnie odpowiedzieć zaufaniu publiczności i szanownych kolegów, przepisujących leczenie kumysowe.

* (Z Wieliczki) piszą pod dniem 3 maja: W skutek poprawek dokonanych przez nadinżyniera górniczego Nowaka, bieg machiny wodociągowej przy szybie Elźbiety jest obecnie zadawalniający. Machina pracuje z szybkością $2^1/_2$ do 3 obrotów, całkiem spokojnie bez żadnych wstrząśnień, które dawniej zauważano. Działanie jej jest o wiele lepsze niż przedtem, czego dowodem rezultat z zeszłego tygodnia. W minucie pompowano przecięciowo 57 stóp sześciennych surowicy, pomimo że machina w szybie Franciszka Józefa była dłużej niż zwykle bezczynną, musiano bowiem nadłożyć nową rurę przy dolnej pompie ssącej, gdyż poziom wody zniżył się obecnie o 1 sążeń $11^1/_2$ cali miary wied. Dostęp do miejsc przez wodę opróżnionych jest wszędzie wolny. Machina w szybie Franciszka Józefa wyciągła w zeszłym tygodniu 73,140 stóp sześciennych surowicy, w szybie Elźbiety 502,536, przeto razem 575,676 stóp sześciennych czyli 385,700 cetnarów surowicy.

* (Oświetlenie). Latarnie gazowe miejskie, od dziś 1 (13) maja do 7 (19) maja r. b. włącznie, powinny być zapalane o godzinie 8-ej minut 45 wieczorem, — a gaszone o godzinie 2-ej min. 30 z rana.

* (Wypadki miejskie). Znaleziony w dniu 26 kwietnia (8 maja), na brzeku rzeki Wisły, chory i wkrótce zmarły człowiek, jak się po sprawdzeniu okazało, nazywał się Jan Zarzycki, był żołnierzem dymisjonowanym, śmierć nastąpiła w skutek choroby.— W dniu onegdajszym, w cyrkule Łazienkowskim, w podwórzu domu Nr. 1713*b*, niewiadomy dotąd z nawiska człowiek, lat około 50 mieć mogący, schodząc ze schodów, spadł i umarł nagle. W celu wyprowadzenia śledztwa, zawiadomiono sąd i ze strony policji zarządzono dochodzenie. — Onegdaj o godzinie 4-ej po południu, dwa wagony towarowe kolei żelazno-konnej, zeszły z szyn, lecz żaden nieszczęśliwy wypadek ztąd nie nastąpił.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj* rs. 1 kop. 15	*dziś* rs. 1 kop.	15.
Za frank	„ „ — „ 32	„ „ — „	32.
Za złoty reń.	„ „ — „ $64^1/_2$	„ „ — „	$64^1/_2$.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

---

* (Wznoszenie pomnika). *St. Pet. Wied.* donoszą, że w tym roku, z Najwyższego rozkazu, przystąpionem zostanie do wzniesienia pomnika Cesarzowej Katarzynie II, na skwerze, na przeciw teatru aleksandryjskiego. Podług projektu zatwierdzonego, miejscowość podniesioną zostanie o dwa arszyny; w tym celu usunięte zostaną ze skweru na jakiś czas flizy, krata, ławki, altany i t. d.; roboty rozpoczęte zostaną niezwłocznie.

* (Nowa serja listów zastawnych). Czytamy w *Warsz. Dniew.*: Niejednokrotne przedstawienia dyrekcji głównej towarzystwa kredytowego ziemskiego w Warszawie w przedmiocie uzyskania pozwolenia na emisję nowej serji listów zastawnych, zwróciły na się uwagę rządu, i w tych dniach kilku członków dyrekcji pomienionej powołanych zostało, jak donosi korespondent warszawski do *National Ztng*, do Petersburga, dla wzięcia udziału w naradach w tej kwestji. Nowa serja listów zastawnych, emisja której ma nastąpić na św. Jan, ocali wielu właścicieli dóbr, obciążonych z powodu płacenia ogromnych procentów. Jednocześnie postawi ona właścicieli dóbr w możności wykupienia od włościan prawa do serwitutów leśnych i pastwiskowych.

* (Towarzystwo krzewienia prawosławia). Według wiadomości podanych w *Wil. Wiest.*, nastąpiło w d. 23 kwietnia po mszy i nabożeństwie odprawionem w kaplicy dworca jenerał-gubernatora przez najprzewielebniejszego Józefa biskupa kowieńskiego, otwarcie towarzystwa krzewienia prawosławia i dobroczynności w północno-zachodnim kraju, ustawa którego przejrzaną została przez najświątobliwszy synod i zatwierdzoną przez ministra spraw wewnętrznych.

* (Modły w języku ruskim). Korespondent gazety *Gołos* donosi z powiatu poniewieżskiego guberni kowieńskiej: Wprowadzenie języka ruskiego w kościołach czyni postępy, a jeżeli w tej mierze postępować będą wszyscy księża tak sumiennie jak proboszcz miasteczka Żejmel, ksiądz Albert Rubszy, to niewątpliwie za dwa lub trzy lata język ruski w kościołach zyska należne mu prawo obywatelstwa. Z jaką łatwością to się dzieje i z jaką sympatją lud to przyjmuje, dowodzi następujący wypadek. W pamiętnym dniu 4 kwietnia zapowiedziane było w m. Żejmel solenne w kościele nabożeństwo, i za porozumieniem się filjalisty miejscowego księdza Alberta Rubszy z nauczycielem szkółki parafijalnej Łapinem, ten ostatni w d. 4 kwietnia, o godzinie 10-ej z rana, przybył z 48 uczniami i 6 uczennicami szkoły ludowej do kościoła i umieścił tych uczni na chórze przy organach. Podług życzenia księdza Alberta Rubszy, podczas mszy w chwili podniesienia uczniowie odśpiewali na chórze początek hymnu „Коль славенъ нашъ Господь въ Сіонѣ", a przy końcu mszy w chwili błogosławieństwa ludu, ostatni ustęp: „О Боже въ твое селеніе да взыдутъ наши голоса". Przed rozpoczęciem modłów zapalono świece na głównym ołtarzu, a po wejściu księdza Alberta na ambonę, odśpiewany był na trzy głosy hymn: „Тебе Бога хвалимъ, тебе Господа исповѣдуемъ". Nowość ta i harmonijny śpiew ruski dzieci włościańskich, sprawiły bardzo przyjemne wrażenie na obecnych, o czem zapewniło mnie kilka osób, które znajdowały się w kościele; szczególniej rozrzewniająca była chwila, kiedy na chórze śpiewano wyrazy tego hymnu: „Тебе убо просимъ, помозѣ рабомъ твоимъ", w czasie których ks. Albert z podniesionemi rękoma ukląkł, a za przykładem jego uklękli wszyscy obecni w kościele. Następnie, po ukończeniu hymnu, wśród zupełnej cichości w kościele, ks. Albert wygłosił po rusku wyrazy: „Господу помолимся", na które z chóru odpowiedziano „Господи помилуй". Poczem ks. Albert donośnym głosem odczytał modlitwę: „Помолимся о благочестивѣйшемъ самодержавнѣйшемъ Великомъ Государѣ нашемъ Императорѣ Александрѣ Николаевичѣ всея Россіи... о всемъ Августѣйшемъ Домѣ, воинствѣ и палатѣ". Kiedy zaś po ukończeniu tej modlitwy, ks. Albert wygłosił: „Господи, сохрани Императора нашего", na te wyrazy z chóru zaśpiewano w stylu prawosławnym „и услыши насъ въ день, въ который мы тебе призываемъ". Poczem ks. Albert odczytał ustanowione suplikacje katolickie, na które odpowiadali uczniowie, bez odgłosu organów, w języku ruskim, a nakoniec po odczytaniu modlitwy za kościół, zwierzchność i za wszystkich wiernych odśpiewano trzykrotnie hymn: „Спаси, Господи, люди твоя" i modlitwę o długie lata. Włościanie z zapałem dziękowali ks. Albertowi, nauczycielowi Łapinowi i dzieciom za śpiew i widocznie byli zadowoleni z wykonanych w kościele modłów i hymnów w języku ruskim.

* (Awanse na oficerów). *Rus. Inw.* podaje ciekawe statystyczne dane o niższych stopniach żołnierzy pozostających w służbie obowiązkowej, a posuniętych w ostatnich latach na oficerów. Okazuje się, że liczba osób ze stanu nieuprzywilejowanego, zasługujących na awanse, powiększa się z każdym rokiem, a mianowicie: w 1866 r. awansowano 33, w 1867—52, w 1868—78 a w pierwszym kwartale 1869 r. 31 osób.

* (Otwarcie ruchu na kolei). W *Wied. Od. Grad.* zapewniają, że 1-go sierpnia rozpocznie się ruch na kolei żelaznej z Odesy do Kijowa.

* (Kolej kaukazka). W *Tersk. Wied.* piszą, że dzięki energji znanego konstruktora kolei żelaznych p. Polakowa (któremu pozwolono wykonać badania pod projektowane koleje żelazne na Kaukazie) dzieło to posunęło się naprzód. Przez Władykaukaz przejechał do Tyflisu pełnomocnik p. Polakowa, inżynjer jenerał-major Tołstoj dla naradzenia się jak mówią o kierunek przyszłej kolei i w ogóle dla zasięgnięcia bliższych szczegółów. Za nim przybyli do Władykaukazu i obecnie bawią w nim dwaj inżenierowie wysłani przez p. Polakowa dla

prowadzenia badań. Niewiadomo jeszcze, jaki kierunek nadany będzie tej kolei, ale wątpić nie można, że pójdzie ona przez Władykaukaz.

* (Kuchnie polowe). Według *Birż. Wied.* w armji ruskiej zaprowadzają się kuchnie polowe składające się z kotłów miedzianych umieszczonych na wozach, które zaopatrzone są w piece, tak że gotowanie potraw odbywać się może w czasie jazdy. Każdy bataljon posiadać będzie pewną liczbę podobnych kuchni, w skutek czego niepotrzeba będzie odtąd urządzać w marszach kuchni polowych. Dostawa wielkiej ilości podobnych kuchni oddana już została w entrepryzę przez publiczną licytację, która odbywała się 7 i 8 kwietnia.

* (Kradzież). *Wied. S. Pet. gorodskoj policji* donoszą, że 23 kwietnia (5 maja), w ekspedycji przygotawiania papierów państwa, wykryto kradzież 1,301 arkuszy biletów kredytowych państwa jednorublowych. Kradzieży tej towarzyszyło wysadzenie drzwi i uszkodzenie szafy.

Korespondencje Dziennika Warszawskiego.

Lwów, 8 maja.

Mamy znów do zarejestrowania odbyte posiedzenie publiczne narodowo-demokratycznego towarzystwa, które od chwili zawiązku swego nie przestaje nastręczać szerszej publice sposobności do żartów. Zaprawdę, zabawni są ci niedościgli Maraci i Robespiery z swemi pretensjami. Jakże się nieśmiać, jeżeli członek towarzystwa wnosi na posiedzeniu publicznem wniosek do wniosku, aby towarzystwo uchwaliło dla kraju receptę, jak się ma zachować w obec większości rady państwa i stojącego nad nią ministerstwa, z powodu niewątpliwego odrzucenia rezolucji sejmu galicyjskiego?

Roszczenia dziecinne świadczące i o niepospolitej próżności, i o rażącej nieznajomości usposobienia kraju. Epoka zabawek emigracyjnych w króla i w dyktatury, w sejmy, konwenta i komiteta rządzące, przeminęła niepowrotnie. Szkoda czasu i atłasu na wznawianie tych zabawek w kraju.

Dla niedorostków może mieć jakiś urok pałac z kart stawiany; budownicy w majtkach, mogą nawet z niepospolitem zajęciem oddawać się tej robocie, lecz i ten urok i to zajęcie pozostaną czem są, naiwnością.

Niezasłonią jej tajemnicze miny, jakie od niedawna przybrali niektórzy z młodziutkich menerów i naczelników; naiwność jest tego rodzaju chorobą chroniczną, której ukryć niepodobna.

Za wycieczki *Gazety Narodowej* przeciw delegacji, które *Presse* stara podniosła, zamierza jej wytoczyć koło polskie na wniosek Golejewskiego proces przed kratkami sądu. Prawdopodobnie sprawa ta skończy się procesem w kolumnach rzeczonej gazety i poda obfity materjał do naszej bogatej kroniki skandalicznej. Złośliwi utrzymują, że gdyby nie *Presse*, delegacja puściłaby zarzuty jej czynione przez *Narodówkę* mimo siebie.

Nie mogę sobie odmówić tej przyjemności, ażeby nie zwrócić uwagi waszej na protest polaków w Rzymie przebywających, przeciw kurji apostolskiej. Jest to wyborna ilustracja teorji, która za pomocą papieża restauruje przed rozbiorowe granice.

Ale, byłbym zapomniał, książę Władysław Czartoryski, zajął krzesło w izbie magnatów węgierskich.

H.

* (Nowości z literatury słowiańskiej). W Pradze zjawiła się w handlu księgarskim książka wydrukowana w Taborze, pod tytułem *Diejiny* („Dzieje") *wszeobecne a rakouskie w przegledu sinkronistickem*, z 35-u tablicami genealogicznemi monarchów, przez Wacława Krziżka, dyrektora gimnazjum realnego w Taborze. W dziejach powszechnych, wykładanych w tej książce, zwrócona jest szczególna uwaga na ludy i państwa słowiańskie; w dziejach zaś Austrji—na kraje koron czeskiej i węgierskiej, co zwykle przepuszczane bywa w dziełach niemieckich, przeznaczonych do wykładu historji w szkołach. Pod tym względem, książka p. Krziżka ma wielkie zalety. — W Zagrzebiu wyszło dzieło pod tytułem: *Krwawa kniga ili spomenik na 405 godinach poslje propasti slawnoga kraljewstwa bosanskoga.* — Autor bezimienny błaga swych rodaków, ażeby wspomnieli o minionej chwale kraju bośniackiego i pozbyli się ciężkiego jarzma tureckiego.

Austrja i Ziemie Słowiańskie

* (Przesiedleńcy). Gazety czeskie podają wiadomość, że 5 maja (23 kwietnia) wyjechało drogą żelazną do Rosji 60 czechów z okręgu beruńskiego.

* (Dwa wyroki). Podług doniesień gazet czeskich, p. Barak, były redaktor gazety *Swoboda*, po wysiedzeniu ciężkiego więzienia w ciągu 10 miesięcy, osadzony został powtórnie w więzieniu na 8 miesięcy, z mocy wyroku sądu do spraw prasowych.

* (Kopiec Żiżki). Gazety czeskie donoszą, że czesi zamierzają wznieść z kamieni, zwiezionych ze wszystkich końców ich kraju, ogromny kopiec na cześć Żiżki. Stowarzyszenie handlowe „Merkury" i inne podejmują się odstawy kamieni. Towarzystwo „Sokół" zaproponowało przewieźć kamień ze szczytu góry, na której znajdował się kiedyś zamek bohatera czeskiego Wacława Budowca.

Prusy i Niemcy.

* (Podróż króla). Listy z Berlina z d. 6-go maja donoszą, że król pruski, mający wyjechać za kilka dni do Hanoweru postanowił, ażeby w kraju tym nie było żadnego urzędowego przyjęcia. Wielka liczba znaczniejszych rodzin opuściła Hanower, gdyż nie chcą spotkać się z królem, który zresztą krótko za bawi w tem mieście. Ma on zamiar obejrzeć tylko roboty zarządzone przez Prusy w Hanowerze i w Hessji dla obrony tych dwóch prowincij. *(La Patr.)*

Francja.

* (Mowa ministra Duryi). Jak dalece kwestja wyborcza usuwa na stronę we Francji wszelkie inne sprawy, dowodzi ta okoliczność, że nawet pan Duryi, minister wychowania publicznego, rozdając 9 b. m. nagrody członkom stowarzyszenia politechnicznego, dotknął także tej kwestji. Minister skorzystał z tej sposobności dla wykazania, jak wielkie postępy kraj uczynił pod rządem cesarskim, który nie tak jak rządy monarchji lipcowej, ma na widoku nie niektóre tylko klasy ludności, lecz ogół interesów całej ludności. Co się tyczy specjalnie wychowania publicznego, minister powiedział, że od r. 1863, ciemnota zmniejszyła się, rzec można, o 8 procent Wówczas na 100 ludności wypadało jeszcze 28% takich, którzy nie posiadali niezbędnego wychowania elementarnego, podczas gdy obecnie liczba tychże wynosi zaledwie 20%. (*Nordd A. Z.*).

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Mowa sułtana). *Konstantynopol, 8 maja.* Mowa sułtana sprawiła wyborne wrażenie tak na całej ludności otomańskiej jak i na ludności europejskiej. Inna depesza z Konstantynopola donosi, że sułtan ogłosił firman, ażeby corok o tej porze wielki wezyr składał sułtanowi i odczytywał przed radą stanu i zebraniem wysokich urzędników raport o położeniu cesarstwa otomańskiego, i że sułtan odpowiadać będzie mową, w której da poznać swoje zamiary i politykę. (*La Patr.*).

* (Sprawy kandjockie). Doniesiono już o nadużyciach władz tureckich na w. Kandji, nadużyciach, które nie mogą przyczynić się do uspokojenia tej wyspy. Zdaje się, że w skutek wycieczki odbytej wewnątrz Kandji gubernator zrozumiał konieczność chwycenia się środków więcej pojednawczych. Co się tyczy mianowicie rozbrojenia mieszkańców, postępować mają pod tym względem z mniejszą surowością jak dawniej, i ograniczać się tylko na broni składanej dobrowolnie. Spodziewać się należy, że dobre rezultata tego powrotu na drogę łagodniejszą skłonią rząd otomański do przyspieszenia działa poprawy losu, której kandjoci tak bardzo potrzebują. *(Nord).*

* (Nowy podatek). *Corresp. d'Orient* donosi, że rząd egipski ustanawiający od pewnego czasu mnóstwo nowych podatków, postanowił, ażeby na przyszłość opłacano rocznie od każdego konia, wołu, krowy, bawołu i muła po 20 piastrów, od wielbłąda 30 piastrów, a od osła 10 piastrów. Podatek ten opłacany będzie od dnia, w którym zwierzęta te będą miały skończonych lat trzy. Od barana i kozy bez różnicy opłacać się będzie po $3\frac{1}{2}$ piastra po skończonym roku ich życia.

Hiszpanja.

* (Stan wewnętrzny). *Epoca* wytyka sprzeczne pogłoski obiegające o położeniu moralnem prowincij. „Telegramy, powiada ona, donoszą, że na całym półwyspie panuje spokojność; tymczasem według *Imparcial*, w Katalonji i w sąsiednich prowincjach trwa ciągła agitacja." Korespondent do *Indép. belge* podaje z swojej strony niektóre szczegóły o tak zwanem sprzysiężeniu w Barcelonie. Spisek uknuty miał być przez karlistów; aresztowano przeszło sto osób: dwóch pułkowników i wyższych oficerów; kanonicy, księża znajdować się mają w liczbie aresztowanych. Nie zdaje się jednak, ażeby rząd obawiał się jakiego niebezpieczeństwa. — Z Madrytu donoszą, że agitacja spowodowana upadkiem ministra skarbu zaczyna się uspokajać; ale niepewność panuje, jaki obrót wezmą rozprawy w kortezach nad art. 33 dotyczącym formy rządu. Dziwić się zresztą tylko można spokojności panującej w Hiszpanji, jeżeli się zważy, że kraj ten rządzi się od kilku miesięcy sam pozbawiony steru i busoli. Co do kandydatur do tronu hiszpańskiego, nie można wierzyć sprzecznym wiadomościom rozpuszczanym pod tym względem przez różne stronnictwa. Sądzą, że książę Aoste tak samo jak dom Fernand nie ma zamiaru przyjąć korony, a książę Montpensier traci z dnia na dzień liczbę swoich stronników. Zaczynają się obawiać, ażeby upały majowe i czerwcowe nie opróżniły kortezów z deputowanych pod pozwięciem jakiego postanowienia, a w takim razie pośpieszą się zapewne z ustanowieniem dyrektorjatu z trzech osób dla dalszego *modus vivendi* aż do m. października. Każdy zresztą pojmuje, że stan ten przechodni nie może dać krajowi bezpieczeństwa, którego potrzebuje, i że czas już położyć jemu koniec. Ostatnia kombinacja, najwięcej przemawiająca za sobą, była następująca: marszałek Serrano jako rejent z jenerałem Primem jako prezesem ustanowić się mającego nowego gabinetu. (*La Fr.*)

Anglja.

* (Kościół irlandzki). Dzienniki angielskie zaczynają zajmować się tem, jakiego przyjęcia dozna bil o zniesieniu kościoła irlandzkiego przez izbę lordów. Czy parowie królestwa zechcą drogo kazać opłacić p. Gladstone odniesione przezeń świetne powodzenie w izbie gmin? Rzeczywiście, nigdy nie było przykładu w rocznikach izby gmin, ażeby przedmiot tak ważny w swoich zasadach i tak wielki budzący interes, zatwierdzony był w pierwotnej swojej formie z małemi tylko odmianami przez tak znakomitą większość. Według ogólnej opinji izba lordów odstąpi w chwili stanowczej od opozycji przeciwko temu bilowi, któraby nie zgadzała się z jej powagą. Zmysł polityczny weźmie górę nad dobrą wolą. (*La Fr.*).

* (Stosunki ze Stanami Zjednoczonemi). Do *Ind. belge* piszą z Londynu, że rząd angielski, w odpowiedzi na mowę p. Sumner'a, zamierza wystosować notę do gabinetu waszyngtońskiego, nie czekając na przybycie p. Motley'a, nowego posła amerykańskiego. W nocie tej rząd angielski ma trzymać się zasady sądu polubownego dla rozstrzygnięcia wszystkich pretensij obywateli obu krajów, datujących z ostatniej wojny domowej w Stanach Zjednoczonych. Korespondent pisma belgickiego przyrzeka podać niebawem bliższe szczegóły co do zakomunikowanej przez niego wiadomości, które to szczegóły potrzebne są dla tego, że trudno zrozumieć, jak rząd, na skutek mowy mianej w parlamencie innego kraju, może się widzieć spowodowanym do dania odpowiedzi rządowi tegoż kraju. Bardziej naturalnem i prawdopodobnem wydaje się, że rząd angielski, przed dalszem wdaniem się w tę sprawę, czekać będzie na notyfikację urzędową o odrzuceniu traktatu w kwestji statku *Alabama*, i ewentualnie na nowe propozycje. Wyż wspomnione oświadczenie rządu angielskiego wyrównywałoby zresztą bezpośredniemu odrzuceniu roszczeń objętych mową p. Sumner'a, albowiem ten ostatni, jak wiadomo, przemawia za odrzuceniem traktatu zawartego pomiędzy lordem Clarendonem i p. Reverdy Johnsonem dla tego jedynie, że traktat ten uwzględnia jedynie pretensje indywiduów i pomija całkiem kwestję główną, mianowicie żądane od Anglji przyznanie się do niesłuszności, którą wyrządziła ona Stanom Zjednoczonym jako państwu. Żywiona z początku w Anglji nadzieja, że instrukcje p. Motley'a, zaprzeczą roszczeniom p. Sumner'a, lub przynajmniej znacznie takowe osłabią, zaczyna słabnąć obecnie. W ten sposób wytłómaczyć sobie można z jednej strony złe usposobienie giełdy londyńskiej, z drugiej zaś strony skłonność, jaką pisma angielskie okazują obecnie do potępiania samego p. Granta i jego sekretarza p. Fish'a. Złe usposobienie giełdy londyńskiej może zresztą pochodzić w części z podwyższenia przez bank disconta na $4\frac{1}{2}$ procent; lecz ta okoliczność nie usprawiedliwia jeszcze obniżenia kursu papierów amerykańskich w ciągu ostatnich kilku dni o całe 3%, oraz odpowiedniego obniżenia kursu innych papierów. Co się tyczy drażliwego odzywania się o p. Grancie, czego dopuszcza się nawet *Daily News*, pismo, które należało dotąd do liczby najgorliwszych admiratorów nowego prezydenta, takowe jest niesłuszne o tyle, że są one jedynie skutkiem nadmiernych nadziei, jakie pokładano co do działalności p. Granta. Należało zastanowić się nad tem, jak wielka różnica zachodzi pomiędzy teraźniejszą godnością p. Granta a jego poprzedniem stanowiskiem, na którem zyskał on sławę. Podczas gdy w charakterze wodza, potrzebował on tylko rozkazywać energicznie, głównem zadaniem jego teraźniejszego stanowiska jest postępowanie oględne. *Daily Telegraph* przeciwstawia skargom amerykańskim na postawę rządu angielskiego względem statku *Alabama*, zachowywanie się rządu amerykańskiego względem przedsięwzięć fenjeńskich przeciw Kanadzie i wy-

spie Kubie. Statek *Alabama* wypłynął wprawdzie z portu angielskiego, lecz z małą osadą, oraz bez broni i dział. Dopiero na pełnem morzu oczekiwały na niego inne statki, które zaopatrzyły go we wszystko. Przeciw rządowi zaś hiszpańskiemu na wyspie Kubie, uzbrojenia dokonywają się obecnie całkiem jawnie w portach amerykańskich. Kupowane są działa i całe składy broni i innych rekwizytów wojennych dla powstańców, pisma zaś amerykańskie ogłaszają nazwiska tych, którzy przedsiębiorą wyprawę na w. Kubę. *(Nord. A. Z.)*.

Ameryka.

* (Kongres meksykański). Za przykładem kongresu Stanów Zjednoczonych w przedmiocie wyspy Kuby, poszedł obecnie kongres meksykański. Ten ostatni upoważnił prezydenta Juareza do uznania powstańców na wyspie Kubie, jak skoro uzna to za stosowne. Statki, na których wywieszona jest flaga kubańska, mają być wpuszczane do portów meksykańskich. Na szczęście dla Hiszpanji, powstanie na wyspie Kubie utraciło w ostatnich czasach wiele ze swej poprzedniej siły.

* (Wojna brazylijsko-paragwajska). *Moniteur de la flotte* podaje z Montevideo wiadomości o położeniu rzeczy nad Paragwajem, które potwierdzają poprzednie doniesienia o niezachwianym dotąd duchu reszty armji paragwajskiej i które brzmią niezbyt pomyślnie dla sprzymierzonych. Powiedziano tam mianowicie: „Armja sprzymierzona znajduje się dotąd, jak powiadają, w pogotowiu do posunięcia się naprzód; lecz brak jej wodza i karności. Oczekują na przybycie Osorio, ażeby podnieść jej ducha. Niedawno Lopez posłał dwie lokomotywy, z których każda była uzbrojona w jedno działo, dla atakowania robotników zatrudnionych około odbudowywania mostu pod drogę żelazną pomiędzy Assomption i Luque. Robotnicy stracili kilku swoich i następnie ratowali się ucieczką; jest to nowy sposób prowadzenia wojna. Panuje tu przekonanie, że działania sprzymierzonych rozpoczną się na serjo dopiero po zwołaniu izb brazylijskich. Izby bądź oświadczą się za pokojem, bądź też żądać będą dalszego prowadzenia wojny aż do ostateczności. To ostatnie kosztowałoby bardzo drogo. Dowódcy trzech łodzi kanonjerskich, angielskiej *Beacon*, amerykańskiej *Wasp* i włoskiej *Veloce*, które znajdują się w Assomption, zażądali od sprzymierzonych eskorty dla udania się do Lopeza, ażeby dowiedzieć się o losie swych ziomków. Odmówiono im tak eskorty, jak również upoważnienia do przekroczenia linij armji sprzymierzonej na lądzie."

Rozmaitości.

* (Szczęśliwa gra). *Neue freie Presse* donosi, że księżna Suworowowa wygrała w Monaco, od 3 (15) do 8 (20) kwietnia, sumę 377,000 franków.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

* **(Letnie mieszkania w Prado dawniej Ohm, za rogatkami Wolskiemi).** W pośrod obszernego spacerowego ogrodu, bujnej roślinności i najczystszego powietrza, w Prado, jak wyżej, jest jeszcze do najęcia jedno obszerne letnie mieszkanie na parterze w osobnym domku z werendą i parę mniejszych.

φ

Rozkład jazdy na drodze żelaznej Warszawsko-Terespolskiej.

od dnia 6 (18) września 1867 roku.

Pociąg osobowo-towarowy odchodzi codziennie ze stacji Praga o godzinie 10 przed południem; Miłosna o g. 10 m. 31; Dębe Wielkie (przystanek) o g. 10 m. 45; Mińsk o g. 11 m. 10 przed południem; Mrozy o g. 11 m. 44; Kotuń o g. 12 m. 17; Siedlce o g. 12 m. 51; Łuków o g. 1 m. 50; Międzyrzec o g. 2 m. 45; Biały o g. 3 m. 30; Chotyłowa o g. 4; — przychodzi do Terespola o g. 4 m. 32.

Z Terespola wychodzi o godzinie 11 m. 5 rano; z Chotyłowa o g. 11 m. 41; z Biały o g. 12 m. 12; z Międzyrzeca o g. 1 m. 1; z Łukowa o g. 2; m. 0; z Siedlec o g. 2 m. 55; z Kotunia o g. 3 m. 22; z Mrozów o g. 4 m. 0; z Mińska o g. 4 m. 34; z Dębe-Wielkie (przystanek) o g. 4 m. 52; z Miłosny o g. 5 m. 7; — do Pragi przychodzi o g. 5 m. 36.

Kolej Fabryczno-Łodzka.

Pociąg Nr. 1, wychodzi z Łodzi o godz. 12 min. 23 przybywa do Koluszek o godz. 1 m. 10 i tam spotyka się z pociągiem osobowym drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej. Podróżni pociągiem tym udający się, przybywają do Sosnowic o god. 9 wieczór, a do Wrocławia o g. 12 m. 12 rano.

Pociąg Nr. 2, wychodzi z Koluszek o godz. 2 min. 35 przybywa do Łodzi o godz. 3 m. 32. Pociąg ten łączy ię w Koluszkach z pociągiem osobowym drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, wychodzącym z Sosnowic o g. 7 m. 30 rano. Podróżni pociągiem Nr. 1 przybywający do Koluszek o g. 1 m. 20 łączą się z tymże pociągiem drogi żelaznej Warszawsko - Wiedeńskiej, przybywają do Warszawy o g. 5 m. 38 po południu, a do Aleksandrowa o g. 7 m. 20 wieczorem.

Warszawa, dnia 1 (13) Maja.

Kalendarz.

W piątek, 2 (14) maja, — św. Bonifacego męcz. — Słońce wsch. o godz. 4 min. 9; zach. o godz. 7 min. 44.

W sobotę, 3 (15) maja, — św. Zofji z 3-a córkami. — Słońce wsch. o godz. 4 min. 8; zach. o godz. 7 min. 45.

Stan pogody.

Dziś z rana + 11°8 R. Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o godz. 4 popoł.
Barometr w milimetrach	748.0	748.3
Termometr Reaum.	+ 13°4	+ 17°9
Stan nieba.	pogodny	pochmurny

Największe ciepło + 20°3, R. Najmniejsze ciepło + 11°3 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 2 cali 7.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, we czwartek, komedja w 1-m akcie, **Dwie teściowe.** — Osoby: Pani de Pontdosier—pani *Borawska*; Pani Joubert—panna *Figarska*; Marja, jej córka—panna *Gilska*; Fryderyk de Noiset, mąż Marji—p. *Piasecki*; Rafael de Gersac—p. *Grzywiński*; Gelatyn doktor—p. *Chomiński*; Paweł, służący—p. *Lesiewicz*; —komedja (1-y raz) w 2 aktach, **Polowanie na męża.** — Osoby: Walenty Pysznicki, zamożny mieszczanin—p. *Rapacki*; Aniela, jego córka—pani *Bakałowicz*; Babka Anieli— panna *Micińska*; Błażej, mieszczanin—p. *Grzywiński*; Leon—p. *Tatarkiewicz*, Karol — p. *Szymanowski* — (obadwaj koledzy szkolni); Kasia, pokojówka Anieli—panna *Urbanowicz*; Lokaj hrabiego—p. *Lesiewicz*. — Cena miejsc zniżona. — *Jutro*, w piątek, komedje **Polowanie na męża** (występ p. Rapackiego); **Autor w kłopocie.** — *Wczoraj*, jw środę, dawano komedje **Autor w kłopocie** i **Damy i Huzary**, było osób 309.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedziele zaś i święta kop. 5.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-major *Feichtner*, z zagranicy; jenerał-major *Sobolewski*, z Ciechocinka; rzeczywiści radcowie stanu: *Michajłowski* i *Woroncew*, z Lublina; flgiel-adjutant pułkownik *Gadon*, z Petrokowa; — wyjechali: jenerał-major orszaku J. C. Mości baron *Frederiks*, w Królestwo; szambelan *Kosecki*, za granicę.

* W dniu wczorajszym przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 670, wyjechało osób 521;— koleją żel. warsz.-petersb. przyjechało osób 256, wyjechało osób 267,— koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 174, wyjechało osób 202; — statkami parowemi przyjechało osób 27, wyjechało osób 42; — oprócz tego w ogóle przyjechało osób 121, w tej liczbie z zagranicy 5; wyjechało osób 75, w tej liczbie za granicę 13.

* Dnia 30 (12) b. m. i roku, chorych w 8-iu cywilnych szpitalach: przybyło 78, wyzdrowiało 69, umarło 7, pozostało 1849 (mężczyzn 898, kobiet 951), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 181, kobiet 187.

* W dniu 30 (12) bież. mies. i roku, **urodziło się:** *chrześcjan*: płci męzkiej 11, płci żeńskiej 9; *starozakonnych*: płci męzkiej 5, płci żeńskiej 3; razem 30; — **zawarło ślubów małżeńskie:** par: *chrześcjan*: 6; *starozakonnych*: —; — **umarło:** *chrześcjan*: płci męzkiej 14, płci żeńskiej 11; *starozakonnych*: płci męzkiej 4, płci żeńskiej 5; razem 34.

Ceny targowe.

dnia 30 Kwietnia 12 Maja) 1869 roku.

RODZAJ PRODUKTÓW	Czetwert rsr.	Czetwert kop.	Korzec od — do ruble sr.	kop.	ruble sr.	kop.
Pszenica	10	56	6	15	6	60
Żyto	7	96	4	85	4	97½
Jęczmień	6	48	3	32	4	5
Owies	5	4	3	—	3	15
Groch polny	—	—	—	—	—	—
Kartofle	1	92	1	—	1	20

Pud siana od kop. 30 33⅓. Pud słomy od kop. 22½ — 27½.

Dowozy: Pszenicy 229; Żyta 171; Jęczmienia 629 Owsa 343 czetwerti.

Wiadro okowity od rs. 2 kop. 70 do rs. 2 kop. 76.

Garniec „ od rs. — kop. 90 do rs. — kop. 92.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 1 (13) Maja 1869 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne	—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal	—	—	—	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu)				
Obligi Skarbu za rs. 100.	—	—	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztuk *Losowanie*	—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę	—	—	—	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kupnem. *Losowanie*	—	—	—	—
„ „ „ bez kuponu. *Losowanie*	—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1ej za rs. 100	87	45	87	12
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)	84	45	84	20
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego	99	50	93	17
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	72	37	72	4
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs	—	—	—	—
5 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	—	—	—	—
6 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100	89	15	89	—
Metaliki Lutowe za rs. 100	—	—	100	75
„ Sierpniowe za rs. 100	—	—	101	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	172	—	170	—
„ „ „ 1866 „ 100	170	—	—	—
5% Listy Zastaw. Rosji *Losowanie*	—	—	—	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	—	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2000 za. rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.- Wied, za sztukę	73	50	71	—
Obligacje Drogi Żel. War. W. po frank 500 za szt.	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100	70	50	—	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drgi Żel. Warsz. -Terespolskiej za rs. 100	—	—	—	—
Obligacie Kolei Żel-War, Terespol	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	92	25	92	—

WEXLE.			Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	113	17½	112	95
„	„ „	k. t.	112	90	112	80
Wrocław	„	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk	„ „	2 m.	112	95	112	80
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	7	78½	7	17
Paryż	300 Frank.	2 m.	92	85	—	—
Wiedeń	150 Zł. W. A	2 m.	93	82½	—	—
Petersburg	100 Rsr.	1 m.	—	—	—	—
„	,	k. t.	—	—	—	—
Moskwa	„ „	1 m.	—	—	—	—
,	„ „	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych....... rs. 1 k. 88⅓.
* „ „ od Listów Likwidacyjnych — rs. 1 k. 10.

KURSA TELEGRAFICZNE

AJENTURY RUDOLFA OKRĘJ

z Berlina, d. 30 Kwietnia (12 Maja) 1869 roku.

Z BERLINA	żądają	płacą
Bilety Banku Rosyjskiego		79⅛
Weksle na Warszawę		79
„ Peterburg 3 tygodn.		87¼
„ „ 3 miesięczny		87
„ Londyn 3		—
„ Paryż 2		—
„ Hamburg 2 „		—
„ Wiedeń 2 „		81⅜
Listy Zastawne 4%		66½
Listy Likwidacyjne		57¼
Obligacje Skarbowe 4%		67⅜
Koleje Rosyjskie		86⅜
Akcje Drogi Żel. Terespolskiej		—
Obligacje Drogi Żelaznej Terespolskiej		78⅛
Akcje drogi Warszawsko-Wiedeńskiej		63½
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej		62
Nowa pożyczka premjowa 1-em		139
„ „ 2-em		137
5a Pożyczka Stieglitza		69½
5% Listy Zastawne Ruskie		79½
Żyto na targu „		52⅝
dto „ dostawę		52⅝
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		124 75
„ Hamburg		49 45
„ Paryż		69 40
Pożyczka Narodowa		61 40
5% Metaliki		282 40
Akcje Banku Kredytowego		
Z PARYZA.		
Renta 3%		71 82
Renta Włoska		55 95
Akcje Kredytu Ruchomego		253 75
Z LONDYNU		
3% Papiery (Consols)		92 13/16

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA

N. D. 3187.

MY ALEXANDER II-gi

Cesarz Wszech Rosji Król Polski

&, &, &,

Wiadomo czynimy, iż

Trybunał Handlowy w Warszawie,

w Imieniu Naszem

wydał wyrok następujący:

Obecni:	Działo się na sesji Trybunału Handlowego w Warszawie dnia 28 Kwietnia (10 Maja) 1869 roku.
Komosiński Prez.	
Arnold.) Sędziowie.	
Genneli.)	
(podp.) Komosiński.	
(pod.) Zabierzowski Pisarz	

Trybunał Handlowy

W rozpoznaniu podań Naftala Majzner, jednego z dnia 22 Kwietnia (4 Maja) r. b., w którym uprasza: aby upadłość niegdy Franciszka Bronner w dniu 16 (28) Kwietnia r. b. zmarłego właściciela dystylarni i gorzelni we wsi Janowie Powiecie Mińskim, ogłoszoną została, a drugiego z dnia dzisiejszego, którym zbija zarzuty przez Balbinę Bronner żonę zmarłego w opozycji pod dniem 25 Kwietnia (7 Maja) r. b. doręczonej, a przeciwko wyrokowi Trybunału tutejszego z dnia 17 (29) Kwietnia r. b. na mocy którego, podający żąda ogłoszenia upadłości, założonej, uczynione,

zważywszy:

że gdy podający Naftal Majzner pokładanym wyrokiem Trybunału tutejszego z dnia 17 (29) Kwietnia r. b. przekonywa, iż niegdy Franciszek Bronner, właściciel dystylarni i gorzelni we wsi Janowie Powiecie Mińskim położonych, do 8 weksli zadłużył mu się sumę rsr. 5,002 kop. 40, której pomimo rozwiniętej pod dniem 18 (30) Kwietnia r. b. egzekucji z wyroku z daty powołanego, niezaspokoił, żądanie przeto Naftala Majzner, aby upadłość niegdy Franciszka Bronner ogłoszoną została w ślad Art 449 K. H jest usprawiedliwione

zważywszy:

że suma jednym z powyższych weksli objęta w dniu 1 Kwietnia r. b była wymagalną, wślad przeto Art. 441 K H czas otwarcia się upadłości z tym dniem 1 Kwietnia ogłosić należy.

Z tych zasad jako też z uwagi na Art. 454 i 457 K. H.

Trybunał Handlowy w Warszawie.

Upadłość niegdy Franciszka Bronner, właściciela dystylarni i gorzelni we wsi Janowie Powiecie Mińskim położonych, ogłasza czas zaczęcia się takowej z dniem 1 Kwietnia n. s. r b. określa. Opieczętowanie majątku po tymże Franciszku Bronner pozostałego gdziekolwiek by się znajdował rozporządza i do dopełnienia tego, Podsędka Sądu Pokoju w Mińsku deleguje. Kuratorami: Teofila Łagiewskiego Obrońcę Sądowego i Naftala Majzner wierzyciela mianuje. Na Sędziego Komisarza Albina Gennelego Sędziego Trybunału wyznacza.

Wpis na rsr. 3 jako w przedmiocie niepewnym ustanawia i opłacenie takowego na masę upadłości wkłada.

Mocą tego w pierwszej instancji pomimo opozycji i apelacji pod tymczasową egzekucją zapadłego wyroku, którego wywieszenie w Trybunale Handlowym i zamieszczenie w pismach publicznych kuratorom zaleca.

(podp.) Komosiński Prezes.

(podp.) Zabierzowski Pisarz.

Zalecamy i rozkazujemy wszystkim komornikom sądowym, aby wyrok ten wyegzekwowali. Prokuratorom królewskim, aby tego dopilnowali. Komendantom i urzędnikom siły zbrojnej, aby dodali pomocy wojskowej gdy o to prawnie wezwani będą.

Za zgodność niniejszego głównego wyciągu wyroku z swym oryginałem na papierze stemplowym ceny kop. 15 spisanym, świadczę.

Warszawa d. 29 Kwiet. (11 Maja) 1869 r.

(podp.) Zapierzowski,

Pisarz Trybunału Handlowego.

N. D. 3171. *Плоцкое Губернское Правленіе.*

На основаніи 1. Ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (5 Мая) 1850 года, Плоцкое Губернское Правленіе вызываетъ симъ самовольно пребывающихъ съ 1856 года за границею жителей деревни Млавка, гмины Млава, Млавскаго Уѣзда, Германа и Рудольфа братьевъ Сосинскихъ, чтобы они, не позже 6 недѣль, со времени припечатанія настоящаго объявленія, явились къ мѣсту жительства или къ ближайшему уѣздному Управленію, съ тѣмъ что въ случаѣ неявки Сосинскихъ въ означенный срокъ, съ ними поступлено будетъ на точномъ основаніи 340 и 341 Ст. Улож. о наказ. уголов. и исправительныхъ.

Г. Плоцкъ, Апрѣля 25 дня 1869 г.

1—3 п. д. Совѣтника, Яськевичъ.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

N. D. *3180. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie*

Do ukończenia postępowania spadkowego: 1. Po Andrzeju Hempel jako wierzycielu sum: rs. 90 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 1147 lit. F.; rs. 150 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 1189; rs. 2,400 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 2719 i 2716; rs. 120, rs. 750 i rs. 850, na nieruchomości Nr. 2947 lit. A, w Warszawie; rs. 213 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 1509; rs. 1440, rs. 715 k. 50, rs. 45, rs. 30, rs. 98 kop. 25 i rs. 133 kop. 50, na nieruchomości Warszawskiej N. 1236; rs. 470 na dobrach Niegów z Okręgu Stanisławowskiego i ewikcji za wykreślenie sum: rs. 1,500 i rs. 300 z nieruchomości Nr. 2720, na nieruchomości Warszawskiej Nr 1118A. ubezpieczonych; oraz 2. Po Józefie Flatt, jako wspólwłaścicielu nieruchomości na Przedmieściu Pradze pod N-rem 335c położonej i współwierzycielu sum rs. 5,984 kop. 90 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 1796B; rs. 2,400 na nieruchomości Warszawskiej N. 2279 lit. A; rs. 6,000 i rs. 1,350 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 1013 i rsr, 1,820 kop. 25, na nieruchomości Warszawskiej Nr. 137, 138, 139, 140, 141 położonej, ubezpieczonych, wyznacza się termin w dniu 24 Lipca (5 Sierpnia) 1869 r. w kancelarji hypotecznej w Warszawie.

Jan Jasiński.

N. D. 3189. *Pisarz Kancelarji Hypotecznej Gubernji Warszawskiej.*

Z powodu nastąpionych śmierci:

1. Wawrzeńca vel Lorentza Majkowskiego, wierzyciela sumy rsr. 1,290 w dziale IV wykazów hypotecznych nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1790*A. B.* i 547*B.* położonych, zabezpieczonej.

2 Aleksandra Wiśniewskiego, wierzyciela sumy rsr. 2,400 z większej sumy rsr. 4,500 pochodzącej, oraz właściciela ostrzeżenia w dziale IV wykazu hypotecznego nieruchomości w Warszawie pod Nr. 31 położonej zabezpieczonych, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, wyznacza się termin na dzień 21 Lipca (2 Sierpnia) 1869 r. w kancelarji hypotecznej Gubernji Warszawskiej, gdzie wszyscy interesanci zgłosić się winni z prawami swemi pod przekluzją.

Warszawa d. 28 Kwietnia (10 Maja) 1869 r.

1—1 Karol Hube.

N. D. *956. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu.*

Zawiadamiam, że otworzyły się spadki po zmarłych: 1. Cecylji z Żychlińskich Wyganowskiej, jako wierzycielce sumy rs. 6,000, na dobrach Piotrowie z Powiatu Kaliskiego w dziale IV, wykazu pod Nr. 26 do lit. *c*, zahypotekowanej. 2. Autonim Zdanowskim, jako wierzycielu sum rs. 2,100 pod Nr. 3 i rs. 900 pod Nr. 9, w dziale IV, wykazu na dobrach Podstole i Cieśle z Powiatu Nowo-Radomskiego zahypotekowanych; 3. Rejnholdzie Karnej, jako właścicielu dóbr Sromótka i Grębocin, w Powiecie Petrokowskim położonych; oraz że do regulacji takowych spadków, oznaczony został termin na dzień 12 (24) Sierpnia 1869 r. w mej Kancelarji urzędowej w mieście Kaliszu.

Kalisz d. 25 Stycznia (6 Lutego) 1869 r.

Edward Milewski.

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE.

N. D. 3151. Trybunał Cywilny w Lublinie.

Na skutek żądania i z mocy art. 25 prawa hypotecznego z dnia 1 (13) Czerwca 1825 r. podaje do publicznej wiadomości, iż w dniu 14 (26) Sierpnia 1869 r. o godzinie 10 z rana w tutejszej kancelarji hypotecznej przed Pisarzem Ziemiańskim odbędzie się pierwiastkowa regulacja hypoteki.

a. Nieruchomości z ogrodami i łąkami na przedmieściu Piaski pod Lublinem pod Nr. 889 i 890 położonych, do własności Józefa Polkowskiego należących.

b. Domów murowanych w Lublinie przy ulicy Grodzkiej pod Nr. 105 i 110 po kapitule katedralnej przez Eljasza Cederbauma i Jakóba Herszenhorn nabytych

c. Domu murowanego w Lublinie przy ulicy S to Duskiej pod Nr. 354 przez Józefa Poppe nabytego.

d. Folwarku Czechówka Górna, z zabudowań gruntów i łąk składającego się po klasztorze ks. Karmelitów Lubelskich przez Leona Chrzanowskiego od Rządu kupionego, wszystkich w Powiecie i Gubernji Lubelskiej położonych.

Wzywa więc wszystkich interesantów, którzy jakiekolwiek prawa do nieruchomości tych mieć mogą, aby się w terminie oznaczonym osobiście lub przez pełnomocników szczególnie i urzędownie umocowanych zgłosili i wnioski swoje z tytułami prawa ich udowadniającemi do protokółu Pisarzowi Kancelarji Ziemiańskiej podali, a to pod skutkami przez art 154 prawa o hypotekach z roku 1818 zagrożonemi

Lublin d. 22 Kwietnia (4 Maja) 1869 r.

Sędzia Prezydujący, Michelis.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. *2944. Bank Po ki.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w dniu 7 (19) Maja r. b. o godzinie 12 z rana w Sali posiedzeń Banku Polskiego, odbędzie się licytacja na sprzedaż więcej dającemu fabryki sukna na przedmieściu Widoma w mieście Przedborzu w Gubernji Radomskiej położonej, wraz z zabudowaniami domami mieszkalnemi, maszynami, sprzętami, fabrycznemi i innemi przedmiotami znajdującemi się na gruncie.

Szacunek do licytacji rzeczonej fabryki z zabudowaniami, domami mieszkalnemi, maszynami, sprzętami fabrycznemi i innemi przedmiotami na gruncie znajdującemi się, ustanawia się na sumę rs. 13,275.

Szaunek po stąpiony spłaconym być ma w ten sposób, że nabywca zapłaci w ciągu dni 30, od daty licytacji jedną trzecią część sumy szacunkowej wyżej oznaczonej, reszta zaś wraz z kwotą na licytacji postąpioną pozostawioną będzie przy gruncie do spłaty ratami amortyzacyjnemi licząc po 5% rocznie na procent a 2% na umorzenie.

Vadium do licytacji wymagane jest w ilości rs. 1,330.

Szczegółowe warunki sprzedaży przejrzeć można każdodziennie w godzinach służbowych, wyjąwszy dni świątecznych w biórze Naczelnika Kancelarji Banku Polskiego.

Deklaracje podług wzoru niżej podanego napisane bez skrobania poprawek i przekreśleń z wyrażeniem liczb literami adresować należy „do własnych rąk Prezesa Banku Polskiego deklaracja do kupna fabryki wraz z zabudowaniami i ruchomościami znajdującemi się na gruncie na przedmieściu Widoma w mieście Przedborzu w Gubernji Radomskiej położonej".

Do deklaracji należy dołączyć kwit kasy Banku na vadium wyżej oznaczone, wniesione w gotowiźnie lub w papierach publicznych krajowych procentowych.

Deklaracje przyjmowane będą do dnia 7 (19) Maja r. b włącznie, do godziny 11½ z rana.

Sprzedającą się fabrykę razem z ruchomościami, chęć kupna mający na miejscu obejrzeć może, za zgłoszeniem się do Burmistrza miasta Przedborza.

Warszawa dnia 17 (29) Kwietnia 1869 r.

Vice-Prezes,

Rzeczywisty Radca Stanu, Roguski.

Naczelnik Kancelarji,

Radca Dworu, J. Makulec.

Wzór do deklaracji.

W skutku ogłoszenia Banku Polskiego z dnia Nr. 12270, podaję niniejszą deklarację, iż fabrykę sukna na przedmieściu Widoma, w mieście Przedborzu w Gubernji Radomskiej położoną wraz z zabudowaniami i ruchomościami na gruncie znajdującemi się, obowiązuję się kupić za sumę rubli srebrem (wypisać literami ofiarowaną sumę) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych, które mi są wiadome objętym.

Kwit na złożone w kasie Banku vadium w sumie rs 1,330 wyraźnie rubli tysiąc trzysta trzydzieści dołączam.

Stałe moje zamieszkanie jest (wypisać wyraźnie zamieszkanie).

Pisałem w dnia r. 1869

(podpisać imie i nazwisko)

N. D. 3170. *Правленіе XI Округа Путей Сообщенія.*

Объявляетъ симъ, что 23 Мая (4 Іюня) 1869 года, въ двѣнадцать часовъ полудня произведены будутъ въ общемъ присутствіи Правленія, in minus, посредствомъ объявленій торги, а 27 Мая (8 Іюня) с. г., въ двѣнадцать часовъ полудня переторжка, на постройку водоспуска при урочище Риголи на Августовскомъ каналѣ, начиная отъ суммы 5,649 р. 9 к. исчисленной двумя смѣтами.

Лица, желающія вступить въ торгъ, обязаны при объявленіи, написанномъ на обыкновенной гербовой бумагѣ, представить свидѣтельство на торговлю и залогъ, равняющійся ⅓ части вышеозначенной суммы, а именно 1,883 руб.

Залогъ можетъ быть представленъ наличными деньгами, или кредитными бумагами, считая таковыя по курсу опредѣленному для каждой бумаги Министерствомъ Финансовъ.

Желающіе торговаться могутъ ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней, съ 9 часовъ утра до 3 часовъ по полудни, читать и списывать копію съ предварительныхъ условій въ Правленіи XI Округа Путей Сообщенія.

Г. Варшава, 28 Апрѣля (10 Мая) 1869 г.

Начальникъ Округа,

Генералъ Лейтенантъ, Шуберскій.

Начальникъ Канцеляріи,

1—2 Беневени.

N. D. *3201. Dyrekcja Dziennika Warszawskiego.*

Podaje do wiadomości, że w dniu 8 (20) Maja r. b. odbędzie się w biurzee Dyrekcji przy ulicy Miodowej pod Nr. 487, licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje, wyraźnie i bez poprawek, na papierze stemplowym ceny kop. 15, według wzoru poniżej zamieszczonego spisać się mające, na sprzedaż starych gazet, bezużytecznych akt i broszur, w ilości mniej więcej około 300 pudów. Za praetium fisci do licytacji naznacza się cena jednego puda na rsr. 2 kop. 35, wyraźnie rubli dwa kopiejek trzydzieści pięć. Deklaracje przyjmowane będą w biurze Dyrekcji w dniu na licytację oznaczonym do godziny 1 z południa Vadium w gotowiźnie w kwocie rsr. 80 przy deklaracji złożone być winno. Szczegółowe warunki przejrzeć można codziennie w biurze Dyrekcji.

Warszawa dnia 1 (13) Maja 1869 roku.

Tajny Radca, Pawliszczew.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia 1 (13) Maja r. b. podaje niniejszą deklarację, iż obowiązuje się nabyć wystawione na sprzodaż przez Dyrekcję Dzienników Warszawskich stare gazety bezużyteczne akta i broszury w ilości jaka się po przeważeniu okaże po cenie rubli (wymienić ilość literami) za pud brutto to jest z ambalarzem, bez różnicy w gatunku, poddając się wszelkim zobowiązaniom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym. Vadium w kwocie rs. 80 przy niniejszem załączam w gotowiznie, które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę.

Stałe moje zamieszkanie jest w Warszawie pod Nr.

Pisałem w Warszawie dnia miesiąca 1869 roku.

(podpisać imię i nazwisko)

N. D. *3192. Kancelarja Okręgu Naukowego Warszawskiego.*

Podaje do wiadomości publicznej, że w d. 23 Maja (4 Czerwca) r. b. o godzinie 12 w południe w Kancelarji Okręgu odbywać się będzie licytacja „in plus", na sprzedaż części nieruchomości rządowej przy ulicy Królewskiej pod Nr. 1076 położonej, a mianowicie na sprzedaż 3,085 łokci kwadr. miary warszawskiej tejże nieruchomości, wraz z budowlami na tej części znajdującemi się.

Licytacja rozpocznie się od ogólnej sumy szacunkowej na place i budowle ustanowionej na rsr. 19,669 kop. 82½.

Deklaracje pisane być winne na papierze stęmplowym ceny kop. 75, wyraźnie, bez skrobań i poprawek, podług wzoru poniżej zamieszczonego.

Vadium do licytacji oznacza się na rsr. 3,279, które dołączone być winno do deklaracji w gotowiźnie.

Po rozpieczętowaniu deklaracji, odbędzie się licytacja głośna pomiędzy składającemi deklaracje, a to od sumy, najwyżej w deklaracji podanej.

Warunki licytacyjne i plan nieruchomosci, przejrzane być mogą w biurze Kancelarji Okręgu Naukowego każdodziennie w godzinach biurowych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Kancelarji Okręgu Naukowego Warszawskiego, z daty dnia r. b., podaje niniejszą deklarację, którą obowiązuje się nabyć 3085 łokci kwadr. miary warszawskiej z nieruchomości rządowej przy ulicy Królewskiej pod Nr. 1076 położonej i budowle na tej części nieruchomości znajdujące się za rsr. (wypisać liczbą i literami) poddając się wszelkim zastrzeżeniom i zobowiązaniom, zamieszczonym w warunkach licytacyjnych, przezemnie odczytanych i podpisnych. Vadium w gotowiźnie rsr. 3,279 składam. Zamieszkanie moje pod Nr. przy ulicy N. Pisałem w Warszawie dnia 1869 roku.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko)

Warszawa dnia 30 Kwietnia 1869 roku.

p. o. Dyrektora Kancelarji,

Michniewicz.

Naczelnik Kancelarji, Sieczkowski.

N. D. *3155. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo

czyni, iż na żądanie Aleksandra Bakałowicza urzędnika w Warszawie pod Nr. 1582 e/, zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Kleczkowskiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 590 zamieszkałego, obrane mającego; w poszukiwaniu sumy rs. 11,000 z procentem prawnym od dnia 1 Stycznia 1868 r. liczącym się i kosztów egzekucyjnych od Hermana Banasch właściciela nieruchomości w Warszawie Nr 1561, zaś w Warszawie pod Nr. 1381/2 zamieszkałego i zamieszkanie prawne obrane mającego, protokółem Ludwika Wichrowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 5 (17) Grudnia 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie pod Nr. 1561 przy ulicy Chmielnej w cyrkule policyjnym X, administracyjnym IX i X w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie, w gminie Magistratu miasta Warszawy, na gruncie emfiteutycznym do Skarbu Królestwa należącym, z którego opłaca się czynszu rocznie rsr. 2 kop. 25 do Kasy Dochodów Skarbowych położona, prawem własności do Hermana Banasch egzekwowanego dłużnika należąca i w tegoż posiadaniu zostająca.

Na gruncie zajmowanej nieruchomości znajdują się następujące

zabudowania:

1. Dom z drzewa budowany parterowy i piwnicy, z frontu szalowany a od tyłu szabrowany, frontem do ulicy Chmielnej zwrócony, o dwóch kominach z cegły palonej murowanych nad dach gontami kryty wyprowadzonych.
2. Przybudowanie (sklepik) z drzewa w słupy budowane szabrowane, gontami kryte, frontem do ulicy Chmielnej zwrócone.
3. Komórka z drzewa z desek postawiona gontami kryta, o 2-ch drzwiach.
4. Brama wjezdna drewniana dwuskrzydłowa.
5. Komórki z drzewa budowane, gontami kryte, z klapą u wierzchu od gołębnika.
6. Oficyna z drzewa budowana, w części szabrowana, gontami kryta, z jednym kominem murowanym.
7. Smietnik z bali zrobiony.
8. Oficyna z cegły palonej murowana, gontami kryta, o parterze i 2 ch kominach murowanych nad dach wyprowadzonych.
9. Zabudowanie z drzewa budowane, deskami nakryte, mieszczące w sobie komórki i kloakę, z dwoma luftami nad dach wyprowadzonemi.
10. Drzwiczki z desek w słupki drewniane obsadzone, przez które wchód do ogrodu.
11. Komórka mająca ścianę frontową z cegły palonej murowanej, a zresztą z drzewa budowana otynkowana i oszabrowana, deskami nakryta z rurą blaszaną przez okno wyprowadzoną od takiegoż piecyka.
12. Komórka z drzewa budowana, deskami nakryta.
13. Komórki z drzewa postawione deskami obite, o jednych drzwiach.
14. Studnia drzewem cembrowana z pompą, korbą i rurą drewnianemi.
15. Ogródek fruktowy, mający drzew owocowych sztuk 46, krzaki agrestu i róży dzikiej, od podwórza sztachetami z łat otoczony, w którym także znajdują się trzy ławki i stół okrągły, tudzież dwie altanki z łat mające być własnością jednego z lokatorów.
16. Podwórko z rynsztokiem brukowanym.

Ogólna powierzchnia gruntu tej nieruchomości wynosi około łokci kwadratowych 4,390.

W nieruchomości tej oprócz rządzcy mieści się 6 lokatorów z imion i nazwisk oraz ceny najmu w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Józefa Kleczkowskiego Obrońcy przy Senacie w Warszawie pod Nr. 590 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Emerykowi Eozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III, w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.
2. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Stefana Mitraszewskiego urzędnika tegoż Magistratu.

Obudwom d. 7 (19) Grudnia 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie dnia 4 (16) Lutego 1869 roku, zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego o godzinie 10 z rana w Wydziale I, dnia 25 Marca (6 Kwietnia) 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Józef Kleczkowski Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 6 (18) Lutego 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 6 (18) Lutego 1869 r.

Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu w dniu 25 Marca (6 Kwietnia), 8 (20) Kwietnia, 22 Kwietnia (4 Maja) 1869 roku trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, termin do przygotowawczego przysądzenia powyższej nieruchomości na dzień 12 (24) Maja 1869 r. godzinę 10 z rana w Wydziale I, Trybunału wyznaczony został. W którym to terminie licytacja zacznie się od sumy rsr. 5,000, przez popierającego sprzedaż postąpionej.

Warszawa d. 28 Kwietnia (10 Maja) 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 3190. Wyrokiem Trybunału Cywilnego w Warszawie z dnia 5 (17), a z odroczenia 6 (18) Grudnia 1868 r. pomiędzy Rubinem Rożańskim właścicielem nieruchomości w mieście Błoniu zamieszkałym, powodem przez Artura Bardzkiego Patrona stawającym z jednej,

A

1. Łukaszem Krawczyńskim majstrem kowalskim we wsi Swięcicach Powiecie Grodiskim zamieszkałym, jako głównym opiekunem nieletniego Józefa Krawczyńskiego po n. Mateuszu i Barbarze małż. Krawczyńskich pozostałego syna, pozwanym przez Józefa Naimskiego Patrona stawającym z drugiej, oraz

2. Feliksem Piotrowskim obywatelem w m. Błoniu zamieszkałym, jako przydanym opiekunem rzeczonego nieletniego pozwanym niestawającym z trzeciej strony, nakazany został dział nieruchomości w mieście Błoniu pod Nr. 32 przy ulicy Warszawskiej położonej, po n. Mateuszu i Barbarze małż. Krawczyńskich pozostałej, pomiędzy powodem Rożańskim nabywcą praw Jana Stojanowskiego, Zuzanny z Stojanowskich Sikorskiej i Łukasza Krawczyńskiego a pozwanym Józefem Krawczyńskim, w skutek czego rozporządzono opinją mianowanych jednocześnie biegłych celem wyrzeczenia o możność podziału nieruchomości w naturze, a w razie niemożności celem jej oszacowania, oraz wyznaczono delegowanych do właściwych czynności, a z pomiędzy tych do odbycia sprzedaży skierowania działami Felicjana Lewandowskiego Asesora Trybunału.

Na skutek tego wyroku biegli wykonawszy przysięgę i zszedłszy na grunt, relacją z dnia 17 (29) Stycznia 1869 r. dali opinję, że nieruchomość podzidlić się nieda i oszacowali takową na rs. 619 k. 20.

Po czem Trybunał wyrokiem z dnia 3 (15) Marca r. b. wzmiankowaną relację biegłych i taksę zatwierdził.

Nieruchomość w mowie będąca w mieście Błoniu pod Nr. 32 położona, przez Mateusza i Barbarę małż. Krawczyńskich nabyta na własność od Konstancji z Kokietków i Wojciecha małżonków Adamskich, aktem z dnia 22 Grudnia (3 Stycznia) 1845/6 r. przed Rejentem Kancelarji Okręgu Błońskiego Andrzejem Leszczyńskim zdziałanym leży frontem przy ulicy Warszawskiej, graniczy z jednej strony z posesją dawniej Offmańskich a dziś Józefa Cichowicza, z drugiej z posesją dawniej Feliksa Piotrowskiego dziś Andrzeja Łoniewskiego, oraz ciągnie się do ogrodu dawniej Augustyna Offmańskiego dziś Józefa Cichowicza, składa się:

A z domu drewnianego z bali w węgieł gontami krytego, o jednym kominie murowanym, o parterze 4 ch stancjach i sklepiku, o 3 ch oknach a z tyłu o 2ch, z pułapem z desek bez podwalin i podmurowania, tudzież bez piwnic i podłóg, położonego przy ulicy Warszawskiej mającego długości łokci $25\frac{1}{2}$, a szerokości łokci $12\frac{1}{2}$.

B. Kuźni z drzewa z bali o 3-ch ścianach do parkanu przybudowanej, bez komina, mającej długości łokci 8 szerokości 7.

C. Parkanu drewnianego z bali, długości łokci 53 i kawałka zagrodzenia w rodzaju sztachetek.

D. Dwóch chlewików drewnianych gontami krytych.

E. Bramy drewnianej z desek od ulicy frontowej.

F. Placu, na którym zabudowania powyższe stoją obejmującego długości łokci 52, czyli łokci kwadratowych 1768.

O bliższych szczegółach powziąść można wiadomość z taksy tak u podpisanego Patrona Wincentego Mellerowicza w Warszawie pod Nr. 460 przy ulicy Senatorskiej zamieszkałego, który obecnie w miejsce Artura Bardzkiego Patrona imieniem Rubina Rożańskiego sprzedaż i działy popiera, oraz w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału 4, pod Nr. 549 znajdującej się.

Po złożeniu zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, pierwsza publikacja takowych odbyła się w dniu 11 (23) Kwietnia r. b. o godzinie $9\frac{1}{2}$ rano, po odbyciu której termin do drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia nieruchomości w mowie będącej pod Nr. 32 w mieście Błoniu położonej wyznaczony został na dzień 23 Maja (4 Czerwca) r. b. godzinę $9\frac{1}{2}$ rano, a to przed W. Lewandowskim Asesorem Trybunału delegowanym w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale 4, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej

Licytacja rozpocznie się rsr. 619 kop. 20, jako wartość przez biegłych wykrytej.

Mellerowicz Patron.

N. D. 3167. Na mocy wyroku Trybunału Cywilnego w Warszawie z dnia 4 (16) Stycznia 1868 r. na powództwo Emilji z Ciszewskich Migockiej wdowy, pod N. 1188 w Warszawie mieszkający, przeciwko Sukcesorom po Janie Migockim, mianowicie: Janowi Migockiemu, Celestynie z Migockich Antoniego Lange, teraz obywawatela żonie, w asystencji męża pod tymże num. Antoniemu Migockiemu, we wsi Łącznie Powiecie Piotrkowskim, przydanemu opiekunowi nieletnich Władysława - Gerwazego - Ignacego, Heleny-Marjanny, Stanisława.Modesta, rodzeństwa Migockich, Franciszkowi Bednarskiemu, pod Nr. 405 w Warszawie zamieszkałemu, opiekunowi szczególnemu (ad hoc) rzeczonych nieletnich, zapadłego, którym dział majątku po Janie Migockim nakazanym jest i sprzedaż współwłasnej nieruchomości w Warszawie Nr. 1188, gdyby nie dała się dogodnie podzielić w naturze, postanowioną, oraz na mocy drugiego wyroku z 15 (27) Lutego t. r. zdanie biegłych o niepodzielność i sporządzoną taksę zatwierdzającego, sprzedaną będzie w drodze licytacji nieruchomość namieniona N. 1188 przy rogu ulic Żelaznej i Pańskiej położona, którą składa.

Dom frontowy drewniany na podmurowaniu od ulicy Żelaznej, drugi takiż dom od ulicy Pańskiej, oficyna, komórki, kloaka, śmietnik, studnia, parkan, ogród fruktowy, grunt emfiteutyczny łokci kwadr. 3415, oszacowana ogólnie na rsr. 4,047.

Sprzedaż nastąpi w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej Nr. 549 w Wydziale IV przed W-ym Andrzejem Kokowskim asesorem tegoż Trybunału delegowanym, który do powtórnego odczytania zbioru objaśnień i warunków, a zarazem do przygotowawczego przysądzenia termin na dzień 2 (14) Czerwca r. b. godzinę 10 z rana wyznaczył.

Sprzedażą dyryguje podpisany Adwokat, w Warszawie przy ulicy Św. Jerskiej Nr. 1776*a*. mieszkający, gdzie jak również w Kancelarji Pisarza Trybunału Wydziału IV, zbiór objaśnień, taksę i warunki przejrzeć można.

Warszawa dnia 18 (30 Kwietnia 1869 r.

J. Piwoński. Adwakat.

N. D. 3183. W dniu 2 (14) Maja r. b. o godzinie 10 z rana w rynku Starego miasta w Warszawie, garnitur mebli machoniowych, zegar regulator, łóżka machoniowe, szafy jesionowe, lustra, zegarek złoty, łyżek stołowych srebrnych próby 84 trzy i tyleż widelcy, kredens jesionowy, biórko machoniowe, stół jesionowy, lanszafty olejne i t. p. obiekta.

W duiu 7 (19) Maja r. b. o godzinie 10 i 11 z rana na targu Muranów, garnitur mebli machoniowych, różne meble machoniowe, jesionowe, miedź kuchenha, porcelana, bielizna stołowa, ubrania męzkie, kasa żelazna ogniotrwała i t. p.

W duiu 8 (20) Maja r. b. o godzinie 10 z rana na targu przed trzema Krzyżami, garnitur mebli palisandrowych, różne meble machoniowe, jesionowe, zegar, lustra, obrazy, modele na posadzki, posadzka z drzewa sosnowego, brzozowego, dębowego, frizy z takiegoż drzewa, forniery różnego gatunku, drzewo sosnowe przygotowane na posadzkę, warsztaty stolarskie, różne kawały drzewa na posadzki, narzędzia stolarskie i t. p. obiekta do wyrobu posadzki potrzebne, wszystko w drodze prawnej zajęte, przez publiczną licytacją sprzedane zostanie.

1—1 *Wichrowski* Komornik Sądu Apel.

N. D. 3195. Prawnie zajęte ruchomości w egzekucji Sądowej, w dniu 2 (14) Maja r. b. o godzinie 10 z rana na targu przy trzech krzyżach, zegarek i szpinki złote, rądle miedziane, portrety, futro i t. p. przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Warszawa d. 30 Kwietnia (12 Maja) 1869 r.

1—1 *J. Nawrocki* Komornik przy S. A

N. D. 3188. W dniu 2 (14) b. m. o godzinie 10 rano na Sewerynowie w Warszawie, prawnie zajęte ruchomości, jako to: prasę żelazną do drożdży, kufy czyli kadzie, miary miedziane do cieczy i t. p., w dniu 29 Maja (10 Czerwca) r. b. o godzinie 12 w południe na rzece Narwi przy Nowem-Dworze, zajęta berlinka z rekwizytami, przez publiczną licytację sprzedane będą.

1—1 *Czamański*, Komornik.

N. D. 3191. Prawnie zajęte meble machoniowe, jesionowe, palisandrowe, łóżko żelazne, zegary, maszyna do rznięcia i do rąbania cukru, rądle miedziane, żelazko do prasowania mosiężne, filiżanki fejansowe, szklanki, widelce, noże, cukier w głowach, herbata, sukno różne, garderoba i bielizna męzka i t. p. w dniu 2 (14) Maja r. b. o godzinie 9 rano na Starym mieście, o 10 na Grzybowie, o 11 na Sewerynowie; d. 7 (19) b. m i r. o godzinie 9 rano pod trzema Krzyżami a o 10 pod Lwem; d. 8 (20) b. m. i r. o godzinie 9 rano na Nowem mieście i d. 9 (21) b. m. i r. o godzinie 10 rano na Grzybowie i o 11 pod trzema Krzyżami w Warszawie przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

1—1 *A. Nowicki* Komornik

N. D. 3179. W dniu 2 (14) Maja 1869 r. o godzinie 10 z rana na placu targowym Nowe-miasto zwanym, w Warszawie, prawnie zajęte w egzekucji sądowej ruchomości, jako to: meble machoniowe, palisandrowe, jesionowe, lampy, lustra i t. p. przedmiota, przez publiczną licytację sprzedane będą.

Warszawa d. 29 Kwiet. (11 Maja) 1869 r.

1—1 *Ruszczykowski*, Komornik

N. D. *3123* **EDYKT**

C. K. Sąd Obwodowy w Przemyślu w Galicji podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że JO. Książe Wilchelm Radziwiłł, właściciel dóbr Nikłowice w Galicji położonych, nateraz w domu obłąkanych w Monachium się znajdujący, na podstawie § 273 ust. cyw. za poprzedzającem ścisłem zbadaniem jegoż zachowania się i zawysłuchaniem do tego zbadania sądownie umocowanych lekarzów, uznaje się niniejszem za obłąkanego, z powodu tego nad nim zawiesza się Kuratela, i JO. Książe Adam Sapiecha ustanawia się za Kuratora.

1—3 Przemyśl dnia 21 Kwietnia 1869 r.

N. D. 3169. Antoni Fellenberg czeladnik krawiecki z Galicji pochodzący, który przez lat dwa wraz z familją w Kielcach przebywał, wydalił się ztamtąd w roku 1859 niewiadomo dokąd i od tego czasu żadnej o sobie wiadomości nie dał.

Uprasza się więc łaskawe osoby, któreby o życiu lub śmierci tegoż Fellenberga wiadomość mieć mogły, aby o tem pozostałej żonie Apolonji Fellenberg w Wokowicach w Powiecie Brzeskim w Galicji zamieszkałej donieść lub też wiadomość tę do Kancelarji Konsulatu Gen. Ces. Kr. Austrjackiego w Warszawie adresować zechciały.

DONIESIENIA PRYWATNE.

N. D. 3147. Podaje do powszechnej wiadomości: iż **Dowód Banku** wydany za Nr. 26838 przypadkowe zaginął.

Wzywa się więc posiadacza, iżby najpóźniej w 6 tygodni od dnia 3 Czerwca 1869 roku to jest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onegoż w Kantorze Banku udowodnił, gdyż w przeciwnym razie duplikat biletu wydanym zostanie osobie, której nazwisko zapisane w księgach. 1—3

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.

(Dalszy ciąg Obwieszczeń w Dodatku.)

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 3158. *Начальникъ Опатовскаго Уѣзда.*

На основаніи Указа изъ Радомскаго Губернскаго Правленія отъ 9 (21) сего Апрѣля за N. 1972, симъ объявляется во всеобщее свѣдѣніе, что на ремонтировку въ 1869 г. части шосейной 2 го разряда дороги отъ г. Островца чрезъ г. Опатовъ къ предѣламъ Сандомирскаго Уѣзда при д. Влостовъ на протяженіи 18 верстъ 454 саженей, будутъ производится въ Опатовскомъ Уѣздномъ Управленіи въ 27 Мая (8 Іюня) сего года въ 12 часовъ утра публичные торги (in minus) посредствомъ запечатанныхъ объявленій отъ смѣтной суммы 2,564 руб. $40^1/_2$ коп., (прописью). Двѣ тысячи пятьсотъ шестьдесятъ четыре руб. сорокъ съ половиною к. сер. Желающіе торговаться обязаны приложить къ объявленію подлежащее свидѣтельство на производство торговли или для снятія подряда и квитанцію казначейства въ томъ, что представили временный залогъ равняющійся $^1/_{10}$ части смѣтной суммы въ наличныхъ деньгахъ или въ процентныхъ бумагахъ принимаемыхъ въ залоги казначействами на основаніи существующихъ постановленій.

Подробныя условія къ торгамъ и смѣта могутъ быть пересматриваемы ежедневно за исключеніемъ лишъ праздничныхъ торжественныхъ и воскресныхъ дней въ Опатовскомъ Уѣздномъ Управленіи.

Подаваемыя объявленія должны быть составлены по прилагаемой у сего формѣ и писаны на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства.

Объявленія эти будутъ принимаемыя Уѣзднымъ Управленіемъ включительно до 12 часовъ утра того дня, который назначенъ для торговъ, поданныя же послѣ сего срока приняты не будутъ.

На запечатанномъ конвертѣ, кромѣ адреса должно быть еще написано:

„Объявленіе на подрядъ ремонтировки шосейной дороги 2 разряда отъ г. Островца до дер. Влостовъ".

Форма объявленія.

Вслѣдствіе публикаціи Начальника Опатовскаго Уѣзда отъ . . . . . . за N. . . . симъ объявляю, что обязуюсь взять подрядъ ремонтировки въ 1869 г. шосейной дороги 2 разряда отъ г. Островца чрезъ г. Опатовъ до дер. Влостовъ въ Опатовскомъ Уѣздѣ согласно утвержденной смѣтѣ за сумму (здѣсь показать сумму въ цифрахъ и прописью меньше смѣты) съ соблюденіемъ всѣхъ торговыхъ условій указанныхъ для настоящаго подряда.

Въ удостовѣреніе же, что мною внесенъ временный залогъ въ количествѣ (здѣсь писать сумму въ цифрахъ и прописью) представляю квитанцію казначейства NN. на право же производства торговли или снятія подряда прилагаю свидѣтельство. Мѣсто постояннаго жительства моего въ NN. Писалъ въ NN. дня . . . мца 1869 г.

Имя и фамилія.

Г. Опатовъ, Апрѣля 23 (Мая 5) 1869 г.
1—3 Подполковникъ, (. . . . . .).

N. D. *2985. Сандомирское Уѣздное Управленіе.*

Объявляетъ, что 16 (28) Мая 1869 г. въ 11 часовъ утра, производиться будутъ въ присутствіи сего Управленія торги посредствомъ запѣчатанныхъ объявленій на ремонтировку шосейной дороги отъ г. Сандомира до дер. Образовъ на протяженіи 7 верстъ, начиная со смѣтной суммы 2,966 р. с. 19 к. с. (in minus).

Желающіе торговаться обязаны прилагать къ подаваемымъ объявленіямъ, казначейскія квитанцій, въ томъ, что сими послѣдними приняты временные залоги въ количествѣ 300 р. с. въ наличныхъ деньгахъ или процентныхъ бумагахъ или прилагать къ объявленіямъ такое же количество денегъ или процентныхъ бумагъ, а кромѣ того свидѣтельство 2-й гильдій.

Подробныя торговыя кондиций и смѣты могутъ быть пересмотриваемы въ семъ Управленіи ежедневно кромѣ праздничныхъ дней.

Подаваемые объявленія должны быть составлены на герговой бумагѣ 30 коп. достоинства по формѣ у сего приложенной.

Объявленія будутъ принимаемы Уѣзднымъ Начальникомъ до 11 часовъ утра Мая 16 (28) дня 1869 г. поданые же послѣ этого срока приняты не будутъ.

На запечатанномъ конвертѣ должно быть написано; „Начальнику Сандомирскаго Уѣзда объявленіе на подрядъ ремонтировки шосейной Сандомирско-Опатовской дороги.

Г. Сандомиръ, 14 (26) Апрѣля 1869 г.
Начальникъ Уѣзда, Полковникъ,
2—3 (. . . . . .).

Форма объявленія.

Вслѣдствіе публикацій Сандомирскаго Уѣзднаго Управленія отъ 14 (26) Апрѣля с. г. за N. . . . . симъ объявляю, что желаю взять подрядъ ремонтировки шосейной дороги на протяженіе 7 верстъ отъ города Сандомира до дер. Образовъ за сумму . . . . (здѣсь писать сумму цифрами и прописью) съ соблюденіемъ всѣхъ условій и смѣтъ по сему подряду утвержденныхъ.

Въ удостовѣреніе же, что мною внесенъ временный залогъ въ количествѣ 300 р. с. прилагаю при семъ квитанцію казначейства N. (или въ обезпеченіи подряда представляю при семъ залогъ 300 р. с.). Мѣсто постояннаго моего жительства N. письлъ N. мца . . . . дня . . . 1869 года.

(Здѣсь подпись имя и фамилія).

N. D. 2798. *Начальникъ Рыпинскаго Уѣзда.*

Симъ объявляетъ во веeобщее свѣдѣніе, что на удовлетвореніе казенныхъ домовъ въ присутствіи Рыпинскаго Уѣзднаго Управленія 12 (24) Мая с. г. въ 11 часовъ утра будутъ производиться (in plus) публичные торги посредствомъ запечатанныхъ декларацій на отдачу въ трехълѣтнее арендное содержаніе, начиная съ 1 (13) Іюля сего 1869 г. имѣнія Пренчки принадлежащимъ къ оному фольваркомъ Дембяны и Пржече, находящагося въ Рыпинскомъ Уѣздѣ, въ гминѣ Пренчки годичный доходъ съ сего имѣнія изчисленъ 2,038 руб. 9 коп. сер. кромѣ платежа, текущихъ казенныхъ податей и сборовъ, которые Арендаторъ обязанъ своевременно вносить. Запечатанныя деклярации должны быть писаны четко безъ всякихъ поправокъ и подчистокъ по формѣ при семъ прилагаемой Декларации эти будутъ принимаемы въ означенный для торговъ день, только до 11 часовъ утра.

Онѣ могутъ быть присылаемыя по почтѣ до наступленія торговъ. Желающіе участвовать при торгахъ обязаны при декларацiяхъ своихъ представить залогъ наличными деньгами или кредитными бумагами, считая оныя по биржевой стоимости въ количествѣ 417 руб. или же представить квитанцію Губернскаго или Окружныхъ Казначействъ на взносъ означенной суммы.

Кондиціи по симъ торгамъ могутъ быть разсмотриваемы въ Уѣздномъ Управленіи а равно въ Отдѣленіи Финансовъ Плоцкаго Губернскаго Правленія ежедневно отъ 9 часовъ утра до 3 часовъ по полудни, исключая праздничныхъ дней.

Г Рыпинъ, Апрѣля 9 дня 1869 г.
2—3 Маіоръ, (. . . . . .).

Форма деклярации.

Вслѣдствіе объявленія Начальника Рыпинскаго Уѣзда отъ 9 Апрѣля за N. 2190 симъ заявляю, что желаю взять въ трехълѣтнею аренду, начиная съ 1 (13) Іюля с. г. цѣлое имѣніе Пренчки съ фольварками Дембяны и Пржече за годичную сумму (здѣсь объяснить сумму цифрами и прописью) кромѣ текущихъ казенныхъ платежей и сборовъ причитающихся съ того же имѣнія, всѣ обязанности возлагаемыя условіями торговъ я исполню безотговорчиво.

При семъ для обезпеченія точнаго исполненія оныхъ условій я представляю въ предварительный залогъ наличными деньгами 417 руб. (если же залогъ представляется кредитными бумагами то объяснить какими именно и на какую сумму каждая. Въ случаѣ же если означенное имѣніе за мною неостанется, то залогъ прошу мнѣ возвратить по окончаніи торговъ, или же переслать на мой счетъ (туда то гдѣ будетъ мое мѣсто жительства) эту декларацію писалъ такаго то числа, мѣсяца и года здѣсь подписать разборчиво имя и фамилію лица отъ имени котораго составлена декларація.

N. D. 2799. *Начальникъ Рыпинскаго Уѣзда.*

Симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что на удовлетвореніе казенныхъ домовъ въ присутствіи Рыпинскаго Уѣзднаго Управленія 12 (24) Мая с. г. въ 11 часовъ утра будутъ производиться (in plus) публичные торги посредствомъ запечатанныхъ деклараціи на отдачу въ трехъ лѣтнѣе арендное содержаніе, начиная съ 1 (13) Іюля сего 1869 года имѣнія Бржузе съ принадлежащимъ къ оному фолваркомъ Радзынекъ, находящагося въ Рыпинскомъ Уѣздѣ въ гминѣ Жале годичный доходъ съ сего имѣнія изчисленъ 1,901 руб. 80 к. с. кромѣ платежа, текущихъ казенныхъ податей и сборовъ, которые арендаторъ обязанъ своевренно вносить. Запечатанныя декларации должны быть писаны четко безъ всякихъ поправокъ и подчистокъ, по формѣ при семъ прилагаемой.

Деклараціи эти будутъ принимаемы въ означенный для торговъ день, только до 11 часовъ утра.

Онѣ могутъ быть присылаемыя по почтѣ до наступленія торговъ. Желающіе участвовать при торгахъ обязаны при деклараціяхъ своихъ представить залогъ наличными деньгами или кредитными бумагами, считая оныя по биржевой стоимости въ количествѣ 380 руб. или же представить квитанцію Губернскаго или Окружныхъ казначействъ на взносъ означенной суммы.

Кондиціи по симъ торгамъ могутъ быть разсмотриваемы въ Уѣздномъ Управленіи а равно въ Отдѣленіи Финансовъ Плоцкаго Губернскаго Правленія, ежедневно отъ 9 часовъ утра до 3 часовъ пополудни исключая праздничныхъ дней.

Г. Рыпинъ, Апрѣля 9 дня 1869 года.
1—3 Маіоръ, (. . . . . .).

Форма деклараціи.

Вслѣдствіе объявленія Начальника Рыпинскаго Уѣзда отъ 9 Апрѣля за N. 2190 симъ заявляю, что желаю взять въ трехълѣтнею аренду, начиная съ 1 (13) Іюля с. г. цѣлое имѣніе Пренчки съ фольварками Дембяны и Пржече за годичную сумму (здѣсь обяснить сумму цифрами и прописью) кромѣ текущихъ казенныхъ платежей и сборовъ причитающихся съ того же имѣнія, всѣ обязанности возлагаемыя условіями торговъ я исполню безотговорчиво.

При семъ для обезпеченія точнаго исполненія оныхъ условій я представляю въ предварительный залогъ, наличными деньгами 417 руб. (если же залогъ представляется кредитными бумагами то обяснить какими именно и на какую сумму каждая.

Въ случаѣ-же если означенное имѣніе зя мною неостанется, то залогъ прошу мнѣ возвратить по окончаніи торговъ, или же переслать на мой счетъ (туда то гдѣ будетъ мое мѣсто жительства) эту декларацію, писалъ такого то числа, мѣсяца и года, здѣсь подписать разборчиво имя и фамилію лица отъ имени котораго составлена декларація.

N. D. *2902. Лаское Уѣздное Управленіе.*

Симъ поставляетъ во всѣобщее свѣдѣніе, что согласно распоряженію Петроковскаго Губернскаго Правленія отъ 17 (29) Декабря 1868 г. за N. 8762 на пополненіе накопившихся недоимокъ податей и процентовъ отъ помонастирскаго капитала, въ назначенный срокъ 8 (20) Мая с. г. въ 12 часовъ дня, въ присутствіи сего Управленія будутъ производиться изустные торги, на трехлѣтнее съ 12 (24) Іюня 1869 по такоеже число 1872 г. арендное содержаніе принадлежащаго владѣльцу Іозефату Любятовскому имѣнія Вельга весь а расположеннаго въ гминѣ Домброва Видавска, состоящаго изъ фольварковъ Вельга весь и Юзефки заключающихъ въ себѣ около 1,260 морговъ земли, вмѣстѣ съ правомъ пропинаціи на дворовыхъ земляхъ, и находящимся на мѣстѣ живыми и мертвыми инвентарями. Дозвалянотся однакожъ желающимъ или неявившимся лично, подавать въ означенный срокъ до 11 часовъ утра, письменныя объявленія въ запечатанныхъ конвертахъ, съ тѣмъ, что представляющій объявлсніе не можетъ участвовать въ изустныхъ торгахъ, поданныя же объявленія вскриваются по окончаніи изустнаго торга.

Сумма годичной аренды отъ которой начнутся торги опредѣлена въ 1,046 руб. 78 к., каковую вмѣстѣ съ объявленною на торгахъ надбавкою, арендаторъ обязанъ будетъ вносить въ казначейство въ передъ въ полугодовые сроки на пополненіе числящихся недоимокъ, а равно уплачивать всѣ причитающіеся съ 12 (24) Іюня с. г. подати, сборы и проценты отъ по монастырскаго капитала. Залогъ къ этимъ торгамъ назначается въ размѣрѣ $^1/_{10}$ части сумму опредѣленнной для торговъ т. е. 104 р. 67 коп., который по утвержденіи торговъ долженъ быть пополненъ до размѣра годовой арендной платы и податей, кромѣ того каждый изъ соискателей къ этой арендѣ долженъ представить свидѣтльства подлежащаго Уѣзднаго Начальника, выданное по формѣ указанной въ предписаніи б. Правительственной Комисіи Финансовъ отъ 4 (16) Сентября 1857 г. за N. 32198/15466 о качествахъ къ арендѣ земскихъ имѣній.

Подробныя условія къ этимъ торгамъ съ описью имѣнія Вельга весь, могутъ быть пересмотриваемы въ семъ Уѣздномъ Управленіи ежедневно за изъятіемъ праздничныхъ и высокоторжественныхъ дней.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе оповѣщенія Ласкаго Уѣзднаго Управленія отъ 12 (24) Апрѣля с. г. обязываюсь симъ принять трехлетнюю съ 12 (24) Іюня 1869 по такое же число 1872 г. аренду имѣнія Вельга весь Любятовскаго, за сумму въ годъ (здѣсь выписать сумму словами и цифрами) подвергаясь всѣмъ условіямъ заключающимся въ извѣстныхъ мнѣ торговыхъ кондиціяхъ.

При семъ прилагаю квитанцію (такого то казначейства) во взносѣ залога въ количествѣ (выписать количество залога) каковой залогъ въ случаѣ, если торги неостанутся за мною, я желаю самъ получить обратно или прошу отослать по почтѣ на мой счетъ въ такое то мѣсто. Постоянное мѣсто жительства моего въ N. писалъ въ N., мца и года N., подписать имя и фамилію).

На конвертѣ слѣдуетъ сдѣлать надпись „Начальнику Ласкаго Уѣзда, объявленіе на торги на аренду имѣнія Вельга весь".

Г. Ласкъ, 12 (24) Апрѣля 1869 года.
Начальникъ Уѣзда, Помощникъ,
3—3 Домбровскій.

N. D. *2860. Люблинскій Городовой Магистратъ.*

По случаю прекращенія контракта съ 1 (13) Іюля сего 1869 г., и согласно постановленія Магистрата отъ 27 Марта (11 Апрѣля) с. г. за N. 20/45, Люблинскій Городовой Магистратъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 12 (24) Мая с. г. съ 3 и до 5 часовъ по полудни въ залѣ присутствія Магистрата, согласно торговымъ кондиціямъ будутъ производится, посредствомъ запечатанныхъ заявленій, публичные аукціонные торги, на арендное содержаніе городскаго по-капуцинскаго зданія въ гор. Люблинѣ, срокомъ на десять лѣтъ, считая съ 1 (13) Іюля 1869 г. и по 1 (13) Іюля 1879 г., начиная съ суммы 500 рублей въ годъ выше (in plus).

Каждый представляющій заявленіе по формѣ ниже указанной, обязанъ положить въ одномъ изъ казначействъ или городской касѣ въ залогъ $^1/_{10}$ часть означенной къ торгамъ суммы, а именно 50 р. и полученную въ томъ квитанцію приложить къ заявленію, ибо наличныя деньги не будутъ принимаемы на торгахъ.

Признанный на торгахъ арендаторомъ, при заключеніи контракта, обязанъ пополнить свой залогъ до $^1/_5$ части предложенной имъ суммы, и таковой зологъ будетъ хранимъ въ городской касѣ до окончанія арендного срока.

Торговыя кондиціи пересмотрены быть могутъ въ Управленіи Магистрота въ всякое время служебныхъ занятіи за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Зданіе же можно осмотрѣть въ соотвѣтственномъ времени, за заявленіемъ о томъ желанія живующему въ этомъ зданіи городскому кондуктору.

Форма заявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Городоваго Магистрата отъ 11 (23) сего Апрѣля за N. 2483 заявляю, что желаю взять въ арендное содержаніе городское по капуцинское зданіе въ гор. Люблинѣ срокомъ на десять лѣтъ, считая съ 1 (13) Іюля 1869 и по 1 (13) Іюля 1879 г., за годичный чиншъ въ суммѣ . . . прописью (написать сумму буквами) подчиняясь условіямъ изложеннымъ въ торговыхъ кондиціяхъ, касовую квитанцію въ принятіи залога въ количествѣ 50 р. прилагаю, съ тѣмъ, что въ случаѣ отказа отъ торговъ, положенный залогъ самъ получу (или желаю высылки до . . . . . на мой счетъ), постоянное мое мѣсто жительства въ . . . . (написать мѣсто жительства) мѣсяца дня . . . 1869 года.

(четко подписать имя и фамилію).

Г. Люблинъ, 11 (23) Апрѣля 1869 г.
3—3 Президентъ города, Волинскій.

N. D. 3157. *Лазновское Лѣсное Управленіе.*

Объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что на основаніи предписанія Петроковскаго Губернскаго Правленія отъ 4 (16) Апрѣля с. г. за N 2175, въономъ Управленіи 28 Мая (7 Іюня) с. г. съ 11 часовъ утра, произведены будутъ торги (in minus) на подрядъ постройки моста на дорогѣ съ гор. Брезины до гор. Стрикова, начиная оные съ назначенной суммы 89 руб. 22 коп. при отпущеніи подрядчику безплатно 497 куб. фут. строительнаго матеріяла.

Кромѣ того требуется отъ подрядчика свидѣтельства на право приниманія подрядовъ, поставки и прочихъ, въ размѣрѣ оклада пошлинъ назначенныхъ по Брезинскому Уѣзду, на основаніи статьи 40 въ Высочайше утвержденномъ положеніи о пошлинахъ за право торговли.

Подробные условія можно ежедневно пересмотривать въ служебномъ времени

въ Лѣсномъ Управленіи въ дер. Віончинѣ Лодзинскаго Уѣзда.

Віончинъ, 22 Апрѣля 1869 года.

1—3 Старшій Надлѣсничій, Висневскій.

N. D. 2852. *Urząd Leśny Warszawa.*

Podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 19 (31) Maja r. b. o godzinie 1 z południa w Kancelarji Urzędu Leśnego Warszawa, we wsi Ząbkach, Powiecie i Gubernji Warszawskiej położone, odbywać się będzie głośna in plus licytacja na sprzedaż przez burzę wywróconego drzewa oddzielnie w każdym Okręgu następujących Obrębów. poczynając takową od sumy szacunkowej, a mianowicie.

1. W Obrębie Kawenczyn:
Okręgu I, od rsr. 87 kop. 39½.
„ II, „ 147 „ 65.
„ III, „ 103 „ 50.
„ IV. „ 17 „ 92.

2. W Obrębie Ząbki:
Okręgu I, od rsr. 233 kop. 61.
„ II, „ 118 „ 35.
„ III, „ 21 „ 55.
„ IV, „ 193 „ 30½.

3. W Obrębie Chorowa góra:
Okręgu I, od rsr. 76 kop. 38.
„ II, „ 54 „ 86.
„ III, „ 103 „ 5.
„ IV, „ 52 „ 66.

4. W Obrębie Czerwona:
Okręgu I, od rsr. 67 kop. 80.
„ II, „ 33 „ 90.
„ III, „ 29 „ 38.

5 W Obrębie Dąbrowa.
Okręgu I, od rsr. 35 kop. 3.
„ II, „ 15 „ 82.
„ III, „ 36 „ 72½.

6. W Obrębie Lipka.
Okręgu I, od rsr. 124 kop. 50.
„ II, „ 7 „ 47.
„ III, „ 22 „ 41.
„ IV, „ 5 „ 39½.

7. W Obrębie Cisie:
Okręgu I, od rsr. 19 kop. 92.
„ II, „ 2 „ 49.

8. W Obrębie Wielki las.
Okręgu I, od rsr. 167 kop. 99½.
„ II, „ 11 „ 66.

9. W Obrębie Sierakow.
Okręgu I, od rsr. 9 kop 7½.
„ II, „ 16 „ 33.
„ IV, „ 67 „ 72.

10. W Obrębie Po iecha:
Okręgu I, od rsr. 56 kop. 20.
„ III, „ 177 „ 99½.
„ IV, „ 5 „ 26½.

11. W Obrębie Młynisko.
Okręgu I, od rsr. 2 kop. 24.
„ III, „ 41 „ 74.
„ IV, „ 2 „ 24.

12. W Obrębie Bielany, od rs. 483 kop 77.

13. „ Wawrzyszew, od rsr. 22 kop. 35.

Każdy z przystępujących do licytacji, zaopatrzony być winiem nietylko w vadium wyrównzwające 1/10 części sumy zalicytownnej, ale nadto obowiązany jest zapłacić całkowitą zalicytowaną sumę.

O innych szczegółowych warunkach licytacyjnych, dowiedzieć się można każdodziennie w Kancelarji Urzędu Leśnego, zaś do skazania drzewa w lesie, służba miejscowa upoważnioną została.

Ząbki dnia 11 (23) Kwietnia 1869 r.

Starszy Nadleśniczy, Rubieszewski.

N. D. 2977. Начальникъ Западнаго Горнаго Округа.

Симъ доводится до всеобщаго свѣдѣнія, что въ канцеляріи здѣшняго Горнаго Управленія будутъ производиться во второй разъ торги посредствомъ опечатанныхъ объявленій на поставки и подвозы въ 1869 году разныхъ матеріаловъ для Заводовъ и Копей отъ цѣнъ, какія были назначены для первыхъ торговъ на слѣдующіе подряды:

16 (28) Мая 1869 года.

1. Въ 10 часовъ утра на перевозъ гвоздей и другихъ издѣлій изъ Сухеднева и Бялогона въ Домброву.

2. Въ 10½ часовъ утра на подвозъ галмейной мелочи въ Буковскую Промывальню и матеріяловъ изъ Домбровы а также дерева изъ казенныхъ лѣсовъ, для рудника Улиссесъ.

3. Въ 11 часовъ утра на показанные подвозы под 3 пунктомъ для Старчиновской промывальни и рудника Ержи.

4. Въ 11½ часовъ утра на подвозъ каменнаго угля въ заводы въ Банковой гутѣ и подъ Бендиномъ, а также къ больварку и машинамъ 200, 100 и 45 силъ находящимся на копи Ксаверіи.

5. Въ 12 часовъ въ полдень на подвозъ разныхъ матеріаловъ для чугуноплавильнаго завода въ Банковой гутѣ.

6. Въ 12½ часовъ по полудни на подвозъ каменнаго угля для копей Шуманъ и Геронимъ къ фольварку на Раденъ.

7. Въ 1 часъ по полудни на подвозъ мелкаго угля для паровыхъ машинъ находящихся на копяхъ Цѣшковской и Лабенцкой а также на каналѣ при доменныхъ печахъ въ Банковой гутѣ.

8. Въ 1½ часа по полудни на подвозъ разныхъ матеріаловъ для строеній въ Округѣ.

19 (31) Мая 1869 года.

9. Въ 10 часовъ утра на подвозъ желѣзной руды изъ казеннаго рудника и крестьянскихъ земель деревни Семоня въ доменныя печи въ Банковой гутѣ.

10. Въ 11 часовъ утра на подвозъ желѣзной руды изъ крестьянскихъ земель деревни Северская гора въ доменныя печи въ Банковой гутѣ и

11. Въ 11½ часовъ утра на подвозъ желѣзной руды изъ казеннаго рудника и крестьянскихъ земель деревни Мерженцице и доменныя печи въ Банковой гутѣ и огнепостоянной гмины изъ означенныхъ мѣстъ для строеній и заводовъ находящихся въ Домбровѣ.

Съ тѣмъ, что показанные торги будутъ производиться на торговыхъ условіяхъ находящихся въ Горномъ Департаментѣ въ Варшавѣ и въ Горномъ Управленіи въ Домбровѣ, а также на условіяхъ помѣщенныхъ въ Варшавскомъ Дневникѣ за N. 77 и въ Петроковскихъ Губернскихъ Вѣдомостяхъ за N. 14.

въ Домбровѣ, 16 Апрѣля 1869 года.

3—3 и. д. Губе.

N. D. 1356. *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Józefa Pietrasiewicza obywatela, w dobrach własnych Kobyłczyce O-gu Częstochowskim Gubernji Warszawskiej zamieszkałego; zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego, u Józefa Kleczkowskiego Mecenasa, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie, pod Nr. 590 przy ulicy Długiej zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 2,010, z procentem 5$^0/_0$, od dnia 12 (24) Czerwca 1860 r. i kosztów od Stanisława Smoleńskiego, dziedzica dóbr ziemskich Glinnik lit. A, B, C. w gubernji Warszawskiej powiecie Rawskim położonych, tamże zamieszkałego, protokółem Antoniego Markowskiego, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w dniu 17 (29) Października 1866 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały:

DOBRA ZIEMSKIE

Glinnik lit. A. B. C. czyli wieś tego barwiska i folwark z nazwą Smoleńsk, w Gubernji Warszawskiej Powiecie Rawskim, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Okręgu Brzezińskiego, w gminie Dobra, a w parafji Szczawin położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Stanisława Smoleńskiego należące w posiadaniu tegoż zostające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, ogólnej przestrzeni około mórg nowopolskich 202, czyli dziesiatyn 106 sażeni 1244 mające.

Na gruncie dóbr Glinnik znajdują się następujące zabudowania:

A. we wsi Glinniku:

1. Dom z drzewa z bali gontami kryty, komin murowany mający.

2. Dom z bali gontami kryty, z kominem murowanym.

3. Chlewy z bali gontami kryte, a w części i słomą poszyte.

4. Figura murowana, daszek pod dachówką mająca.

5 Słup drewniany.

6. Stajnia, obora, wozownia murowana, gontami kryta.

7. Studnia z pompą i korbą drewnianą, przy której jest rynna do wprowadzania wody do stajni i obory.

8 Stodoła z bali słomą kryta.

9. Dom murowany z cegły, w ¾ częściach dachówką, a w ¼ części słomą kryty.

Budowla ta z jednej strony parterowa, a z drugiej z suteryną.

10. Karczma i kuźnia z drzewa, gontami kryta z kominem murowanym.

11. Ogród owocowy, a w części warzywny, w którym jest drzew owocowych przeszło sztuk 300, prócz różnych krzewow i drzew dzikich.

Ogròd ten, ogrodzony jest z dwóch stron parkanem z desek.

12. Pszczół w ulach drewnianych sztuk 4.

13. Staw zarybiony, w około którego znajdują się drzewa obsadzone.

B. w folwarku Smoleńsk.

14. Dom z bali z kominem murowanym, słomą poszyty.

15. Chlewiki z bali pod półdaszkiem z desek.

16. Dom z bali słomą poszyty z kominem, przy którym jest chlewik z desek.

17. Kloaka z desek gontami kryta.

18. Dom z bali gontami kryty, z kominem, przy którym jest chlewik mały z desek.

19. Gołębnik na słupie pod daszkiem gontami krytym.

20. Piwnica w ziemi murowana z kamieni słomą kryta.

21. Stajnia i obora z bali słomą kryta.

22. Stodoła z bali słomą kryta, a przy niej szopa okrągła słomą kryta, po maneżu od młockarni.

23. Spichrz i wozownia z bali słomą poszyta.

24. Ogród fruktowy mieszczący w sobie drzew różnych około sztuk 200, a za nim mała studzienka.

Wilchelm Dering, z szynku wódek płaci suchej arendy rocznie do dworu rsr. 30, ma dodane mieszkanie i gruntu prętów 100.

Teofil Witkowski kowal za mieszkanie i kuźnię płaci rocznie rs. 11 kop. 50 i ma gruntu prętów 30.

Jakób Lesiński ogrodnik, płaci dzierżawy z ogrodu rs. 97 k. 50 rocznie w Glinniku.

Wojciech Kucharski ogrodnik, płaci z ogrodu na folwarku Smoleńsk rocznie rs. 60.

Gorzelnia murowana i młyn wodny są obcą własnością.

Na gruncie dóbr Glinnika, znajduje się kolonji 74, które mają gruntu nadanego z folwarku włók 45, mórg 19 pręt 298, i te Ukazem Najwyższym wyłączną własność stanowią posiadających.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Józefa Kleczkowskiego Mecenasa, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącedo Senatu w Warszawie, pod N. 590 przy ulicy Długiej zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Wiktorowi Ślusarskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju O-gu Brzezińskiegu urzędowanie swe w mieście Brzezinach Okręgu Brzezińskim gubernji Warszawskiej mającemu.

2. Mateuszowi Chylińskiemu, Wójtowi gminy Dobra, do której dobra Glinnik A, B, C, należą, we wsi Dobra Okręgu Brzezińskim Gubernji Warszawskiej urzędującemu.

Obudwom na ręce własne d. 25 Października (6 Listopada) 1866 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr w Warszawie dnia 1 (13) Listopada 1866 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w wydziale I-ym, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, dnia 3 (15) Styeznia 1867 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Józef Kleczkowski, Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 15 (27) Listopada 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa d. 15 (27) Listopada 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniu 3 (15), 17 (29) Stycznia i 31 Stycznia (12 Lutego) 1867 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w d. 27 Lutego (10 Marca) 1867 r. dobra powyższe Glinnik lit. A, B, C, przysądził przygotowawczo Józefowi Kleczkowskiemu Obrońcy przy Senacie sprzedaż na rzecz Józefa Pietrasiewicza popierającemu za sumę rsr. 10,000 i termin do stanowczej i ostatecznej sprzedaży na d. 3 (15) Maja 1867 r. godzinę 10 z rana wyznaczył. Termin ten z powodu wyniesionych przez Smoleńskiego dłużnika sporów do skutku nie przyszedł. Sąd Apelacyjny wyrokiem ocznym w dniu 26 Grudnia (7 Stycznia) 1867/8 r. zapadłym, spory powyższe oddalił, a Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem ilacyjnym w d. 26 Stycznia (7 Lutego) 1868 r. nowy termin do stanowczej i ostatecznej sprzedaży powyższych dóbr na d. 11 (23) Marca 1868 r. godzinę 10 z rana wyznaczył. Termin powyższy dla wywołanych ze strony Smoleńskiego sporów nie odbył się. Po oddaleniu zaś tych sporów wyrokiem IX Departamentu Rządzącego Senatu z d. 3 (15) Września 1868 r. Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem ilacyjnym z d. 18 (30) Września 1868 r. nowy termin do stanowczej i ostatecznej sprzedaży na d. 7 (19) Listopada 1868 r. godzinę 10 z rana oznaczył. Termin powyższy także dla wywołanych ze strony Smoleńskiego sporów nie przyszedł do skutku. Po oddaleniu których dwoma wyrokami IX Departamentu Rządzącego Senatu w d 15 (27) i 16 (28) Kwietnia 1869 r. Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem ilacyjnym w dniu 25 Kwietnia (7 Maja) 1869 r. nowy termin do stanowczej i ostatecznej sprzedaży na d. 2 (14) Czerwca 1869 r. godzinę 10 z rana w wydziale I. wyznaczył; w którym to terminie licytacja zacznie się od sumy rs. 7,871 k. 33⅓, jako ⅔ części szacunku przez biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 28 Kwietnia (10 Maja) 1869 r.

1—1 Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 3111. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.*

Wiadomo czynimy, iż na żądanie Szai Landau właściciela nieruchomości w mieście Częstochowie zamieszkałego, a zamieszkanie prawne u Władysława Rutkowskiego, Patrona Trybunału w Kaliszu zamieszkałego, obrane mającego, jako popierającego sprzedaż w drodze przymusowego wywłaszczenia w poszukiwaniu sumy rs. 5,600 z procentem i kosztami od Augusta Czarnieckiego, właściciela dóbr Rząsawy, w dobrach Dobroszyce w okręgu i powiecie Noworadomskim gubernji Petrokowskiej gminie i parafii Dobroszyce zamieszkałego, protokółem Komornika przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu Franciszka Roweckiego, na gruncie dóbr Rząsawy dnia 11 (23) Września 1868 r. spisanym, zajęte zostały:

DOBRA ZIEMSKIE

Rząsawy, składające się z wsi i folwarku Rząsawy, oraz karczmy w polu Krzyżówka zwanej, zabudowaniami dworskiemi, gruntami, łąkami i pastwiskami, borem i lasem, zagajnikami, inwentarzem żywym i martwym do gruntu przywiązanym, propinacją, polowaniem, rybołówstwem, czynszami z tem wszystkiem co całość tych dóbr stanowi, położone w okręgu i powiecie Częstochowskim gubernji Petrokowskiej w parafii i gminie Rędziny, granicza z dobrami: na wschód słońca Rędziny, na południe Wyczerpy, na zachód Luboinia i Wierzchowisko na północ Luboinka i Kościelec.

Dobra te położone są przy kolei żelaznej i zostają w posiadaniu dzierżawnem Józefa Stefanowicza za kontraktem urzędowym przed Rejentem Makarowskim w Częstochowie dnia 20 Kwietnia (2 Maja) 1867 roku zawartym, poczynając od dnia 12 (24) Czerwca 1867 roku, do 1871 roku, za czynsz roczny po rubli sreb. 750, a należy do własności egzekwowanego dłużnika Augusta Czarnieckiego we wsi Dobroszycach okręgu i powiecie Noworadomskim zamieszkałego, obywatela.

Dobra zajęte mają grunta klasy II III i IV, a rozległość tych jest nastepująca:

Dóbr zajmowanych uważając przybliżonym sposobem na miarę nowopolską i rosyjską.

1. Grunta orne dworskie włók 15 mórg 6.

2. Łąki mórg 8.

3. Ogrodu owocowego i warzywnego przy dworze mórg 6 pręt. 150.

4. Pod zabudowaniami dworskiemi i podwórzami mórg 5 pr. 100.

5. Pastwiska zarosłego jałowcem włóka 1 mórg 16.

6. Grunta należące do cegielni mórg 3.

7. Boru i lasu włók 3 mórg 10.

8. Zagajników średnio wyrosłych włók 4 mórg 4 pr. 100.

9. Po wyciętym lesie pieńków, a na teraz pastwiska włók 7.

10. Dróg i wygonów mórg 20.

11. Wody mórg 1 pr. 100.

Razem włók 33 mórg 20 pr. 150 na miarę nowopolską, czyli dziesiatyn 495.

W dobrach zajętych są zabudowania odpowiednie potrzebom gospodarczym bliżej w akcie zajęcia opisane, a mianowicie: dwór piętrowy z cegły palonej szkudłami kryty i dwór drugi stary drewniany, w którym urządzona kuchnia i mieszkają ludzie dworscy, stajnie, wozownie, obory, gołębnik, chlewy, owczarnia, trzy stodoły w jednej z tych urządzona młocarnia i młynek do czyszczenia zboża, spichrz, dom na wsi w którym mieszka stolarz Jan Kozak i płaci rocznie rs. 15, dom drugi w którym mieszkają ludzie dworscy, karczma z wjazdem w której mieszka Ernest Szlesiger, szynkuje trunek dworski za wynagrodzeniem 5 procent i opłaca dworowi rocznie po rsr. 60, kuźnia, dom w którym mieszkają ludzie dworscy, cegielnia w polu urządzona z szopą, karczma z wjazdem murowana z kamieni i cegły w polu krzyżówka w której szynkuje trunki dworskie Grzegorz Mateuszak za wynagrodzeniem 5 procent i opłaca dworowi rocznie po rs. 18, w dobrach tych są stawki zarybione. Grunta włościan są miedzami, drogami i wygonami odgraniczone.

Inwentarz przywiązany do gruntu zajęty razem jest owiec sztuk 300, wozów 2, sani 3, kocioł żelazny wmurowany 1.

Wedle świadectwa kasy powiatu Częstochowskiego dobra te opłacają rocznie podatków do tejże kasy rs. 305 k. 70½.

Szczegołowy opis zajętych dóbr znajduje się wraz z zbiorem warunków licytacyjnych do przejrzenia u popierającego sprzedaż Władysława Rutkowskiego, Patrona Trybunału w Kaliszu i u Pisarza Trybunału.

Protokół zajęcia tych dóbr spisany na gruncie dnia 11 (23) Września 1868 r. doręczony jest w kopiach: Janowi Nabrdalik wójtowi gminy Rędziny, tudzież Ignacemu Brochockiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Częstochowie d. 18 (30) Listopada 1868 r. do rąk własnych

Następnie zajęcie to wniesione zostało do księgi wieczystej dóbr Rząsawy w dniu 17 (29) Stycznia 1869 r. a w d. 30 Stycznia (11 Lutego) 1869 r. w księdze przez Pisarza Trybunału Cywilnego w Kaliszu zaregestrowane zostało.

Sprzedaż zajętych dóbr odbywać się będzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu w mieście Kaliszu w pałacu sądowym przy ulicy Józefina.

Pierwsze ogłoszenie warunków licytacyjnych i sprzedaży nastąpi na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu dnia 25 Marca (6 Kwietnia) 1869 r.

Kalisz d. 31 Stycz. (12 Lutego) 1869 r.

Po odbyciu trzech publikacji warunków w d. 25 Marca (6 Kwietnia), 8 (20) Kwietnia i 22 Kwietnia (4 Maja) r. b. termin do tymczasowego przysądzenia tychże dóbr, wyrokiem

Trybunału na d. 5 (17) Czerwca 1869 r. godzinę 10 z rana, w miejscu zwykłych jego posiedzeń wyznaczony został; popierający sprzedaż za dobra te sumę rs. 7 500 podał, od której licytacja rozpocznie się.

Kalisz d. 22 Kwietnia (4 Maja) 1869 r.

1—1 Asesor Kolegjalny, J. Migórski.

N. D. 3145. *Patron Trybunału Cywilnego w Kaliszu.*

Podaje do wiadomości: iż w skutek wyroku Trybunału Cywilnegó w Kaliszu, z powództwa Sukcesorów Jana Szpecht, a mianowicie: 1. Leona Szpecht dzierżawcy dóbr Gruszki Zaporskie, w tymże Okręgu Szczebrzeszyńskim, Gubernji Lubelskiej 2. Joanny Nepomuceny z Szpechtów Jarnuszkiewiczowej, Antoniego Jarnuszkiewicza właściciela dóbr Tomisławice, z Okręgu Włocławskiego żony, w asystencji, i za upoważnieniem jego czyniącej, czyli obojga małżonków Jarnuszkiewiczów. i 3. Petronelli z Wieczorkiewiczów Szpecht wdowy, po Janie Szpecht pozostałej, z własnych funduszów utrzymującej się, tych ostatnich w pomienionej wsi Tomisławicach zamieszkałych, przezemnie podpisanego Patrona w Kaliszu z Urzędu mieszkającego, działających, przeciwko współsukcesorom, pomienionego Jana Szpecht, jako to: 1. Józefowi Kiedrowskiemu właścicielowi dóbr Wojcic i Doktorowi Medycyny, jako głównemu opiekunowi nieletnich z niegdy Julianną z Szpechtów, małżeńsko spłodzonych dzieci: a) Leonarda Mikołaja, b) Kamilji Łucji, c) Leontyny Julji, d) Józefa Juljana, i e) Marjanny Julji, każdego dwóch imion rodzeństwa Kiedrowskich, w mieście Błaszkach, Okręgu Kaliskim mieszkającemu, których to nieletnich, jest przydanym opiekunem, Maksymiljan Pągowski ekspedytor poczty, w tymże mieście Błaszkach mieszkający. 2. Florentynie z Szpechtów I. voto Sroczyńskiej, teraz Gridinowej, Włodzimierza Gridin, z własnych funduszów utrzymującego się żonie, czyli obojgom małżonkom Gridin, w mieście Warszawie mieszkającym, dnia 20 Września (2 Października) 1866 r, zapadłego, sprzedane zostaną w drodze działów, nieruchomości w mieście Sieradzu położone, po Janie Szpecht pozostałe, w dwóch oddziałach, pierwszym, składającym się z kamienicy piętrowej, placu zabudowań, ogrodu i łąki pod Nr. 25 przy rynku miasta Sieradza sytuowanej, ciągnącej się wdłuż ulicy Rycerskiej. a drugiem, obejmującym kamienicę również piętrową, z zabudowaniami, ogrodom, dwiema łąkami, przy ulicy dawniej Wartskiej teraz Warszawskiej, również w mieście Sieradzu pod pod Nr. 108/9 położoną, do której dołączone jest Polko.

Do każdego oddziału, ustanowione jest vadium rs. 1,000 w monecie brzęczącej. Każda z tych nieruchomości, a nawet i Polko, ma oddzielną hypotekę powiatową Kto okupi nieruchomość Nr. 108/9 ten zarazem będzie mógł przepisać tytuł własości Polka. Nieruchomość Nr. 25 z pierwszego oddziału, otaksowana jest przez biegłych na rsr. 4,499 kop. 96, a nieruchomość Nr. 108/9 wraz z z Polkiem, z drugiego oddziału rs. 4,910 kop. 19 od których to kwot licytacja rozpocznie się.

Sprzedaż odbywać się będzie, przed Franciszkiem Sulimierskim, delegowanym Sędzią Trybunału Cywilnego, w sali audjencjonalnej tegoż Trybunału w pałacu Sądowym w Kaliszu.

Termin do tymczasowego przysądzenia, przy pierwszej publikacji warunków, przez tego Sędziego delegowanego, oznaczony został na dzień 31 Grudnia (12 Stycznia) 1868/9 r. godzinę 3 z południa. W terminie stanowczego przysądzenia, tylko nieruchomość z I o oddziału sprzedaną została, zaś do kupna nieruchomości Nr 108/9 z II-o oddziału nikt się nie zgłosił. Z tego powodu na wniosek ekstrahentów, wyrok Trybunału, z dnia 8 (20) Kwietnia r. b. taksę tej nieruchomości obniżył o rs. 1,227 kop. 54$^3/_4$, skutkiem czego licytacja rozpoczynać się będzie od rs. 3,682 kop. 64$^1/_4$. Sędzia delegowany na podanie do niego w niesione, oznaczył termin do stanowczego przysądzenia na dzień 9 (21) Maja r. b. godzinę 3 z południa; w tym więc dniu i godzinie nieruchomość Nr. 108/9 z drugiego oddziału, tak jak wyżej opisana sprzedaną zostanie ostatecznie i stanowczo przed tymże Sędzią delegowanym, w sali posiedzeń Trybunału Cywilnego w Kaliszu wydziału I. w pałacu sądowym w drodze publicznej licytacji.

Kalisz dnia 18 (30) Kwietnia 1869 r.

Jan Prawdzic Gowarzewski.

N. D. 3119. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Kielcach.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, że na żądanie Marji z Dembińskich Jastrzębskiej właścicielki dóbr Jurkowa Stanisława Jastrzębskiego małżonki, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej w dobrach Dęljany, jurisdykcji Sądu Pokoju w Szkalbmierzu Gubernji Kieleckiej zamieszkałych, a zamieszkanie obrane w mieście Gubernjalnem Kielcach u Ludwika Krzyszkowskiego Patrona Trybunału mających, w poszukiwaniu sumy rs. 15,000 z procentem 5% od dnia 12 (24) Czerwca 1867 r. zaległym, z mocy obligu na dniu 30 Czerwca (12 Lipca) 1855 r. i aktu z dnia 18 (30) Czerwca 1862 r. przed Wojciechem Mieszkòwskim Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach zeznanych, tudzież działu majątku na dniu 28 Lipca (9 Sierpnia) 1862 roku, przed Józefem Włockim Rejentem Kancelarji Okręgu Szkalbmierskiego i Proszowskiego, tejże Marji Jastrzębskiej od Zdzisława Jakubowskiego właściciela dóbr Niezwojowice w tychże dobrach, jurisdykcji Sądu Pokoju w Miechowie, Gubernji Kieleckiej zamieszkałego przynależnej i na dobrach tych w dziale IV pod Nr. 52 ubezpieczonej, oraz kosztów egzekucyjnych, aktem Komornika przy Trybunale Cywilnym w Kielcach Feliksa Łuniewskiego z dnia 2 (14), 3 (15), 4 (16) i 5 (17) Września, 19 i 20 Września, 1 i 2 Października 1868 r. zajęte zostały na sprzedaż w drodze przymuszenego wywłaszczenia:

DOBRA ZIEMSKIE

Niezwojowice, z folwarkiem Niezwojowice Solcza i Rynek, jedną księgą hypoteczną objęte, w parafji i gminie Pałecznica, jurisdykcji Sądu Pokoju w Miechowie, Powiecie Miechowskim, Gubernji Kieleckiej położone, graniczące na wschód z dobrami Tempoczów i Baranów, na południe Pałecznica i Winiary, na zachód Pamięcice i Głupczów, na północ z dobrami Rosiejów, odległe od miasta Kielc mil 13, Miechowa mil 3$^1/_2$, Szkalbmierza mila 1, rozległe morgów około 850 miary nowopolskiej, w której znajduje się około morgów 9 pod budowlami, 9 w ogrodach owocowych, 2 w warzywnych, 584 w gruntach ornych, 54 w łąkach dwa razy kośnych, 77 w lasach i zaroślach, 75 w pastwiskach, 6 wodach i stawach, 34 w drogach i nieużytkach.

Gleba gruntu pszenna, warstwa wierzchnia glinka rodzajna i pruchnica Proszowska, spodnia przepuszczalna glinka z piaskiem.

Folwarki dotykają się i tylko klinem w środek wchodzą kolonje włościan wsi Wimary, pomiędzy grunta folwarków Niezwojowice i Rynek, a na folwarku Solcza miejscami w grunta dworskie pasami wchodzą grunta włościan wsi Solcza.

Las po większej części dębowy z brzeziną i sosniną pomięszany około 200 sztuk starodrzewu. obejmujący zresztą młodzież po niedawno wyciętym lesie.

W dobrach tych znajdują się następujące budowle:

a) Na folwarku Niezwojowice: dwór, oficyna i lamus murowane, pod gontem, pod dworem piwnica sklepiona, fundamenta murowane do rozpoczętego budynku, piwniczka z drzewa w ziemi, spichrz z drzewa na podmurowaniu pod gontem, 3 stodoły z drzewa, ściany z chrustu, w jednej młocarnia z sieczkarnią i kierat przystawiony, szopa i magazyn na skład narzędzi rolniczych, w kwadrat zbudowane, słomą kryte; owczarnia wraz z wozownią i chałupa, murowane pod słomą, stajnie i obory z drzewa pod słomą, kuźnia z drzewa pod gontem i przy budynkach tych płoty z chrustu i drzewa topolowe i akacje.

b) Na folwarku Solcza, dom folwarczny i spichrz z drzewa, stodoła wraz z spichlerzem, młocarnią z sieczkarnią i kieratem w części murowana. w części z chrustu w słupy dębowe i druga z chrustu w słupy dębowe, tudzież owczarnia murowana, wszystko pod słomą.

c) Na folwarku Rynek: dom folwarczny, obory, spichlerz z drzewa i stodoła z chrustu w słupy dębowe pod słomą.

Na folwarku Niezwojowice jest studnia drzewem cembrowana i 4 stawy, tudzież ścieki wód tworzące rzeczki ze źródeł na wszystkich trzech folwarkach, dostarczające wody do pojenia.

Propinacja odbywa się przez wyszynk wódki w chałupie włościańskiej wynajętej na szynk w Niezwojowicach.

Wedle świadectwa Kasy Okręgu Miechowskiego opłacają się następujące podatki: podatek gruntowy główny rs. 271 kop. 61, dodatkowy rsr. 120 kop. 63, podymne rsr. 20; 50% podymnego rs. 10, składki od ubezpieczenia nieruchomości w każdej racie rs. 5 kop. 59, od ruchomości składka w każdej racie rsr. 51 kop. 17, opłata propinacyjna rs. 76, zwrot pożyczki na narzędzia rolnicze rs. 26 kop. 52, szarwark zamieniony rs. 5 i oprócz tego składki na Wójta gminy opłaca się rs. 40.

Grunta przeszłe na własność włościan 25 we wsi Niezwojowice, 10 we wsi Solcza i 3-ch we wsi Rynek, stosownie do tabel likwidacyjnych w ogóle wynoszą mórg 202 prętów 134, a służebności pastwiska i leśne stosownie do zatwierdzonych tabel likwidacyjnych pod d. 2 (14) Lutego 1867 r. są szczegółowo opisane w dziale III, wykazu hypotecznego dóbr Niezwojowice i w akcie zajęcia.

Kopja zajęcia doręczoną została Wójtowi gminy Pałecznica Andrzejowi Koza i Pisarzowi Sądu Pokoju w Miechowie Karolowi Wsół, dnia 20 Września (2 Października) 1868 r., wniesione zaś zajęcie do księgi wieczystej dóbr Niezwojowice i do księgi zaaresztowań Trybunału Cywilnego w Kielcach, dnia 4 (16) Stycznia 1869 r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Kielcach w miejscu zwykłych posiedzeń domu pod Nr. 189, dnia 25 Lutego (9 Marca) 1869 roku o godzinie 10 rano, a dwie następne co dwie niedziele.

Warunki licytacyjne i bliższe objaśnienia przejrzane być mogą w biurze podpisanego Pisarza Trybunału i u Ludwika Krzyszkowskiego Patrona w mieście Kielcach zamieszkałego, sprzedaż tę popierającego.

Kielce dnia 6 (18) Stycznia 1869 r.

Hermanowicz.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Kielcach, d. 6 (18) Stycznia 1869 r.

Hermanowicz.

A po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, termin do licytacji przedstanowczej w miejscu i sposobie jak wyżej od sumy rs. 53,500, a gdyby tej nikt nie ofiarował, w tym samym terminie i bez nowych obwieszczeń od $^2/_3$ części tegoż szacunku to jesż od rs. 35,666 kop. 66$^2/_3$ odbyć się mającej, oznaczonym został na dzień 22 Kwietnia (4 Maja) 1869 roku godzinę 10-tą z rana.

Kielce d. 25 Marca (6 Kwietnia) 1869 r.

Hermanowicz.

Po przysądzeniu zaś w dniu dzisiejszym dóbr tych Patronowi Krzyszkowskiemu za rs. 35,666 kop. 66$^2/_3$, termin do licytacji stanowczej w miejscu i sposobie jak wyżej oznaczonym został na dzień 18 (30) Czerwca 1869 r. godzinę 10 z rana.

Kielce d. 22 Kwietnia (4 Maja) 1869 r.

Hermanowicz.

N. D. 3120. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Kielcach.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, że na żądanie Edwarda Oraczewskiego właściciela dóbr ziemskich w dobrach Morawica jurisdykcji Sądu Pokoju w Kielcach Gubeonji Kieleckiej zamieszkałego, a zamieszkanie obrane w mieście gubernjalnem Kielcach u Ludwika Krzyszkowskiego Patrona Trybunału mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 6,000 z procentem 5% od d. 12 (24) Czerwca 1859 r. zaległym, z mocy aktu urzędowego z d. 13 (25) Czerwca 1858 r. przed Wojciechem Mieszkowskim Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach zeznanego, od Teofila i Fryderyki z Majerów małżonków Borzęckich, właścicieli dóbr Brzeście w tychże dobrach jurisdykcji Sądu Pokoju w Andrejowie Gubernji Kieleckiej zamieszkałych przynależnej i na tychże dobrach Brzeście w dziale IV pod Nr. 11 ubezpieczonej, aktem Komornika przy Trybunale Cywilnym w Kielcach Kazimierza Brzozowskiego z dnia 16 (28) Września 1868 r., zajęte zostały na sprzedaż w drodze przymuszenego wywłaszczenia:

DOBRA ZIEMSKIE

Brzeście, w gminie Wodzisław, parafji Mieronice, Powiecie Andrejowskim Gubernji Kieleckiej, pod jurispykcją Sądu Kokoju w Andrejowie położone, graniczące na wschód z wsiami Mieronice i Olszówka, na południe z wsiami Olszówką i Kowalewem, na zachód z Kowalewem i Krężołami, na północ z Krężołami i Sielcem, stanowią jedną nierozdzielną całość, środkiem przeciętą przez grunta uwłaszczonych włościan wsi Brzescia, prócz łąki około mórg 4 rozległej, leżącej wśród sąsiednich gruntów dworskich folwarku Olszówki.

Dobra te mają ogólnej przestrzeni nieliczące rozległości osad włościańskich uwłaszczonych około włók 20 gleby, w części pszennej, w części żytniej kl. II i III a mianowicie: około włók 19 pod gruntami ornemi, mórg 18 pod łąkami corocznie dwukośnemi, 3$^1/_2$ pod ogrodami, 4$^1/_2$ pod drogami i nieużytkami i mórg 4 pod zabudowaniami. Gospodarstwo płodozmienne, obsiewy: pszenicy około 90 korcy, żyta od 110 do 120 korcy, jarzyny około korcy 220, kartofli około korcy 400. W ogrodzie owocowym za dworem drzew owocowych 168 sztuk, a przed dworem sztuk 40.

W dobrach tych są następujące zabudowania: dom mieszkalny, w rogu niego przybudowany kredens i oficyna murowane, gontem kryte, pod domem 2 piwnice sklepione, chlewek na drób i kurnik z drzewa pod gontem.

Gumno Zbudowane w czworobok w którym: a) stodoła w części z chrustu, w części z drzewa, a w jej rogu wozownia. W stodole tej młocarnia z sieczkarnią i kierat pod słomą; b) spichrz murowany pod gontem, c) stodoła w części drewniana, w części z chrustu słomą kryta; d) budynek drewniany pod słomą na sprzęty rolnicze i skład słomy pod którym piwnice drewniane na kartofle; e) szopy na słupach drewnianych dwie pod gontem, trzecia pod słomą, owczarnia murowana, budynek w którym stajnie i dwa chlewiki, dwie obory drewniane pod gontem, ostatnia pustkami stojąca, budynek mieszkalny drewniany pod słomą, dzwonek na słupie, kuźnia i gorzelnia murowane pod gruntem; w gorzelni brak aparatu i tylko naczynia drewniane i młynek do mielenia kartofli, za gorzelnią studnia i kierat, a z frontu studnia na wywary, karczma z zajazdem i 2 domy mieszkalne zejmowane przez służbę dworską z drzewa pod słomą, wreszcie kużni przy studni z żurawiem. W karczmie szynkuje na rzecz dworu szynkarka Ciszewska.

Wraz z dobrami zajęte zostały: wołów sztuk 4, koni fornalskich 12, wozów 2, pługów 3, radeł 2, bron 4.

Z dobr tych opłaca się podatku jak przekonywa świadectwo Kasy Powiatu Andrejowskiego: gruntowega głównego rsr. 181 k. 89, dodatkowego rs. 96 k. 40, podymnego rsr. 28, podymnego 50% rs. 14, podatku propinacyjnego rs. 60, składki od ubezpieczenia nieruchomości rs. 67 k. 81$^1/_2$, zaś do Kasy Gminnej w Wodzisławiu rsr. 26 k. 26. Grunta na rzecz włościan przeszłe wynoszą mórg 288 pręt. 34, a służebności pastwiska po jednej sztuce bydła z bydłem dworskim na dworskich ugorach, ścierach i łąkach, po zebraniu z nich siana zapisane w dziale III pod Nr. 7 wykazu hypotecznego.

Kopja zajęcia doręczoną została Pisarzowi Sądu Pokoju w Andrejowie Sebaldowi Machnickiemu 24 Października (5 Listopada) 1868 r. a Wójtowi gminy Wodzisław Stanisławowi Wojciechowskiemu d. 25 Października (6 Listopada) t. r.

Zajęcie to wniesiane zostało do księgi wieczystej dóbr Brzeście i do księgi zaaresztowań Trybunału Cywilnego w Kielcach dnia 6 (18) Stycznia 1869 r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Kielcach w miejscu zwykłych posiedzeń domu pod Nr. 189 d. 25 Lutego (9 Marca) 1869 r. o godz. 10 rano, a dwie następne co dwie niedziele.

Warunki licytacyjne i bliższe objaśnienia przejrzane być mogą w biórze podpisanego Pisarza Trybunału i u Ludwika Krzyszkowskiego Patrona w m. Kielcach zamieszkałego sprzedaż tę popierającego.

Kielce d. 7 (19) Stycznia 1869 r.

Hermanowicz.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Kielcach d. 8 (20) Stycznia 1869 r.

Hermanowicz.

A po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, termin do licytacji przedstanowczej w miejscu i sposobie jak wyżej od sumy rs. 18,445 k. 17, a gdyby tej nikt nieofiarował, w tym samym terminie i bez nowych obwieszczeń od $^2/_3$ części tegoż szacunku to jest rsr. 12,296 kop. 78 odbyć się mającej, oznnczonym został na dzień 18 (30) Kwietnia 1869 r. godz. 10 z rana.

Kielce d. 25 Marca (6 Kwietnia) 1869 r.

Hermanowicz.

Po przysądzeniu zaś w dniu dzisiejszym dóbr tych Patronowi Krzyszkowskiemu za summę rs. 12,296 k. 78, termin do licytacji stanowczej w miejscu i sposobie jak wyżej oznaczony na dzień 2 (14) Września 1869 r. godzinę 10-tą z rana.

Kielce d. 18 (30) Kwietnia 1869 r.

1—1 Hermanowicz.

N. D. 3142. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Radomiu.*

Podaje do wiadomości, że na żądanie Zofji z Bystrzanowskich, 1° ślubu Grzegorzowskiej, 2° Karola Szodki obywatela żony w asystencji tegoż czyniącej w Radomiu zamieszkałej, zamieszkanie prawne u Władysława Jawornickiego Patrona Trybunału w Radomiu urzędującego obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rsr. 4,650 z procentami rs. 650, aktem Wiktora Wylazłowskiego Komornika przy Trybunale w Radomiu z daty 31 Październcka (12 Listopada 1868 r. zajęte zostały na przymuszoną przedaż

DOBRA ZIEMSKIE

Osse, z przyległościami w gminie Ossa w Powiecie i Okręgu Opoczyńskim Gubernji Radomskiej połozone do Kaliksta Jagmin obywatela Ziemskiego w Warszawie pod № 1618° zamieszkałego należące, odległe od Radomia wiorst 53, od Opoczna 21, a składające się z folwarków Osse, Ruzin v. Rożanna i Wandzinów, dóbr Łęgonice oraz kolonji Stanisławów uwłaszczonej.

Folwark Osse, w tym dwór z piwnicą i oficyna z przystawką z drzewa tynkowane pod gontem, kaplica murowana pod gontem, słup z dwoma dzwonkami, buda z drzewa, kuchnia z drzewa pod gontem, kuźnia murowana pod gontem w tej mieszka Łukasz Kmieciak Wójt Gminy Osse, 2 domy z drzewa dla służby dworskiej, karczma na podmurowaniu z drzewa szynkuje w niej za 20 procent Wincenty Klimkiewicz, stajnia zajezdna z drzewa pod gontem, wiatrak z drzewa, dom z drzewa pod słomą, w którym mieszka Majer Rejtman który dzierżawi w całych dobrach propinacją po d. 12 (24) Czerwca 1869 r. za czynsz wynosić mający rs. 600 rocznie; gorzelnia z drzewa pod dontem z aparatem, suszarnią i piwnicą, wołownia, 2 wozownie, 2 stajnie, owczarnia, 3 stodoły wszystkie z drzewa, młocarnia z kieratem górnym, wialnią i sieczkarnią, szopa drewniana, spichrz z drzewa na podmurowaniu, szopa na wozy, chlewy, piwnica murowana z kamienia pod gontem, lodownia, dom z drzewa tynkowany pod słomą dla służby, chlew, studnia z żurawiem, studnia z pompą wachadłem i rynnami, dziedziniec i place oparkanione, ogród spacerowy, owocowy i warzywny, w nim inspekta, 11 ulów pszczolnych, kompas, 4 oddzielne ogrody warzywne.

Grunta orne w glebie żytniej podzielone na 8 pól z rotacją rozległe w przybliżeniu mórg 628 pr. 266 m. n. p., łąki mórg 16 pr. 260, w tym folwarku są 2 stawki, dwie sadzawki i kanał, oraz 3 wygony. Inwentarze są takie: owiec rasy poprawnej sztuk 429, krów 7, koni z

uprzężą 19, wozów 8, radeł 8, bron 8, pługów siedm.

Folwark Wandzinów, w tym czworaki z drzewa pod gontem dla służby i stodoła z drzewa słomą kryta, grunta orne rozległe mórg 239 pr. 280 w przybliżeniu.

Folwark Rożanna w tym karczma ze stajnią zajezgną z drzewa pod gontem, mieszka w niej Piotr Woźniak szynkarz i płaci z zajmowanej stancji rs. 7½, 2 ogrody dworskie, łąki rozległe około mórg 106 pr. 100. Wysiewy praktykowane na folwarku Ossy i Wandzinów, pszenicy korcy 18, żyta 130, owsa 120, jęczmienia 20, kartofli 400, siana zbiera się wozów 50.

Lasy są takie: 1 las wielki zwany przybliżenie mórg 650 podzielony na 35 poręb, sosnowy zdatny na przyciesie, belki, krokwy i płatwy; przy tym lesie osada gajowego złożona z domu stodoły i obory z drzewa i pola około 2 morgi, drugi las góry zwany mórg 64 drzewo sosnowe kartowate na opał zdatne, trzeci las Nart zwany mórg około 117 drzewo młodociane sosnowe i brzozowe, zarośla około mórg 64.

Dobra Łęgonice, wiorst 10 od folwarku Osse odległe nad rzeką Pilicą w dzierżawie Herszka Talerman na lat 3 od d. 12 (24) Czerwca 1869 r. za rs. 1,500 z góry zapłacone. Zabudowania są: dwór szabrowany pod gontem, chlewik, 2 stodoły z drzewa pod stomą, spichrz z drzewa pod gontem na podmurowaniu z piwnicą, 2 stajnie i obora pod gontem z drzewa, obora pod słomą z drzewa Studnia z żurawiem, karczma i chlew z drzewa pod słomą. Ogród owocowy i 3 warzywne, pola orne żytnie rozległe w przybliżoniu mórg 92, łąki mórg 51, pastwiska mórg 51, zarośla mórg 6, dziedziniec i place prętów 200, odnoga Pilicy morg 20.

W Łęgonicach jest Kościół parafjalny z drzewa pod gontem z cmentarzem oparkanionym, dom dla proboszcza, stodoła i obora z drzewa i gruntu mórg 6. Wysiewy w Łęgonicach pszenicy korcy 3, żyta 25, owsa 18, jęczmienia 8, kartofli 30, siana zbiera się fur 50. Na gruncie tych dóbr jest osada młynarska Wielko-Pole zwana na której jest młyn z mieszkaniem łącznie z drzewa pod gontem, stodoła i obora z drzewa pod słomą i gruntu mórg 19.

Osada ta należy do Jana i Petroneli z Stanisławskich Pawłowskich małżonków z warunkiem opłacania rocznie czynszu rs 30, włościanom w dobrach tych posługują prawa służebności leśne i pastwiskowe. Podatki wynoszą rocznie rs. 794 kop. 31. Rozległość gruntów folwarcznych w całych dobrach wynośi w przybliżeniu mórg 2276 pr. 153 i w kontrowersie mórg 90.

Akt zajęcia doręczony Wójtowi Gminy Osse Łukaszowi Kmieciak d. 21 Listopada (3 Grudnia) 1868 r. a Pisarzowi Sądu Pokoju w Opocznie Piotrowi Milewskiemu d. 22 Listop. (4 Grud.) 1868 r.

Wniesiony do księgi wieczystej d. 18 (30) Grudnia 1868 r. a wpisany do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału w Radomiu d. 27 Grudnia (8 Stycznia) 1868/9 roku.

Pierwsze ogłoszenie warunków sprzedaży nastąpi w d, 26 Marca (7 Kwietnia) 1869 r. o godzinie 10 z rana na posiedzeniu Trybunału w Radomiu.

Obszerniejszy opis dóbr i warunki przedaży będą do przejrzenia w Kancelarji Pisarza Trybunału i u Władysława Jawornickiego Patrona przedaż tę popierającego.

Radom d. 28 Grud. (9 Stycz.) 1868/9 r.
Szczuka.

Jako kopja tego obwieszczenia wywieszoną została w dniu dzisiejszym na taclicy w sali audjencjonalnej Trybunału Cywilnego poświadczam.

Radom d. 28 Grud. (9 Stycz.) 1868/9 r.
Szczuka

Po 3 krotnem ogłoszeniu warunków przedaży, termin do przygotowawczej przedaży oznaczony jest na d. 29 Maja (10 Czerwca) r. b. godz. 10 rano.

Licytacja wywołaną zostanie od sumy rsr. 48,000, której ⅔ części popierająca przedaż ofiaruje.

Radom d. 25 Kwietnia (7 Maja) 1869 r.
1—1 Szczuka.

N. D. 3143. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Radomiu.*

Podaje do wiadomości, że na żądanie Dyonizego Skorupskiego i Ignacego Wròblewskiego emerytów obywateli kraju, pierwszego w m. Sandomierzu, a drugiego w Warszawie pod № 805 zamieszkałych, zamieszkanie prawne u Władysława Jawornickiego Patrona Trybunału w Radomiu urzędującego obrane mających w poszukiwaniu przez 1go sumy rs. 3,000, przez 2go sum rs. 300 i rs. 900 z procentami aktem Piotra Wojciechowskiego Komornika przy Trybunale w Radomiu z daty 22 Października (3 Listopada) 1868 r. zajęte zostały na przymusową sprzedaż:

DOBRA ZIEMSKIE

Bilcza, z przyległościami w Gminie i parafji Obrazów, w Okręgu i Powiecie Sandomierskim Gubernji Radomskiej położone do Cyprjana i Marjanny z Gregorowiczów Haenelów małżonków obywateli ziemskich w dobrach Bilczy zamieszkałych należące i w ich posiadaniu zostające, odległe od Sandomierza wiorst 14, od Klimontowa 7, od Radomia 98. Składające się z folwarku i wsi uwłaszczonej Bilcza i folwarku Marynka, w glebie przeważnie pszennej rozległości ogólnej włók 31 mórg 3 pr. 157, z czego na własność folwarczną przybliżenie przypada włók 20 mórg 3, na dzierżawę wieczystą mórg 30, resztę na włościan.

Folwark Bilcza, w tym dwór z drzewa szabrowany słomą kryty, oficyna, gołębnik drewniane, piwnica murowana, kloaka, 3 chlewy, czworaki, obora, czworaki z chlewem, 2 stodoły jedna z szopą, szopa, stodoła zastępuje obory, owczarnie i stajnie, 2 spichrze jeden na podmurowaniu, wszystkie z drzewa pod słomą, studnia, słup z dzwonkiem, płoty i ogrodzenia ogród owocowy i warzywny. Pszenicą obsiano około mórg 120, żytem około mórg 60 łąk jest około mórg 40, przez które przepływa struga Stokiem zwana a we wsi jest sadzawka we wspólnem używaniu dworu i włościan.

Folwark Marynki w tym, czworaki z drzewa pod gontem, stodoła, obora i owczarnia z drzewa pod słomą, obora z drzewa świeżo się budująca. Inwentarze w dobrach są: koni 10, krów 8, wozów 5, pługów 5, radeł 3. Piotr i Marjanna Dobkowie posiadają prawem wieczystej dzierżawy 30 mórg gruntu i płacić obowiązani czynszu rocznie rs. 10, wzmianka ta prawom wierzycieli nie przesądza.

We wsi uwłaszczonej Bilczy jest folwarczna karczma i chlewy z drzewa pod słomą, połowa tej karczmy i komórka w chlewach należy do włościanina Andrzeja Kapusty, szynk trunków obecnie się nie prowadzi; mieszkanie w karczmie i 3 morgi gruntu dzierżawi Franciszek Stachurski i płaci rocznie rs. 10, kuźnia z drzewa gontem kryta i narzędzia kowalskie, dzierżawi z morgą ziemi po 12 (24) Czerwca 1869 r. Bartłomiej Cacko i płaci rocznie rs. 10.

Włościanom posługują prawa pastwiska i brania wody ze Strumyka. Podatki rocznie wynoszą rs. 638 kop. 7½; opłata na urząd Wójta Gminy rs. 33 k. 60.

Akt zajęcia doręczony Pisarzowi Sądu Pokoju w Sandomierzu Witoldowi Piramowiczowi i Wójtowi Gminy Obrazów Tomaszowi Sendrowicz w d. 23 Grudnia (4 Stycznia) 1868/9 r. wniesiony do księgi wieczystej d. 4 (16) Stycznia 1869 r. a wpisany do księgi zaaresztowań w kancelarji Pisarza Trybunału w Radomiu d. 18 (30) Stycznia 1869 r.

Pierwsze ogłoszenie warunków przedaży nastąpi w d. 26 Marca (7 Kwietnia) 1869 r. o godzinie 10 z rana na posiedzeniu Trybunału w Radomiu.

Obszerniejszy opis dóbr i warunki przedaży będą do przejrzenia w kancelarji Pisarza Trybunału i u Władysława Jawornickiego Patrona przedaż popierającego.

Radom d. 20 Stycz. (1 Lutego) 1869 r.
Szczuka.

Jako kopia tego obowieszczenie wywieszoną została w dniu dzisiejszym na tablicy w sali audjencjonalnej Trybunału tutejszego poświadczam.

Radom d. 20 Stycz. (1 Lutego) 1869 r.
Szczuka.

Po odbytych 3ch publikacjach warunków termin do przygotowawczej sprzedaży oznaczony jest na d. 28 Maja (9 Czerwca) r. b. godz. 10 z rana.

Licytacja wywołaną zostanie od sumy rs. 28,500, której ⅔ części popierający sprzedaż ofiarują.

Radom d. 25 Kwiet. (7 Maja) 1869 r.
Szczuka.

N. D. 3177. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Ludwika Lewity kupca, w mieście gubernjalnem Płocku zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do postępowania subhastacyjnego u Franciszka Lebensztejna Patrona Trybunału Cywilnego w Płocku urzędującego i zamieszkałego, dla siebie obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 15,000, procentu i kosztów przypadających od Juljana Sulkowskiego, właściciela dóbr Smardzewa z przyległościami, w tychże dobrach zamieszkałego, aktem Komornika przy Trybunału Cywilnym w Płocku Felicjana Kotarskiego w d. 30 Grudnia 1868 (11 Stycznia 1869) r. rozpoczętym, a w dniu 2 (14) Stycznia r. b. ukończonym, zajęte zostały w drodze przymuszonego wywłaszczenia dobra ziemskie Smardzewo Kmiecie czyli Judyce i Smardzewo Włosty z przyległościami i przynależytościami, położone w parafji Zagroba, gminie Kleniewo, w Okręgu, Powiecie i Gubernji Płockiej, zostające w dziedzicznem posiadaniu Juljana Sulkowskiego ojca, a zarządzane przez Juljana Sulkowskiego syna.

Dobra te odległe są od m. Płocka mil 2 wiorst 4, od Bielska mila 1, od Drobina wiorst 12, od Bodzanowa mil 2.

W zajętych dobrach znajdują się następujące budowle:

a. Dworskie: 1. Dwór z drzewa na podmurowaniu dachówką kryty. 2. Piwnica w ziemi murowana kleńcem kryta. 3. Kuzniki murowane dachówką kryte, w którym to budynku jest zarazem skład na zboże. 4. Szopa drewniana na kamiennem podmurowaniu, wewnątrz gliną wyrzucona, zewnątrz deskami obita, kleńcem kryta. 5. Drwalnia w słupy z drzewa stawiana, z dachem w części słomianym, a w części z kleńca. 6. Studnia z kamienia murowana kleńcem kryta. 7. Stodoła drewniana deskami obita, z dachem słomianym. 8. Stodoła z drzewa w słupy stawiana na podmurowaniu komiennem z dachem słomianym. 9. Stodoła z kamienia murowana kleńcem kryta, w której jest urządzona maszyna młockarnia i sieczkarnia pod wystawką z kamienia murowaną. 10. Holendernia z kamienia murowana, kleńcem kryta z wystawką. 11. Owczarnia z kamienia murowana do połowy a dalej lepiona z gliny na Wrzos, dachem słomianym kryta. 13. Trzy studnie z żurawiami w podwórzu.

b. Wiejskie: 1. Dom z kamienia do połowy, a w drugiej połowie z gliny na wszos budowany słomą kryty, numerem 5 oznaczony, w którego połowie mieszkają: Norbert Ksyciński i Tomasz Leszkiewicz uwłaszczeni gospodarze a w drugiej połowie Józef Cewka stróż dworski, Michałka Brotynek i Marjanna Stolak wyrobnice, którzy zajmują dwie stancje do dworu należące, do którego należy tu także chlewik drewniany słomą kryty. 2. Dom z kamienia do połowy, w drugiej zaś połowie z gliny na wrzos budowany, słomą kryty, numerem 6 oznaczony, w którego połowie mieszka Stanisław Szpiegowski uwłaszczony a w drugiej połowie składającej się z dwóch pokcjów Marceli Kulesza ekonom dworski z familją, do tej drugiej połowy nalezy także chlewik drewniany, kleńcem kryty, na podmurowaniu kamiennem. 3. Dom drewniany w słupy budowany słomą kryty, na podmurowaniu kamiennem, zamieszkały przez Franciszkę Kempińską żonę leśnika dworskiego, Konstantynę Koleżyńską wyrobnicę, Jana Jadowskiego kowala dworskiego, który własnemi narzędziami ma obowiązek odrabiać wszelkie roboty kowalskie dworowi, a za to pobiera ordynarją i złp. 250 na węgle rocznie, oraz jeden mórg gruntu pod kartofle, Julja Nowicka wyrobnica i Franciszka John wyrobnica, przy domu tym znajduje się chlewek z drzawa słomą kryty na kamiennem podmurowaniu. 4. Dom drewniany w słupy dachem słomianym kryty, zamizszkały przez Maciejowę Woźniak, Marjannę Dolecką, Annę Kaczmarczyk i Ludwikę Graczyk wyrobnice. 5. Kuźnia z drzewa w słupy dachem słomianym kryta, na podmurowaniu kamiennem.

Dobra o jakich tu mowa zawierają: gruntów ornych mórg 893 pr. 100, łąk i pastwisk około mórg 165, lasu po większej części brzozowego około mórg 224 pr. 195, sadzawek razem około mórg 6, nieużytków około mórg 9 pręt. 50, ogrodu morga 1 pr. 150, w ogóle włók 43 mórg 9 pr. 195, z czego odchodzi na włościan uwłaszczonych gruntu ornego mórg 22 pr. 185 i nieużytkow pr. 255, Oprócz tego niektórzy z włościan takich mają pewne służebności na gruntach i w lasach dworskich.

Przez dobra te przechodzi szosa z Płocka do Płońska prowadząca. Płacą one rocznego podatku w ogóle rs. 645 k. 3. Zresztą szczegółowy opis dóbr Smardzewo-Kmiecie, czyli Judyce i Smardzewo Włosty co do klasyfikacji gruntu, stanu zabudowań i innych okoliczności znajduje się w protokóle zajęcia u popierającego sprzedaż Patrona Lebensztejna i w biurze Pisarza Trybunału, gdzie też przejrzanym być może.

Protokół zajęcia doręczony został w kopjach: Wójtowi gminy Kleniewo, do której wieś Smardzewo należy Antoniemu Oleckiemu, Naczelnikowi Powiatu Płockiego Aleksandrowi Sołncew i Pisarzowi Sądu Pokoju w Płocku Stanisławowi Sulikowskiemu, wszystkim pod dniem 9 (21) Stycznia r. b. przez woźnego Trybunału tutejszego Antoniego Kolczyńskiego.

Wniesienie aktu zajęcia dóbr Smordzewo Kmiecie z przyległościami do księgi wieczystej tychże dóbr nastąpiło w dniu 25 Stycznia (6 Lutego r. b., a do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego utrzymywanej, dopełnione zostało pod dniem 4 (16) Lutego roku bieżącego.

Termin do pierwszej publikacji zbloru objaśnień i warunków licytacyjnych, mającej się odbyć na audjencji Trybunału tutejszego, oznacza się na dzień 28 Marca (9 Kwietnia) 1869 r. godz. 10 z rana.

Wyciąg tego obwieszczenia wywieszono dziś na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Płocku, a drugi egzemplarz wydano Franciszkowi Lebensztejn Patronówi sprzedaż popierającemu.

Płock d. 4 (16) Lutego 1869 r.
Asesor Kolegjalny, Bielski.

Po odbyciu w dniu dzisiejszym trzeciej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych dóbr Smardzewo z przyległościami, termin do przygotowawczego przysądzenia dóbr tych oznaczony został na dzień 23 Maja (4 Czerwca) r. b. godz. 10 z rana, w którym to terminie licytacja zacznie się od sumy rs. 5,000.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej, a drugi egzemplarz wydany został Franciszkowi Lebensztejn Patronowi sprzedaż popierającemu.

Płock d. 25 Kwietnia (7 Maja) 1869 r.
1—1 Asesor Kolegjalny, Bielski.

LISTY GOŃCZE.

N. D. 2758. *Судъ Исправительной Полиціи въ Брестѣ-Куявскомъ.*

Предлагаетъ всѣмъ военнымъ и гражданскимъ властіямъ обращать свое вниманіе на Осипа Вейхмана лѣтъ отъ роду 18 имѣющаго, еврея, рабочаго, прежде въ Влоцлавску проживающаго, нынѣ изъ мѣста жительства неизвѣстнаго, дабы въ случаѣ поимки его отставили здѣшнему или ближайшему Суду.

Брестъ, Апрѣля 9 (21) дня 1869 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Совѣтникъ,
Тринишевскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jak wojskowe, aby baczną zwracały uwagę na Józefa Wajchman lat 18 mającego starozakonnego, wyrobnika, pierwej w m. Włocławku mieszkającego, a obecnie z pobytu niewiadomego wrazie ujęcia go Sądowi tutejszemu lub najbliższemu dostawić zechciały.

Brześć d. 9 (21) Kwiet. 1869 r.
Sędzia Prezydujący,
Radca Dworu, Tryniszewski.

N. D. 2731. *Судъ Исправительной Полиціи въ Бѣлѣ.*

Проситъ всѣ военныя какъ и административныя власти надъ безопасностію наблюдающія обращать особенное вниманіе на Беніямина Гольдмана жителя г. Влодавы отъ роду 55 лѣтъ имѣющаго, въ настоящее время по мѣстопребыванію неизвѣснаго и скрывающагося и въ случаѣ пойманія здѣшнему или ближайшему Суду доставить.

Г. Бѣла, 9 (21) Апрѣля 1869 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Валешинскій.

* * *

Wzywa wszelkie tak wojenne jak i cywilne władze nad bezpieczeństwem publicznem czuwające, aby na Benjamina Goldmana mieszkańca miasta Włodawy, lat 55 liczącego, obecnie z pobytu niewiadomego i utrzymującego się, szczególną uwagę zwracały i wrazie ujęcia Sądowi tutejszemu lub najbliższemu dostawiły.

Biela d. 9 (21) Kwietnia 1869 r.
Prezydujący, Waleszyński.

N. D. 2753. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Благоволятъ всѣ военныя и гражданскія власти тщательно слѣдить за Филипомъ Григорьевомъ Горасимовомъ, жителемъ Сейнскаго уѣзда, Краснопольской гмины, деревни Буда, бѣжавшаго изъ мѣста своего жительства и скрывавшагося отъ наказанія, а въ случаѣ поимки онаго, представить надлежащимъ порядкомъ въ здѣшній или ближайшій Судъ мѣста задержанія.

Примѣты Филипа Григорьева Горасимова слѣдующіе: Лѣтъ отъ роду 24, высокаго роста, лице круглое, волоса и брови темно-русые, глаза сѣрые, особыхъ примѣтъ не имѣетъ.

Г. Кальварія, 1 (13) Апрѣля 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Совѣтникъ, де Іоне.

N. D. 2573. *Судъ Исправительной Полиціи въ Ломжи.*

Честь имѣетъ просить военныя и гражданскія власти наблюдающія за порядкомъ и спокойствіемъ края, чтобы Абрама Менкаревича, прежде въ г. Ломжѣ проживающаго нынѣ же по мѣсту пребыванія неизвѣстнаго и отъ наказанія избѣжащаго розыскивали, а въ случаѣ задержанія онаго въ здѣшній Судъ или другій ближайшій мѣста задержанія благоволили доставить:

Примѣты его слѣдующіе: Имѣетъ отъ роду 50 лѣтъ, росту средняго, волосы темные, глаза шарые носъ и ротъ умѣренные, лице продолговатое, особыхъ примѣтъ неимѣетъ.

Ломжа, 31 Мар. (12 Апрѣля) 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Мильбергъ.

* * *

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jako i wojskowe nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby na Abrama Menkarewicza z miasta Łomży pochodzącego, a obecnie z pobytu niewiadomego i przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się, baczne oko zwracały a wrazie ujęcia go Sądowi tutejszemu lub najbliższemu dostawić zechciały.

Rysopis jego jest następujący:

Lat ma 50, wzrostu średniego, włosów ciemnych, oczu szarych, nosa i ust miernych, twarzy pociągłej, znaków szczególnych niema.

Łomża d 31 Marca (12 Kwietnia) 1869 r.
Sędzia Prezydujący, J. Milberg.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.